Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/399 RENDELETE

(2016. március 9.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex)

(kodifikált szöveg)

(HL L 77., 2016.3.23., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.)	L 251	1	2016.9.16.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/458 rendelete (2017. március 15.)	L 74	1	2017.3.18.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2225 rendelete (2017. november 30.)	L 327	1	2017.12.9.
►M4	módosította a Bizottság (EU) 2025/1544 végrehajtási határozata (2025. július 30.)	L 1544	1	2025.7.31.
►M5	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 rendelete (2019. május 20.)	L 135	27	2019.5.22.
►M6	Az Európai Parlament és a Tanács(EU) 2021/1134rendelete (2021. július 7.)	L 248	11	2021.7.13.
►M7	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1717 rendelete (2024. június 13.)	L 1717	1	2024.6.20.

Helyesbítette:

►C1	Helyesbítés, HL L 312., 2018.12.7., 107. o. (2017/2225)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/399 RENDELETE

(2016. március 9.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex)

(kodifikált szöveg)

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alapelvek

Ez a rendelet biztosítja az Unió tagállamai közötti belső határokat átlépő személyek határellenőrzések alóli mentességét.

Ez a rendelet meghatározza az Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek ellenőrzésére irányadó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „belső határok”:

   a) a tagállamok közös szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat is;

   b) a tagállamok belső légi járatok indítására és fogadására szolgáló repülőterei;

   c) a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres belső kompjárat céljára szolgálnak;

2. „külső határok”: a tagállamok szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat, tengeri határokat és repülőtereket, folyami, tengeri és tavi kikötőket, amenynyiben ezek nem belső határok;

3. „belső légi járat”: olyan, kizárólag a tagállamok területéről induló, illetve oda érkező légi járat, amely harmadik ország területén nem szakítja meg az útját;

4. „rendszeres belső kompjárat”: a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti bármely kompjárat, amely nem köt ki a tagállamok területén kívül, és amely utasokat és járműveket szállít nyilvános menetrend szerint;

5. „a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek”::

▼B

a) az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint harmadik országok azon állampolgárai, akik a szabad mozgás jogát gyakorló valamely uniós polgár családtagjai, és akikre a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) alkalmazandó;

b) harmadik ország állampolgárai és családtagjaik állampolgárságuktól függetlenül, akik az egyrészről az Unió és tagállamai, másrészről az említett országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval megegyező jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;

6. „harmadik ország állampolgára”: bármely olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése szerint nem uniós polgár, és akire e cikk 5. pontja nem vonatkozik;

7. „beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló személyek”: harmadik ország olyan állampolgára, aki az 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 24. és 26. cikkének megfelelően és az abban meghatározott célok érdekében a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;

8. „határátkelőhely”: az illetékes hatóságok által a külső határok átlépése céljára engedélyezett átkelőhely;

9. „közös határátkelőhely”: minden olyan, tagállam vagy harmadik ország területén található határátkelőhely, ahol a tagállamok és harmadik országok határőrei a nemzeti joguknak és valamely kétoldalú megállapodásnak megfelelően egymás után ki- és beléptetési ellenőrzéseket végeznek;

10. „határellenőrzés”: a határon – e rendelet előírásainak megfelelően és annak alkalmazásában – végzett, a határforgalom-ellenőrzésből és határőrizetből álló tevékenység, kizárólag a határ átlépésére irányuló szándék vagy az átlépés esetén, minden más októl függetlenül;

11. „határforgalom-ellenőrzés”: a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzés annak megállapítására, hogy a személyek, beleértve az azok birtokában lévő közlekedési eszközöket és tárgyakat, beléptethetőek-e a tagállamok területére, illetve elhagyhatják-e azt;

▼M7

12. „határőrizet”: a határok őrizete a határátkelőhelyek között, valamint a határátkelőhelyeknek a hivatalos nyitvatartási időn túli őrizete – beleértve a megelőző intézkedéseket is – a jogellenes határátlépések és a határforgalom-ellenőrzés megkerülésének megakadályozására vagy felderítése, a helyzetismeret fokozásához való hozzájárulás, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt jogellenesen átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala céljából;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1987/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.).

▼B

13. „elkülönített helyen történő ellenőrzés”: a megkezdett ellenőrzés folytatása, amelyet a valamennyi ellenőrzött személy ellenőrzésének helyétől elkülönített helyen végezhetnek;

14. „határőr”: olyan tisztviselő, akit a nemzeti joggal összhangban a határátkelőhelyen, az államhatáron vagy az államhatár közvetlen közelében teljesít szolgálatot, és aki e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban határ-ellenőrzési feladatokat végez;

15. „fuvarozó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki hivatásszerűen foglalkozik személyszállítással;

16. „tartózkodási engedély”:

    a) az 1030/2002/EK tanácsi rendeletben ([1]) megállapított egységes formátum szerint a tagállamok által kiadott valamennyi tartózkodási engedély és a 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártya;

    b) a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást, és amelyet a 39. cikknek megfelelően bejelentettek és azt követően közzétettek, az alábbiak kivételével:

        i. az a) pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy a menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott ideiglenes engedélyek; valamint

        ii. a tagállamok által az 1683/95/EK tanácsi rendeletben ([2]) meghatározott egységes formátumban kiállított vízum.

17. „körutazást végző hajó”: olyan hajó, amellyel egy előre rögzített útiterv szerinti utazást tesznek, amely terv a különböző kikötőkben turisztikai tevékenységeket is tartalmaz, és amelynek során alapvetően nem kerül sor utasok fel- és leszállására;

18. „sétahajózás”: sétahajó használata sportolási vagy turisztikai célból;

19. „part menti halászat”: a halászat olyan fajtája, melynek során a hajók naponta, vagy 36 órán belül visszatérnek a tagállamok területén lévő kikötőbe, anélkül hogy egy harmadik ország területén lévő kikötőbe befutnának;

20. „nyílt tengeri munkavállaló”: a tagállamok nemzetközi tengerjog által meghatározott parti tengerében vagy kizárólagos tengeri gazdasági hasznosítási övezetében található tengeri létesítményen dolgozó személy, aki tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatér a tagállamok területére;

([1]) A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

([2]) A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

▼B

21. „a közegészségügyi veszély”: bármely olyan betegség, amely az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Szabályzata szerint járvány lehetőségét rejti magában, valamint más fertőző betegségek vagy ragályos parazitás megbetegedések, ha a tagállamok állampolgáraira vonatkozó védelmi rendelkezések hatálya alá tartoznak;

▼M3

22. „határregisztrációs rendszer (EES)”: az (EU) 2017/2226 európai parlamenti és tanácsi rendelet által létrehozott rendszer ([1]);

23. „önkiszolgáló rendszer”: olyan automatizált rendszer, amely az adott személyre alkalmazandó határforgalom-ellenőrzést egészben vagy részben elvégzi, és amely az adatok EES-ben történő előzetes regisztrációjához használható;

24. „elektronikus átléptető kapu”: olyan elektronikus üzemeltetésű infrastruktúra, amely lehetővé teszi a külső határ tényleges átlépését vagy egy olyan belső határ tényleges átlépését, ahol a határforgalom-ellenőrzéseket még nem szüntették meg;

25. „automatizált határellenőrzési rendszer”: olyan rendszer, amely lehetővé teszi az automatizált határátlépést, és amely önkiszolgáló rendszerből és elektronikus átléptető kapuból áll;

26. „a chipen tárolt adatok valódiságának és integritásának megállapítása”: az az eljárás, amelynek révén tanúsítványok segítségével ellenőrzik, hogy az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt adatok a kiállító hatóságtól származnak-e, és azokat nem változtatták-e meg;

▼M7

27. „nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet”: a Bizottság által – az illetékes nemzeti hatóságoktól származó információk figyelembevételével – uniós szinten elismert közegészségügyi szükséghelyzet, amikor valamely határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszély a szabad mozgáshoz való jog gyakorlására nézve jelentős következményekkel járhat;

28. „alapvetően szükséges utazás”: a 21a. cikk (4) vagy (5) bekezdése szerint a beutazásra vonatkozó korlátozások alól mentesülő személy alapvető feladatellátással vagy alapvető szükséglettel kapcsolatos utazása, figyelembe véve az Unió és a tagállamok alkalmazandó nemzetközi kötelezettségeit;

29. „nem alapvetően szükséges utazás”: az alapvetően szükséges utazástól eltérő utazás;

30. „közlekedési csomópontok”: repülőterek, tengeri vagy folyami kikötők, vasút- vagy autóbuszállomások, valamint áruterminálok.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2226 rendelete a tagállamok külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok belépésére és kilépésére, valamint beléptetésének megtagadására vonatkozó adatok rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer (EES) létrehozásáról és az EES-hez való bűnüldözési célú hozzáférés feltételeinek meghatározásáról, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 767/2008/EK rendelet és az 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 327., 2017.12.9., 20. o.)

▼B

3. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet a tagállamok belső vagy külső határait átlépő minden személyre alkalmazni kell, az alábbiak sérelme nélkül:

a) a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogai;

b) a menekültek és a nemzetközi védelmet kérők jogai, különösen a visszaküldési tilalom tekintetében.

4. cikk

Alapvető jogok

E rendelet alkalmazásakor a tagállamok a vonatkozó uniós jog, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta), a vonatkozó nemzetközi jog, többek között a menekültek helyzetéről szóló, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény (a genfi egyezmény), a nemzetközi védelem biztosításával kapcsolatos kötelezettségek, különösen a visszaküldés tilalmának elve, valamint az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával járnak el. Az uniós jog általános elveivel összhangban az e rendelet alapján meghozott határozatokat eseti alapon kell meghozni.

II. CÍM

KÜLSŐ HATÁROK

I. FEJEZET

A külső határok átlépése és a beutazási feltételek

5. cikk

A külső határok átlépése

(1) A külső határokat csak a határátkelőhelyeknél és azok hivatalos nyitvatartási ideje alatt lehet átlépni. A nyitvatartási időt egyértelműen fel kell tüntetni azokon a határátkelőhelyeken, amelyek nem napi 24 órában tartanak nyitva.

A tagállamok a 39. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak határátkelőhelyeik listájáról.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a külső határok kizárólag határátkelőhelyeken és a hivatalos nyitvatartási időben történő átlépésére vonatkozó kötelezettség alól kivételek engedélyezhetők:

a) egyének vagy csoportok esetében, a külső határok határátkelőhelyen kívüli vagy a hivatalos nyitvatartási időn túli eseti átlépésére vonatkozó különleges igény alapján, feltéve, hogy rendelkeznek a nemzeti jogban előírt engedélyekkel, és ez nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel. A tagállamok kétoldalú megállapodások útján egyedi intézkedéseket irányozhatnak elő. A nemzeti jogban és a kétoldalú megállapodásokban meghatározott általános kivételekről a 39. cikknek megfelelően értesíteni kell a Bizottságot;

▼B

b) egyének vagy csoportok esetében egy előre nem látható szükséghelyzet bekövetkezése esetén;

c) a 19. és 20. cikkben foglalt, a VI. és VII. melléklettel együttesen értelmezett különös szabályokkal összhangban;

(3) A (2) bekezdésben előírt kivételek vagy a védelemre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően szankciókat vezetnek be a külső határoknak a megnyitott határátkelőhelyeken kívüli vagy azok hivatalos nyitvatartási idején kívüli jogellenes átlépésére. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

▼M7

Amennyiben nagyszámú migráns kísérli meg jogellenesen, tömegesen és erőszakkal átlépni külső határaikat, a tagállamok a biztonság és a közrend fenntartása érdekében meghozhatják a szükséges intézkedéseket.

(4) A tagállamok különösen a migránsoknak az (EU) 2024/1359 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 1. cikke (4) bekezdése b) pontjának első mondatában említettek szerinti eszközként való felhasználása esetén ideiglenesen lezárhatnak egyes konkrét, az e cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti értesítésben szereplő határátkelőhelyeket, vagy korlátozhatják azok nyitvatartási idejét, amennyiben a körülmények ezt megkövetelik.

Az e bekezdés első albekezdése és az e cikk (3) bekezdésének második albekezdése alapján elfogadott intézkedéseket arányos és olyan módon kell végrehajtani, amely teljes mértékben figyelembe veszi az alábbi személyek jogait:

a) az uniós jog szerinti szabad mozgás jogával rendelkező személyek;

b) azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a 2003/109/EK tanácsi irányelv ([2]) értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, valamint azon személyek, akik más uniós vagy nemzeti jogi eszközökből eredően tartózkodási joggal rendelkeznek, vagy akik hosszú távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízummal rendelkeznek, továbbá mindezen személyek családtagjai; és

c) nemzetközi védelemben részesülni kívánó harmadik országbeli állampolgárok.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1359 rendelete (2024. május 14.) a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről és az (EU) 2021/1147 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1359, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.).

▼B

6. cikk

Beutazási feltételek harmadik országok állampolgárai számára

(1) A tagállamok területén történő, bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tervezett tartózkodás esetén, figyelembe véve a megelőző 180 napos időszak minden egyes tartózkodási napját, a harmadik országok állampolgáraira a következő beutazási feltételek vonatkoznak:

a) aki olyan, érvényes határátlépésre feljogosító úti okmánnyal rendelkezik, amely megfelel a következő kritériumoknak:

i. érvényessége legalább három hónappal meghaladja a tagállamok területéről történő tervezett távozás időpontját. Sürgős és indokolt esetben azonban e kötelezettségtől el lehet tekinteni;

ii. a megelőző tíz éven belül bocsátották ki;

b) érvényes vízummal rendelkeznek, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK tanácsi rendelet ([1]) értelmében, kivéve, ha érvényes tartózkodási engedéllyel vagy érvényes hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek;

c) igazolják a tervezett tartózkodás célját és körülményeit, és megfelelő anyagi fedezettel rendelkeznek mind a tervezett tartózkodás időtartamára, mind pedig a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őket biztosan beengedik, illetve képesek ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;

d) nem állnak beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt a SIS-ben;

e) nem jelentenek veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisaiban szereplő ugyanezen okok miatt beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt;

▼M3

f) biometrikus adatokat szolgáltatnak, ha azok a következők céljából szükségesek:

i. egyéni akta létrehozása az EES-ben az (EU) 2017/2226 rendelet 16. és 17. cikkével összhangban;

ii. a határforgalom-ellenőrzés elvégzése e rendelet 8. cikke (3) bekezdésének a) pontja i. alpontjával és g) pontja i. alpontjával, az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikkének (2) és (4) bekezdésével és adott esetben a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 18. cikkével összhangban.

([1]) A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 767/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS-rendelet) (HL L 218., 2008.8.13., 60. o.).

▼M3

(1a) Az e cikk (1) bekezdésében említett, bármely 180 napos időszakban számított 90 napos időtartamot egyetlen időtartamként kell kiszámítani az (EU) 2017/2226 rendelet alapján az EES-t működtető tagállamok vonatkozásában. Ezt az időtartamot külön-külön kell kiszámítani minden egyes olyan tagállam vonatkozásában, amely az EES-t nem működteti.

▼B

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beutazás napját a tagállamok területén való tartózkodás első napjának, a kiutazás napját pedig a tagállamok területén való tartózkodás utolsó napjának kell tekinteni. A tartózkodási engedélyek vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok alapján engedélyezett tartózkodási időtartamok nem vehetők figyelembe a tagállamok területén történő tartózkodás időtartamának kiszámítása során.

(3) Az I. melléklet tartalmazza azon igazoló okmányok nem teljes körű felsorolását, amelyeket a határőr az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek teljesülésének ellenőrzése céljából harmadik országbeli állampolgároktól kérhet.

(4) A szükséges anyagi fedezetet a tartózkodás időtartamával és céljával összhangban, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok szállás- és ellátási átlagköltségeinek a figyelembevételével kell megállapítani, kedvező árú szálláshelyet véve alapul, és azt a tartózkodás napjainak számával szorozva.

A tagállamok által meghatározott referenciaösszegekről a 39. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak.

A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható a harmadik országbeli állampolgár birtokában lévő készpénzzel, utazási csekkel és hitelkártyával. A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható támogatói nyilatkozattal is, amennyiben a nemzeti jogszabályok rendelkeznek ilyen nyilatkozatról, valamint a nemzeti jogszabályok által meghatározott, a meghívótól származó kötelezettségvállalási nyilatkozattal is, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a meghívónál tartózkodik.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő, de tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából jogosultak belépni a többi tagállam területére annak érdekében, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot kiadta, kivéve, ha beutazás vagy átutazás megtagadására vonatkozó figyelmeztető jelzés hatálya alatt állnak azon tagállam nemzeti adatbázisában, amelynek külső határát át kívánják lépni;

b) a b) pontban meghatározottak kivételével az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket teljesítő, azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a határátkelőhelyen megjelennek, engedélyezhető a tagállamok területére történő beutazás, amennyiben a határon a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 35. és 36. cikkének megfelelően vízumot adnak ki számukra.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

▼B

A tagállamok kötelesek a 810/2009/EK rendelet 46. cikkének és XII. mellékletének megfelelően statisztikát készíteni a határon kiadott vízumokról.

Ha a vízum nem helyezhető el az okmányban, azt kivételesen az okmányba beillesztett külön lapra helyezik el. Ilyen esetben az érintett tagállam részéről el nem ismert úti okmány birtokosai részére a 333/2002/EK tanácsi rendeletben ([1]) megállapított, a vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumát kell használni;

c) valamely tagállam – humanitárius okból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségek következtében – engedélyezheti az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több feltételt nem teljesítő, harmadik országbeli állampolgárok belépését saját területére. Ha a harmadik országbeli állampolgár az (1) bekezdés d) pontjában említett figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, a belépését engedélyező tagállamnak erről a többi tagállamot értesítenie kell.

▼M3

6a. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok, akikre vonatkozóan az EES-ben adatokat kell rögzíteni

(1) Belépéskor és kilépéskor a következő kategóriákba tartozó személyekre vonatkozó adatokat az (EU) 2017/2226 rendelet 16., 17., 19. és 20. cikkével összhangban az EES-ben rögzíteni kell:

a) az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően rövid távú tartózkodás céljából belépésre jogosult harmadik országbeli állampolgárok;

b) harmadik országbeli állampolgárok, akik olyan uniós polgár családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, és akik az említett irányelv szerinti tartózkodási kártyával nem rendelkeznek;

c) azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik

i. olyan harmadik országbeli állampolgár családtagjai, aki az egyrészt az Unió és tagállamai, másrészt az adott harmadik ország között létrejött megállapodás alapján a szabad mozgás tekintetében az uniós polgárokéval egyenértékű jogokat élvez; és

ii. akik nem rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv szerinti tartózkodási kártyával vagy az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedéllyel.

(2) Az olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó adatokat, akiknek a rövid távú tartózkodás céljából történő beléptetését e rendelet 14. cikkének megfelelően megtagadták, az (EU) 2017/2226 rendelet 18. cikkével összhangban rögzíteni kell az EES-ben.

(3) A következő kategóriákba tartozó személyekre vonatkozó adatokat nem kell rögzíteni az EES-ben:

a) harmadik országbeli állampolgárok, akik olyan uniós polgár családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, és akik rendelkeznek az említett irányelv szerinti tartózkodási kártyával, függetlenül attól, hogy az uniós polgárt kísérik, vagy hozzá csatlakoznak;

([1]) A Tanács 333/2002/EK rendelete (2002. február 18.) az érintett tagállam által el nem ismert útiokmányok birtokosai részére a tagállamok által kiadott vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumáról (HL L 53., 2002.2.23., 4. o.).

▼M3

b) harmadik országbeli állampolgárok, akik harmadik országbeli állampolgár családtagjai – függetlenül attól, hogy a harmadik országbeli állampolgárt kísérik, vagy hozzá csatlakoznak –, amennyiben:

i. ez a harmadik országbeli állampolgár egyrészt az Unió és tagállamai, másrészt az adott harmadik ország között létrejött megállapodás alapján a szabad mozgás tekintetében az uniós polgárokéval egyenértékű jogokat élvez; és

ii. ezek a harmadik országbeli állampolgárok rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv szerinti tartózkodási kártyával vagy az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedéllyel;

c) a 2. cikk 16. pontjában említett tartózkodási engedéllyel rendelkezők, akik nem tartoznak az e bekezdés a) és b) pontjában említett kategóriákba;

d) a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezők;

e) olyan harmadik országbeli állampolgárok, akik a 2014/66/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] vagy az (EU) 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [2] összhangban mobilitáshoz való jogukat gyakorolják;

f) Andorra, Monaco és San Marino állampolgárai, ►C1 valamint a Vatikánvárosi Állam vagy a Szentszék által kiállított útlevél birtokosai; ◄

g) olyan személyek vagy olyan kategóriákba tartozó személyek, akik mentesülnek a határforgalom-ellenőrzés alól, vagy akik a határforgalom-ellenőrzésre vonatkozó különös szabályok által biztosított előnyökkel bírnak, nevezetesen:

i. az állam- és kormányfők, valamint a nemzeti kormányok tagjai és az őket kísérő házastársak, továbbá hivatalos küldöttségük tagjai, valamint az uralkodók és a királyi család egyéb magas rangú tagjai a VII. melléklet 1. pontja szerint;

ii. a pilóták és légi személyzet a VII. melléklet 2. pontja szerint;

iii. a tengerészek a VII. melléklet 3. pontja szerint, továbbá a valamely tagállam területén tartózkodó tengerészek, kizárólag amíg hajójuk a kikötőben tartózkodik, és a felkeresett kikötő területén;

iv. a határ menti ingázók a VII. melléklet 5. pontja szerint;

v. a mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság szükséghelyzetben eljáró tagjai, valamint a határőrök, a VII. melléklet 7. pontja szerint;

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/801 irányelve (2016. május 11.) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcsereprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről (HL L 132., 2016.5.21., 21. o.).

▼M3

vi. a nyílt tengeri munkavállalók a VII. melléklet 8. pontja szerint;

vii. a körutazást végző hajók személyzete és utasai a VI. melléklet 3.2.1., 3.2.2. és 3.2.3. pontja szerint;

viii. a sétahajón utazó személyek, akikre nem vonatkozik a határforgalom-ellenőrzés a VI. melléklet 3.2.4., 3.2.5. és 3.2.6. pontja szerint;

h) olyan személyek, akik az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően mentesülnek azon kötelezettség alól, hogy a külső határokat csak a határátkelőhelyeken és csak a hivatalos nyitvatartási időben léphetik át;

i) olyan személyek, akik határátlépésükhöz érvényes kishatárforgalmi engedélyt mutatnak be az 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően;

j) a nemzetközi személyszállító és tehervonatok személyzetének tagjai;

k) olyan személyek, akik határátlépésükhöz az alábbi okmányok valamelyikét mutatják be:

i. a 693/2003/EK tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően kiállított érvényes egyszerűsített vasúti átutazási okmány; vagy

ii. a 693/2003/EK rendeletnek megfelelően kiállított érvényes egyszerűsített átutazási okmány, amennyiben az érintett személyek az átutazást vasúton hajtják végre és nem szállnak ki valamely tagállam területén.

▼B

II. FEJEZET

Külső határokon történő ellenőrzés és a beléptetés megtagadása

7. cikk

A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása

(1) A határőrök a feladataik ellátása során kötelesek az emberi méltóságot teljes mértékben tiszteletben tartani, különösen a kiszolgáltatott helyzetű személyeket érintő esetekben.

A feladataik ellátása során hozott valamennyi intézkedésnek az ilyen intézkedésekkel elérni kívánt céllal arányosnak kell lennie.

(2) A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása során a határőrök részéről tilos a személyek nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetése.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1931/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról (HL L 405., 2006.12.30., 1. o.).

([2]) A Tanács 693/2003/EK rendelete (2003. április 14.) egyszerűsített átutazási okmány (FTD) és egyszerűsített vasúti átutazási okmány (FRTD) létrehozásáról, valamint a Közös Konzuli Utasítás és a Közös Kézikönyv módosításáról (HL L 99., 2003.4.17., 8. o.).

▼B

8. cikk

A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeken

(1) A külső határok átlépését a határőrök ellenőrzik. Az ellenőrzéseket e fejezetnek megfelelően hajtják végre.

Az ellenőrzések a határt átlépő személy birtokában lévő szállítóeszközökre és tárgyakra is kiterjedhetnek. Valamennyi végrehajtott átvizsgálásra az érintett tagállam nemzeti jogszabályait kell alkalmazni.

▼M2

(2) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyeket be- és kiutazáskor az alábbi ellenőrzéseknek kell alávetni:

a) a személy személyazonosságának és állampolgárságának, valamint a határátlépésre jogosító úti okmány eredetiségének és érvényességének ellenőrzése, többek között a releváns adatbázisok és azon belül is mindenekelőtt az alábbiak lekérdezésével:

1. a SIS;

2. az Interpol ellopott és elvesztett úti okmányokat (SLTD) tartalmazó adatbázisa;

3. az ellopott, jogellenesen használt, elvesztett vagy érvénytelenített úti okmányokkal kapcsolatos információkat tartalmazó nemzeti adatbázisok.

▼M3

Amennyiben az úti okmány elektronikus adathordozót (chipet) tartalmaz, a chipen tárolt adatok valódiságát és integritását a teljes érvényes tanúsítvány-lánc segítségével kell megállapítani, kivéve, ha ez technikai okokból kivitelezhetetlen, vagy ha – harmadik ország által kiállított úti okmány esetében – érvényes tanúsítványok nem állnak rendelkezésre.

▼M2

b) többek között a SIS és más releváns uniós adatbázisok lekérdezésével annak ellenőrzése, hogy a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személy nem minősül-e valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát, nemzetközi kapcsolatait, vagy az adott tagállamban a közegészséget veszélyeztető személynek. Ez nem érinti a nemzeti és az Interpol-adatbázisok lekérdezésére vonatkozó előírásokat.

Az úti okmány eredetiségét vagy birtokosának személyazonosságát illetően felmerült kétség esetén ellenőrizni kell a 2252/2004/EK rendelettel összhangban kibocsátott útlevelekben és úti okmányokban található biometrikus azonosítók legalább egyikét. Amennyiben lehetséges, ezt az ellenőrzést az említett rendelet hatályán kívül eső úti okmányok esetében is el kell végezni.

▼M3

Az olyan személyek esetében, akiknek belépését e rendelet 6a. cikke szerint az EES-ben regisztrálni kell, személyazonosságukat ellenőrizni kell az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megfelelően, és adott esetben az említett rendelet 23. cikke (4) bekezdésének megfelelően a személyazonosságukat meg kell állapítani.

▼M2

(2a) Amennyiben a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzés aránytalanul lassítaná a határforgalom áramlását, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy célzottan végzik el ezeket az ellenőrzéseket meghatározott határátkelőhelyeken, a valamely tagállam közrendjére, belső biztonságára, nemzetközi kapcsolataira, vagy az adott tagállamban a közegészségre nézve jelentett kockázatok értékelését követően.

Az adatbázisok lekérdezésével végzett, nem teljes körű ellenőrzés ideiglenes alkalmazásának hatálya és időtartama nem lépheti túl a feltétlenül szükséges mértéket, és ezt a hatályt és időtartamot az érintett tagállam által elvégzett kockázatértékeléssel összhangban kell meghatározni. A kockázatértékelésben meg kell indokolni az adatbázisok lekérdezésével végzett, nem teljes körű ellenőrzés ideiglenes alkalmazását, figyelembe kell venni többek között a határforgalom áramlására gyakorolt aránytalan hatásokat, továbbá a kockázatértékelésnek statisztikát kell tartalmaznia az utasokra, valamint a határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos esetekre vonatkozóan. A kockázatértékelést rendszeresen frissíteni kell.

Azokat a személyeket, akik főszabályként nem tartoznak az adatbázisok lekérdezésével végzett, nem teljes körű ellenőrzések hatálya alá, legalább olyan ellenőrzésnek kell alávetni, amely az úti okmányok bemutatása vagy felmutatása alapján lehetővé teszi a személyazonosságuk megállapítását. Ez az ellenőrzés a határátlépésre jogosító úti okmány érvényességének, valamint a hamis úti okmányra vagy hamisításra utaló jeleknek adott esetben technikai eszközök felhasználásával való gyors és egyszerű ellenőrzéséből áll, és amennyiben kételyek merülnek fel az úti okmány eredetiségével kapcsolatban vagy bizonyos jelek arra utalnak, hogy az adott személy veszélyt jelent a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, nemzetközi kapcsolataira vagy a tagállamokban a közegészségre nézve, a határőrnek le kell kérdeznie a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett adatbázisokat.

Az érintett tagállam haladéktalanul megküldi kockázatértékelését és annak frissítéseit az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökségnek (a továbbiakban: az Ügynökség), és hathavonta jelentést tesz a Bizottságnak és az Ügynökségnek az adatbázisok nem teljes körű lekérdezésével végzett ellenőrzésekről. Az érintett tagállam dönthet úgy, hogy a kockázatértékelést vagy annak részeit minősített adatnak nyilvánítja.

(2b) Ha valamely tagállam a (2a) bekezdés szerint az adatbázisok lekérdezésével nem teljes körű ellenőrzéseket szándékozik végezni, erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot, az Ügynökséget és a Bizottságot. Az érintett tagállam dönthet úgy, hogy az értesítést vagy annak részeit minősített adatnak nyilvánítja.

Ha a tagállamoknak, az Ügynökségnek vagy a Bizottságnak aggályai vannak az adatbázisok lekérdezésével folytatott, nem teljes körű ellenőrzések végzésére irányuló szándékkal kapcsolatban, akkor azokról haladéktalanul tájékoztatják a szóban forgó tagállamot. A szóban forgó tagállamnak figyelembe kell vennie ezeket az aggályokat.

(2c) A Bizottság 2019. április 8-ig értékelést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a (2) bekezdés végrehajtásáról és alkalmazásának következményeiről.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

▼M2

(2d) A légi határokat illetően a (2a) és a (2b) bekezdés a 2017. április 7-től számított legfeljebb hat hónapos átmeneti időszakra alkalmazható.

Kivételes esetekben, ha egy adott repülőtéren különleges infrastrukturális nehézségek hosszabb időtartamot tesznek szükségessé azokhoz a kiigazításokhoz, amelyekre az ellenőrzéseknek az adatbázisok lekérdezésével történő, a határforgalom áramlására gyakorolt aránytalan hatások nélküli szisztematikus elvégzéséhez szükség van, az első albekezdésben említett hat hónapos átmeneti időszak az adott repülőtér vonatkozásában legfeljebb tizennyolc hónappal, a harmadik albekezdésben meghatározott eljárás keretében meghosszabbítható.

A tagállam ebből a célból legkésőbb három hónappal az első albekezdésben említett átmeneti időszak lejártát megelőzően értesíti a Bizottságot, az Ügynökséget és a többi tagállamot az adott repülőtéren tapasztalt különleges infrastrukturális nehézségekről, az ezek orvoslására tervezett intézkedésekről, valamint az azok végrehajtásához szükséges időtartamról.

Ha olyan különleges infrastrukturális nehézségek állnak fenn, amelyek a kiigazításokhoz hosszabb időtartamot tesznek szükségessé, a Bizottság a harmadik albekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül, az Ügynökséggel folytatott konzultációt követően engedélyezi az érintett tagállamnak az adott repülőtérre vonatkozó átmeneti időszak meghosszabbítását, és adott esetben meghatározza az így meghosszabbított időszak hosszát.

(2e) Az adatbázisoknak a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett lekérdezésével végzett ellenőrzés előzetesen is elvégezhető a 2004/82/EK tanácsi irányelvvel ([1]) vagy más, az uniós vagy a nemzeti joggal összhangban kapott, utasokkal kapcsolatos adatok alapján.

Abban az esetben, ha az ilyen utasokkal kapcsolatos adatok lekérdezésére előzetesen kerül sor, akkor az előzetesen kapott adatokat a határátkelőhelyen össze kell vetni az úti okmányban szereplő adatokkal. Az érintett személy személyazonosságát és állampolgárságát, továbbá a határátlépésre jogosító úti okmány eredetiségét és érvényességét szintén ellenőrizni kell.

(2f) A (2) bekezdéstől eltérve, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező azon személyeket, akik olyan tagállamok belső szárazföldi határain kelnek át, amelyek esetében az alkalmazandó schengeni értékelési eljárások szerinti ellenőrzést sikeresen elvégezték, de amelyek esetében még nem hozták meg a belső határaikon végzendő ellenőrzéseknek a vonatkozó csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezései értelmében történő megszüntetéséről szóló határozatot, a (2) bekezdésben említett, kiutazáskor végrehajtandó ellenőrzéseknek kockázatértékelés alapján, csak szúrópróbaszerűen lehet alávetni.

([1]) A Tanács 2004/82/EK irányelve (2004. április 29.) a fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről (HL L 261., 2004.8.6., 24. o.).

▼B

(3) Harmadik országok állampolgárait be- és kiutazáskor az alábbi alapos ellenőrzéseknek kell alávetni:

a) a beutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések magukban foglalják az 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a beutazási feltételeknek, valamint adott esetben a tartózkodást és jövedelemszerző tevékenység folytatását engedélyező okmányoknak az ellenőrzését. Ez részletes vizsgálatot tartalmaz, amely kiterjed az alábbiakra:

▼M2

i. harmadik országok állampolgárai személyazonosságának és állampolgárságának, valamint a határátlépésre jogosító úti okmány eredetiségének és érvényességének ellenőrzése, többek között a releváns adatbázisok és azon belül is mindenekelőtt az alábbiak lekérdezésével:

1. a SIS;

2. az Interpol SLTD adatbázisa;

3. az ellopott, jogellenesen használt, elvesztett vagy érvénytelenített úti okmányokkal kapcsolatos információkat tartalmazó nemzeti adatbázisok.

▼M3

Az elektronikus adathordozót (chipet) tartalmazó útlevelek és úti okmányok esetében – az érvényes tanúsítványok rendelkezésre állásának függvényében – ellenőrizni kell a chipen tárolt adatok valódiságát és integritását.

Ha az úti okmány az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt arcképmást tartalmaz és a chipen tárolt arcképmás technikailag hozzáférhető, ennek az ellenőrzésnek magában kell foglalnia a chipen tárolt arcképmás ellenőrzését is, amelynek során ezt az arcképmást elektronikus úton összehasonlítják az érintett harmadik országbeli állampolgár helyben rögzített arcképmásával, kivéve azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akiknek egyéni aktáját az EES-ben már rögzítették. Ha technikailag és jogilag lehetséges, ez az ellenőrzés elvégezhető a helyben rögzített ujjlenyomatoknak az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt ujjlenyomatokkal történő összehasonlítása útján;

▼M2

ii. annak ellenőrzése, hogy az érintett személy az úti okmányon túl adott esetben rendelkezik-e a szükséges vízummal vagy tartózkodási engedéllyel;

▼M3

iii. az olyan személyek esetében, akiknek belépését vagy beléptetésének megtagadását e rendelet 6a. cikke szerint az EES-ben regisztrálni kell, személyazonosságukat ellenőrizni kell az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megfelelően és adott esetben az említett rendelet 23. cikke (4) bekezdésének megfelelően személyazonosságukat meg kell állapítani;

▼M3

iiia. az olyan személyek esetében, akiknek belépését vagy beléptetésének megtagadását e rendelet 6a. cikke szerint az EES-ben regisztrálni kell, annak ellenőrzése, hogy a harmadik országbeli állampolgár nem érte el vagy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát, valamint az egy vagy két beutazás céljából kiadott vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok esetében annak ellenőrzése, hogy tiszteletben tartották-e az engedélyezett beutazások maximális számát, az EES adatainak (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikkének megfelelően történő lekérdezésével;

▼B

iv. a harmadik országbeli állampolgár indulási és célországának, valamint a tervezett tartózkodás céljának vizsgálata, és szükség esetén a megfelelő igazoló okmányok ellenőrzése;

v. annak vizsgálata, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a tervezett tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, valamint a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őt biztosan beengedik, megfelelő fedezettel, illetve képes ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;

▼M2

vi. annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár, a járműve és az általa szállított tárgyak nem jelentenek-e veszélyt valamely tagállam közrendjére, belső biztonságára, nemzetközi kapcsolataira, vagy az adott tagállamban a közegészségre nézve. Ez a vizsgálat a SIS-ben és más releváns uniós adatbázisokban tárolt, személyekre, és – amennyiben szükséges – tárgyakra vonatkozó adatoknak és figyelmeztető jelzéseknek, valamint a figyelmeztető jelzés esetén végrehajtandó intézkedésnek a közvetlen lekérdezését foglalja magában. Ez nem érinti a nemzeti és az Interpol-adatbázisok lekérdezésére vonatkozó előírásokat;

▼B

b) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár az 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett vízummal rendelkezik, a beutazáskor végzett alapos ellenőrzések magukban foglalják a vízumbirtokos személyazonosságának és a vízum eredetiségének a vízuminformációs rendszer (VIS) adatainak – a 767/2008/EK rendelet 18. cikkének megfelelő – lekérdezésével történő vizsgálatát is;

▼M6

bb) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkezik, a beutazáskor végzett alapos ellenőrzéseknek magukban kell foglalniuk a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy tartózkodási engedély birtokosa személyazonosságának és a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy tartózkodási engedély eredetiségének és érvényességének a 767/2008/EK rendelet 22g. cikke szerinti, a VIS-be történő betekintés révén történő vizsgálatát.

Amennyiben a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy a tartózkodási engedély birtokosa személyazonosságának vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy a tartózkodási engedély eredetiségének és érvényességének ellenőrzése eredménytelen, vagy kétség merül fel a dokumentum birtokosának személyazonosságát vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy tartózkodási engedély vagy az úti okmány eredetiségét illetően, az említett illetékes hatóságok kellően felhatalmazott személyi állománya elvégzi a dokumentum csipjének ellenőrzését;

▼M6

_____

▼B

g) a kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket foglalják magukban:

▼M3

i. a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságának és állampolgárságának, valamint a határátlépéshez szükséges úti okmány valódiságának és érvényességének ellenőrzése, többek között a releváns adatbázisok, különösen az alábbiak lekérdezésével:

1. a SIS;

2. az Interpol SLTD adatbázisa;

3. az ellopott, jogellenesen használt, elvesztett és érvénytelenített úti okmányokkal kapcsolatos információkat tartalmazó nemzeti adatbázisok.

Az elektronikus adathordozót (chipet) tartalmazó útlevelek és úti okmányok esetében – az érvényes tanúsítványok rendelkezésre állásának függvényében – a chipen tárolt adatok valódiságát és integritását ellenőrizni kell.

Ha az úti okmány az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt arcképmást tartalmaz és a chipen tárolt arcképmás technikailag hozzáférhető, ennek az ellenőrzésnek magában kell foglalnia a chipen tárolt arcképmás ellenőrzését is, melynek során ezt az arcképmást elektronikus úton összehasonlítják az érintett harmadik országbeli állampolgár helyben rögzített arcképmásával, kivéve azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akiknek egyéni aktáját az EES-ben már rögzítették. Ha technikailag és jogilag lehetséges, ez az ellenőrzés elvégezhető a helyben rögzített ujjlenyomatoknak az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt ujjlenyomatokkal történő összehasonlítása útján;

▼M2

ii. többek között a SIS és más releváns uniós adatbázisok lekérdezésével annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár nem minősül-e valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát vagy nemzetközi kapcsolatait, vagy az adott tagállamban a közegészséget veszélyeztető személynek. Ez nem érinti a nemzeti és az Interpol-adatbázisok lekérdezésére vonatkozó előírásokat;

▼M3

iii. az olyan személyek esetében, akiknek kilépését e rendelet 6a. cikke szerint az EES-ben regisztrálni kell, az érintett személyazonosságának ellenőrzése az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megfelelően és adott esetben a személyazonosság megállapítása az említett rendelet 23. cikke (4) bekezdésének megfelelően;

▼M3

iv. az olyan személyek esetében, akiknek kilépését e rendelet 6a. cikke szerint az EES-ben regisztrálni kell, annak ellenőrzése, hogy a harmadik országbeli állampolgár nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát, az EES adatainak az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikke (3) bekezdésének megfelelően történő lekérdezésével;

▼B

h) a g) pontban említett kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket is magukban foglalhatják:

i. annak vizsgálata, hogy az érintett személy rendelkezik-e érvényes vízummal, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet értelmében, kivéve ha érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek; az ilyen vizsgálat magában foglalhatja a VIS adatainak a 767/2008/EK rendelet 18. cikkének megfelelő lekérdezését;

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

i) a tagállamok területére történő beutazás és tartózkodás feltételeinek nem megfelelő, vagy már nem megfelelő személyek azonosítása céljából a VIS adatai a 767/2008/EK rendelet 20. cikkének megfelelően, az EES adatai pedig az (EU) 2017/2226 rendelet 27. cikkének megfelelően lekérdezhetők;

▼M2

ia) az adatbázisoknak az a) pont i. és vi. alpontjában, valamint a g) pontban említett lekérdezésével végzett ellenőrzés előzetesen is elvégezhető a 2004/82/EK irányelvvel vagy más, az uniós vagy a nemzeti joggal összhangban kapott, utasokkal kapcsolatos adatok alapján.

Abban az esetben, ha az ilyen utasokkal kapcsolatos adatok lekérdezésére előzetesen kerül sor, akkor az előzetesen kapott adatokat a határátkelőhelyen össze kell vetni az úti okmányban szereplő adatokkal. Az érintett személy személyazonosságát és állampolgárságát, továbbá a határátlépésre jogosító úti okmány eredetiségét és érvényességét szintén ellenőrizni kell;

ib) amennyiben kétség merül fel az úti okmány eredetiségét vagy a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságát illetően, az ellenőrzéseknek lehetőség szerint az úti okmányokban található biometrikus azonosítók legalább egyikének az ellenőrzését is magukban kell foglalniuk.

▼B

(4) Amennyiben a körülmények lehetővé teszik és a harmadik országbeli állampolgár ezt kéri, az ilyen alapos ellenőrzést a forgalomtól elkülönített helyen kell végezni.

▼M5

(4a) Amennyiben a belépéskor vagy a kilépéskor a megfelelő adatbázisokban – többek között az (EU) 2019/817 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 25. cikkének (1) bekezdésével létrehozott, többszörös személyazonosságot észlelő rendszerben – az említett rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai keresőportálon keresztül végzett lekérdezés sárga kapcsolatot vagy vörös kapcsolatot eredményez, az ellenőrzést végző határőr az összekapcsolt személyazonosító adatok vagy útiokmány-adatok közötti különbségek értékelése céljából lekérdezést végez az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével létrehozott közös személyazonosítóadat-tárban, vagy a SIS-ben, vagy mindkettőben. Az ellenőrzést végző határőr elvégez minden olyan további ellenőrzést, amely a kapcsolat besorolására és színére vonatkozó határozat meghozatalához szükséges.

Az (EU) 2019/817 rendelet 69. cikkének (1) bekezdésével összhangban ezt a bekezdést csak a többszörös személyazonosságot észlelő rendszer működésének az említett rendelet 72. cikkének (4) bekezdése szerinti megkezdésétől kezdődően kell alkalmazni.

▼B

(5) A második albekezdés sérelme nélkül, az alapos, elkülönített helyen történő ellenőrzésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat írásban – olyan nyelven, amelyet megértenek, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megértenek –, vagy egyéb célravezető módon tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról.

Ezek az információk az Unió minden hivatalos nyelvén, és az érintett tagállammal szomszédos ország vagy országok nyelvén (nyelvein) rendelkezésre állnak, és tájékoztatnak arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár kérheti az elkülönített helyen alapos ellenőrzést végző határőr nevének és szolgálati azonosítási számának, továbbá a határátkelőhely nevének és a határátlépés időpontjának megadását.

(6) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyeket a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően ellenőrzik.

(7) A nyilvántartásba vételre kerülő információra irányadó részletes szabályokat a II. melléklet határozza meg.

(8) Amennyiben az 5. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontja alkalmazandó, a tagállamok az e cikkben foglalt szabályoktól eltéréseket is engedélyezhetnek.

▼M3

(9) A harmadik országbeli állampolgárt tájékoztatni kell az engedélyezett tartózkodás napjainak maximális számáról, amihez figyelembe kell venni a vízumban engedélyezett beutazások számát és az engedélyezett tartózkodás időtartamát. Ezt a tájékoztatást vagy a határőr adja meg a határforgalom-ellenőrzések során, vagy pedig a határátkelőhelyen elhelyezett olyan berendezés révén kell megadni, amely lehetővé teszi a harmadik országbeli állampolgár számára az (EU) 2017/2226 rendelet 13. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett webes szolgáltatás lekérdezését.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 (2019. május 20.) rendelete az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 27. o.)

▼M3

8a. cikk

Önkiszolgáló rendszerek használata az adatoknak az EES-ben való előzetes regisztrálása céljából

(1) Az olyan személyek, akiknek határátlépését a 6a. cikkel összhangban az EES-ben regisztrálni kell, az e cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett adatoknak az EES-ben való előzetes regisztrálása céljából önkiszolgáló rendszereket is használhatnak, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az úti okmány elektronikus adathordozót (chipet) tartalmaz, és a chipen tárolt adatok valódisága és integritása a teljes érvényes tanúsítvány-lánc segítségével megerősítést nyer;

b) az úti okmány az elektronikus adathordozón (chipjén) tárolt arcképmást tartalmaz, amely az önkiszolgáló rendszeren keresztül technikailag hozzáférhető abból a célból, hogy az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt arcképmást és az érintett helyben rögzített arcképmását összehasonlítva ellenőrizzék az úti okmány birtokosának személyazonosságát; ha technikailag és jogilag lehetséges, ez az ellenőrzés elvégezhető a helyben rögzített ujjlenyomatoknak az úti okmány elektronikus adathordozóján (chipjén) tárolt ujjlenyomatokkal történő összehasonlítása útján.

(2) E cikk (1) bekezdése alapján az önkiszolgáló rendszer ellenőrzi, hogy az érintett személyt regisztrálták-e már az EES-ben, az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megfelelően pedig ellenőrzi a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságát.

(3) Az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikke (4) bekezdésének megfelelően az önkiszolgáló rendszer ugyanazon rendelet 27. cikke szerint elvégzi a személyazonosság megállapítását.

Ezen túlmenően az (EU) 2017/2226 rendelet 23. cikkének (4) bekezdésével összhangban az EES-ben elvégzett személyazonosítás során:

a) a külső határok átlépéséhez vízumkötelezettség hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok esetében, amennyiben a 767/2008/EK rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett adatok alapján a VIS-ben elvégzett keresés azt mutatja, hogy az adott személyt nyilvántartják a VIS-ben, a 767/2008/EK rendelet 18. cikkének (6) bekezdésével összhangban el kell végezni az ujjlenyomatoknak a VIS-adatokkal történő ellenőrzését. Amennyiben az adott személynek az e cikk (2) bekezdése szerinti ellenőrzése nem jár eredménnyel, a 767/2008/EK rendelet 20. cikkével összhangban személyazonosítás céljából a VIS-ben tárolt adatokhoz hozzáférést kell biztosítani;

b) a külső határok átlépéséhez vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó és az (EU) 2017/2226 rendelet 27. cikkének megfelelően az EES-ben személyazonosítás céljából elvégzett lekérdezés alapján nem található harmadik országbeli állampolgárok esetében a 767/2008/EK rendelet 19a. cikkével összhangban a VIS-ben szereplő adatokat is le kell kérdezni.

▼M3

(4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett személyre vonatkozó adatokat a (2) és (3) bekezdés értelmében az EES-ben nem rögzítettek:

a) a külső határok átlépéséhez vízumkötelezettség hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgároknak az önkiszolgáló rendszer útján előzetesen regisztrálniuk kell az EES-ben az (EU) 2017/2226 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében és 16. cikke (2) bekezdésének c)–f) pontjában, valamint adott esetben ugyanezen rendelet 16. cikkének (6) bekezdésében említett adatokat, és a külső határok átlépéséhez vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó harmadik országbeli állampolgároknak pedig az önkiszolgáló rendszer útján előzetesen regisztrálniuk kell az EES-ben ugyanezen rendelet 17. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában és 16. cikke (2) bekezdésének c) pontjában, valamint adott esetben a 17. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett adatokat;

b) ezt követően az érintett személyt határőrhöz kell irányítani, aki:

i. ha nem volt lehetőség valamennyi szükséges adat begyűjtésére az önkiszolgáló rendszer útján, az érintett adatokat előzetesen regisztrálja;

ii. ellenőrzi:

— azt, hogy az önkiszolgáló rendszerben használt úti okmány megegyezik-e a határőr előtt álló személynél lévő úti okmánnyal,

— azt, hogy az érintett személy helyben rögzített arcképmása megegyezik-e azzal az arcképmással, amelyet az önkiszolgáló rendszer útján rögzítettek,

— továbbá az olyan személyek esetében, akik nem rendelkeznek az 539/2001/EK rendelet értelmében szükséges vízummal, azt, hogy az érintett személy helyben rögzített ujjlenyomatai megegyeznek-e azokkal az ujjlenyomatokkal, amelyeket az önkiszolgáló rendszer útján rögzítettek;

iii. a beléptetés engedélyezésére vagy megtagadására vonatkozó döntés meghozatalát követően megerősíti az e bekezdés a) pontjában említett adatokat, valamint beviszi az (EU) 2017/2226 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában, illetve 18. cikke (6) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában meghatározott adatokat.

(5) Amennyiben a (2) és (3) bekezdésben előírt műveletek azt jelzik, hogy az (1) bekezdésben említett személyre vonatkozóan az EES-ben adatokat rögzítettek, az önkiszolgáló rendszer értékeli, hogy szükséges-e a (4) bekezdés a) pontjában említett bármelyik adat frissítése.

(6) Ha az (5) bekezdésben említett ellenőrzés felfedi, hogy az (1) bekezdésben említett személy rendelkezik az EES-ben regisztrált egyéni aktával, ugyanakkor az adatait frissíteni szükséges, akkor:

a) az érintett személy az önkiszolgáló rendszer útján frissíti az adatokat az EES-ben azok előzetes regisztrálása útján;

▼M3

b) az érintett személyt határőrhöz kell irányítani, aki az e bekezdés a) pontja szerinti frissítés helyességét ellenőrzi, és amennyiben a beléptetés engedélyezésére vagy megtagadására vonatkozó döntést meghozták, az (EU) 2017/2226 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően frissíti az egyéni aktát.

(7) Az önkiszolgáló rendszereket határőr felügyelete mellett kell üzemeltetni, akinek feladata a rendszer bármilyen nem megfelelő, csalárd vagy helytelen használatának felfedése.

8b. cikk

Önkiszolgáló rendszerek és elektronikus átléptető kapuk használata az olyan harmadik országbeli állampolgárok esetében, akiknek határátlépését az EES-ben regisztrálni kell

(1) Az olyan személyek számára, akiknek határátlépését a 6a. cikkel összhangban az EES-ben regisztrálni kell, a határforgalom-ellenőrzés céljából az önkiszolgáló rendszer használata engedélyezhető, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az úti okmány elektronikus adathordozót (chipet) tartalmaz, és a chipen tárolt adatok valódisága és integritása a teljes érvényestanúsítvány-lánc segítségével megerősítést nyer;

b) az úti okmány az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt arcképmást tartalmaz, amely az önkiszolgáló rendszeren keresztül technikailag hozzáférhető abból a célból, hogy a chipen tárolt arcképmást és az érintett helyben rögzített arcképmását összehasonlítva ellenőrizzék az úti okmány birtokosának személyazonosságát; és

c) az érintett személyt az EES-ben már regisztrálták vagy előzetesen regisztrálták.

(2) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a 8. cikk (2) bekezdése és a 8. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja szerinti belépő határforgalom-ellenőrzések, valamint a 8. cikk (2) bekezdése és a 8. cikk (3) bekezdésének g) és h) pontja szerinti kilépő határforgalom-ellenőrzések az önkiszolgáló rendszer útján elvégezhetők. Az automatizált határellenőrzési rendszer útján elvégzett kilépő határforgalom-ellenőrzések a 8. cikk (3) bekezdésének h) pontjában előírt ellenőrzéseket is magukban foglalják.

Ha egy adott személy számára engedélyezték az olyan nemzeti könnyítési programban való részvételt, amelyet valamely tagállam a 8d. cikk értelmében hozott létre, akkor az önkiszolgáló rendszer útján elvégzett belépő határforgalom-ellenőrzések során adott esetben elhagyható a 8. cikk (3) bekezdése a) pontjának iv. és v. alpontjában említett szempontok vizsgálata, ha ez a személy az említett tagállam vagy olyan tagállam külső határait lépi át, amely megállapodást kötött azzal a tagállammal, amelyik a 8d. cikk (9) bekezdése szerinti részvételt engedélyezte.

(3) Beléptetéskor és kiléptetéskor az önkiszolgáló rendszeren keresztül elvégzett határforgalom-ellenőrzések eredményeit hozzáférhetővé kell tenni a határőr számára. Ez a határőr nyomon követi a határforgalom-ellenőrzés eredményeit, és az eredmények alapján engedélyezi a belépést vagy kilépést, vagy pedig a személyt egy határőrhöz irányítja, aki további ellenőrzést végez.

▼M3

(4) Az érintett személyt a (3) bekezdés szerint az alábbi bármely esetben egy határőrhöz kell irányítani:

a) az (1) bekezdésben felsorolt feltételek közül egy vagy több nem teljesül;

b) a (2) bekezdés szerinti belépő vagy kilépő határforgalom-ellenőrzés felfedi, hogy a belépési vagy kilépési feltételek közül egy vagy több nem teljesül;

c) a (2) bekezdés szerinti belépő vagy kilépő határforgalom-ellenőrzés eredményei kétségbe vonják az érintett személyazonosságát vagy felfedik, hogy az érintett személy a tagállamok bármelyikének belső biztonságát, közrendjét vagy nemzetközi kapcsolatait veszélyeztető személynek minősül, vagy közegészségügyi veszélyt jelent;

d) kétség merül fel;

e) nem áll rendelkezésre elektronikus átléptető kapu.

(5) A (4) bekezdésben említett esetek mellett a határátlépést felügyelő határőr más okokból is dönthet úgy, hogy az önkiszolgáló rendszert használó személyt határőrhöz irányítja.

(6) Az olyan személyek számára, akiknek határátlépését a 6a. cikk (1) bekezdésével összhangban az EES-ben regisztrálni kell, és akik a vonatkozó határforgalom-ellenőrzés elvégzéséhez önkiszolgáló rendszert vettek igénybe, engedélyezhető az elektronikus átléptető kapu használata. Elektronikus átléptető kapu használata esetén az elektronikus átléptető kapun keresztül történő határátlépéssel egyidejűleg kell elvégezni a belépési és kilépési adatrekord kapcsolódó regisztrációját, valamint ennek a rekordnak a megfelelő egyéni aktához való hozzákapcsolását az (EU) 2017/2226 rendelet 14. cikkének megfelelően. Amennyiben az elektronikus átléptető kaput és az önkiszolgáló rendszert fizikailag elkülönítik, a felhasználó személyazonosságának ellenőrzését az elektronikus átléptető kapunál kell elvégezni annak vizsgálata céljából, hogy az elektronikus átléptető kaput használó személy megegyezik-e az önkiszolgáló rendszert korábban használó személlyel. Az ellenőrzés elvégzéséhez alkalmazni kell legalább egy biometrikus azonosítót.

(7) Ha az e cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában, vagy mindkettőben felsorolt feltételek nem teljesülnek, akkor a 8. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja szerinti belépő határforgalom-ellenőrzések, valamint a 8. cikk (3) bekezdésének g) és h) pontja szerinti kilépő határforgalom-ellenőrzések részben végezhetők el önkiszolgáló rendszer útján. A határőr a 8. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja, valamint a 8. cikk (3) bekezdésének g) és h) pontja alapján csak azokat az ellenőrzéseket végezheti el, amelyeket nem lehetett az önkiszolgáló rendszer útján elvégezni. Emellett a határőrnek ellenőriznie kell, hogy az önkiszolgáló rendszerben használt úti okmány megegyezik-e az előtte álló személynél lévő úti okmánnyal.

(8) Az önkiszolgáló rendszereket és az elektronikus átléptető kapukat határőr felügyelete mellett kell üzemeltetni, akinek feladata az önkiszolgáló rendszer, az elektronikus átléptető kapu, vagy mindkettő bármilyen nem megfelelő, csalárd vagy a helytelen használatának felfedése.

▼M3

(9) Ez a cikk nem érinti a tagállamok lehetőségét arra, hogy a határátlépéshez engedélyezzék az önkiszolgáló rendszerek, elektronikus átléptető kapuk vagy mindkettő használatát az uniós polgárok, az Európai Gazdasági Térségben részes valamely EFTA-állam (az Európai Szabadkereskedelmi Társulás állama) állampolgárai, Svájc állampolgárai, valamint az olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akiknek határátlépését az EES-ben nem kell regisztrálni.

8c. cikk

Az automatizált határellenőrzési rendszerekre vonatkozó standardok

Az automatizált határellenőrzési rendszereket – amennyire lehetséges – úgy kell kialakítani, hogy a 12 év alatti gyermekek kivételével mindenki igénybe vehesse azokat. E rendszereket emellett oly módon kell kialakítani, hogy az teljes mértékben tiszteletben tartsa az emberi méltóságot, különösen a kiszolgáltatott helyzetű személyeket érintő esetekben. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy automatizált határellenőrzési rendszereket alkalmaznak, biztosítaniuk kell megfelelő létszámú személyzet jelenlétét az ilyen rendszert használó személyeknek történő segítségnyújtás céljából.

8d. cikk

Nemzeti könnyítési programok

(1) Minden egyes tagállam önkéntes programot hozhat létre (a továbbiakban: nemzeti könnyítési program) annak érdekében, hogy a harmadik országbeli állampolgárok vagy egy meghatározott harmadik ország állampolgárai, akik nem rendelkeznek a szabad mozgás uniós jogával, a tagállam külső határának átlépésekor részesülhessenek a (2) bekezdés alapján biztosított könnyítésekben.

(2) A 8. cikk (3) bekezdésének a) pontjától eltérve, az e cikk (1) bekezdésében említett olyan harmadik országbeli állampolgárok esetében, akiknek engedélyezték a nemzeti könnyítési programban való részvételt, amikor az ilyen harmadik országbeli állampolgárok a tagállam külső határát átlépik, a belépéskor elvégzett alapos ellenőrzésnek nem kell magában foglalnia a 8. cikk (3) bekezdése a) pontjának iv. és v. alpontjában említett szempontok vizsgálatát.

(3) A tagállam a nemzeti könnyítési programban való részvételt kérelmező harmadik országbeli állampolgárokat előzetes utasvizsgálatnak veti alá különösen annak ellenőrzése céljából, hogy a (4) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e.

Az ilyen harmadik országokbeli állampolgárok előzetes utasvizsgálatát a határőrök, a 767/2008/EK rendelet 4. cikkének 3. pontjában meghatározott vízumhatóságok vagy az (EU) 2017/2226 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott bevándorlási hatóságok végzik.

(4) A (3) bekezdésben említett hatóságok kizárólag abban az esetben engedélyezik a nemzeti könnyítési programban való részvételt valamely személy számára, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kérelmező eleget tesz a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott beutazási feltételeknek;

b) a kérelmező úti okmánya és adott esetben a vízuma, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízuma vagy tartózkodási engedélye érvényes és nem hamis, utánzott vagy hamisított;

▼M3

c) a kérelmező igazolja a gyakori vagy rendszeres utazás szükségességét vagy indokolja a gyakori vagy rendszeres utazás szándékát;

d) a kérelmező bizonyítja feddhetetlenségét és megbízhatóságát, különösen adott esetben azzal, hogy a korábbi vízumokat vagy korlátozott területi érvényességű vízumokat jogszerűen használta fel, a származási országában fennálló gazdasági helyzetével, valamint azzal, hogy az engedélyezett tartózkodás időtartamának letelte előtt valóban szándékában áll elhagyni a tagállamok területét. Az (EU) 2017/2226 rendelet 25. cikkével összhangban az e cikk (3) bekezdésében említett hatóságok számára az EES adatainak lekérdezését lehetővé tevő hozzáférést kell biztosítani abból a célból, hogy ellenőrizzék, a kérelmező nem lépte-e túl korábban a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;

e) a kérelmező indokolja a tervezett tartózkodások célját és körülményeit;

f) a kérelmező megfelelő anyagi fedezettel rendelkezik mind a tervezett tartózkodások időtartamára, mind a származási vagy a lakóhely szerinti országba való visszatéréshez, illetve képes ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;

g) a SIS-t lekérdezték.

(5) A nemzeti könnyítési programban való részvétel először legfeljebb egy évre engedélyezhető. A részvétel legfeljebb további öt évvel vagy pedig az úti okmány, vagy a már kiadott, többszöri beutazásra jogosító vízum, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum, illetve tartózkodási engedély érvényességének lejártáig meghosszabbítható attól függően, hogy melyik időtartam a rövidebb.

Meghosszabbítás esetén a tagállam minden évben újraértékeli minden egyes olyan harmadik országbeli állampolgár helyzetét, akinek engedélyezték a nemzeti könnyítési programban való részvételt, annak érdekében, hogy a naprakész információk alapján garantálható legyen, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár továbbra is teljesíti a (4) bekezdésben meghatározott feltételeket. Ez az újraértékelés elvégezhető a határforgalom-ellenőrzés elvégzése során.

(6) A 8. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja szerint a belépéskor elvégzett alapos ellenőrzések, valamint a 8. cikk (3) bekezdésének g) pontja szerint a kilépéskor elvégzett alapos ellenőrzések annak vizsgálatára is kiterjednek, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak van-e érvényes hozzáférése a tagállami könnyítési programhoz.

A határőrök a nemzeti könnyítési programban részt vevő harmadik országbeli állampolgárnak a 8. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja szerinti ellenőrzését beléptetéskor, illetve a 8. cikk (3) bekezdésének g) pontja szerinti ellenőrzését kiléptetéskor a biometrikus azonosítók elektronikus úton történő összehasonlítása nélkül is elvégezhetik úgy, hogy az elektronikus adathordozón (chipen) tárolt arcképmást és a harmadik országbeli állampolgár EES-ben található egyéni aktájában tárolt arcképmást összehasonlítják a harmadik országbeli állampolgár arcával. A teljes ellenőrzést véletlenszerűen és kockázatelemzés alapján kell elvégezni.

(7) A (3) bekezdésben említett hatóságok haladéktalanul visszavonják a harmadik országbeli állampolgár nemzeti könnyítési programban való részvételre való jogosultságát, ha nyilvánvalóvá válik, hogy a nemzeti könnyítési programban való részvétel engedélyezésének feltételei nem teljesültek vagy már nem teljesülnek.

▼M3

(8) Annak a (3) bekezdéssel összhangban történő ellenőrzésekor, hogy a kérelmező eleget tesz-e a (4) bekezdésben meghatározott feltételeknek, különös figyelmet kell fordítani annak megvizsgálására, hogy a kérelmező nem jelent-e kockázatot az illegális bevándorlás vagy bármely tagállam biztonsága szempontjából, továbbá hogy a kérelmezőnek szándékában áll-e a tartózkodás engedélyezett időtartama alatt elhagyni a tagállamok területét.

A tervezett tartózkodásokhoz szükséges anyagi fedezetet a tervezett tartózkodás vagy tartózkodások időtartamával és céljával összhangban, valamint az érintett tagállamok szállás- és ellátási átlagköltségeinek figyelembevételével kell megállapítani, kedvező árú szálláshelyet véve alapul, a tagállamok által a 39. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott referenciaösszegek alapján. A költségviselésnek, a magánszállásadásnak, vagy mindkettőnek az igazolása is bizonyíthatja a megfelelő anyagi fedezet meglétét.

A kérelem vizsgálatának különösen a bemutatott dokumentumok hitelességén és megbízhatóságán, valamint a kérelmező által tett nyilatkozatok megbízhatóságán és a benne foglaltak helytállóságán kell alapulnia. Amennyiben a kérelem elbírálásáért felelős tagállamnak kétsége merül fel a kérelmezővel, a kérelmező nyilatkozataival, vagy az általa benyújtott igazoló dokumentumokkal kapcsolatban, a kérelemre vonatkozó határozat meghozatala előtt konzultálhat más tagállamokkal.

(9) Két vagy több olyan tagállam, amely az e cikk alapján saját nemzeti könnyítési programot hozott létre, egymással megállapodást köthet annak érdekében, hogy nemzeti könnyítési programjaik kedvezményezettjei részesülhessenek más nemzeti könnyítési programban elismert könnyítésben is. A megállapodás megkötésétől számított egy hónapon belül a megállapodás egy példányát meg kell küldeni a Bizottság részére.

(10) A nemzeti könnyítési program kialakítása során a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a programot üzemeltető rendszerük megfeleljen az (EU) 2017/2226 rendelet 43. cikkében meghatározott adatbiztonsági előírásoknak. A tagállamok megfelelő információbiztonsági kockázatelemzést végeznek, és a folyamat minden szakaszára egyértelműen kijelölik a biztonságra vonatkozó felelősségi köröket.

(11) A Bizottság az e cikk alkalmazása harmadik évének végéig értékelést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk végrehajtásáról. Az értékelés alapján az Európai Parlament vagy a Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a gyakran utazó és előzetes utasvizsgálatnak alávetett harmadik országbeli állampolgároknak szóló uniós program kialakítására.

▼B

9. cikk

A határforgalom-ellenőrzés könnyítése

(1) A külső határokon végzett ellenőrzések rendkívüli és előre nem látott körülmények esetén könnyíthetők. Ilyen rendkívüli és előre nem látott körülményeknek kell tekinteni az olyan előre nem látható eseményeket, amelyek a forgalom olyan mértékű megnövekedéséhez vezetnek, hogy annak következtében a határátkelőhelyeken a várakozási idő túl hosszúvá válik, és már valamennyi személyzeti, létesítménybeli és szervezeti erőforrást kimerítették.

▼B

(2) Amennyiben a határforgalom-ellenőrzéseknek az (1) bekezdés szerinti könnyítésére kerül sor, a belépő forgalom ellenőrzésének alapvetően elsőbbsége van a kilépő forgalom ellenőrzésével szemben.

Az ellenőrzések könnyítésére irányuló döntést a határátkelőhely szolgálatban lévő határőr vezetője hozza meg.

Az ellenőrzések könnyítését csak ideiglenes jelleggel lehet elrendelni, az elrendelést megalapozó körülményekhez kell igazítani, és fokozatosan kell bevezetni.

▼M3

(3) A határőr a könnyített határforgalom-ellenőrzés esetén is beviszi az adatokat az EES-be a 6a. cikknek megfelelően. Amennyiben az adatok elektronikus úton nem vihetők be, azokat manuálisan kell bevinni.

(3a) Ha az EES központi rendszerébe történő adatbevitel technikailag nem lehetséges, vagy ha az EES központi rendszere meghibásodik, valamennyi következő rendelkezést alkalmazni kell:

i. e rendelet 6a. cikkétől eltérve az (EU) 2017/2226 rendelet 16–20. cikkben említett adatokat ideiglenesen az ugyanazon rendelet 7. cikkében meghatározott egységes nemzeti interfészben kell tárolni. Amennyiben erre nincs lehetőség, az adatokat elektronikus formában ideiglenesen helyben kell tárolni. Az adatbevitel technikai kivitelezhetetlenségének vagy a rendszer meghibásodásának megszüntetése után az adatokat mindkét esetben haladéktalanul be kell vinni az EES központi rendszerébe. A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket és gondoskodnak a szükséges infrastruktúráról, berendezésekről és erőforrásokról annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen ideiglenes helyi tárolás bármikor, bármelyik határátkelőhelyen megvalósítható legyen.

   A határforgalom-ellenőrzés elvégzésére vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettség sérelme nélkül, abban a kivételes helyzetben, amikor az adatoknak az EES központi rendszerébe és az egységes nemzeti interfészbe való bevitele technikailag kivitelezhetetlen, valamint az adatok elektronikus formában történő helyi tárolása technikailag kivitelezhetetlen, a határőr az (EU) 2017/2226 rendelet 16–20. cikke szerinti belépési és kilépési adatokat a biometrikus adatok kivételével manuálisan tárolja, és a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait beléptetőbélyegző- vagy kiléptetőbélyegzőlenyomattal látja el. Ezeket az adatokat az EES központi rendszerébe, amint az technikailag lehetséges, be kell vinni.

   Az e pont második albekezdésében említett különleges helyzetek fennállása esetén a tagállamok az úti okmányok bélyegzőlenyomattal való ellátásáról tájékoztatják a Bizottságot az (EU) 2017/2226 rendelet 21. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

ii. e rendelet 8. cikke (3) bekezdése a) pontjának iii. alpontjától és g) pontjának iv. alpontjától eltérve, a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok esetében, amennyiben ez technikailag kivitelezhető, a vízumbirtokos személyazonosságát a 767/2008/EK rendelet 18. cikke szerint közvetlenül a VIS-ben elvégzett lekérdezéssel kell ellenőrizni.

▼B

(4) Valamennyi tagállam évente egy alkalommal jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.

▼B

10. cikk

Külön sávok és a jelzőtáblákon szereplő információk

(1) A tagállamok külön sávokat biztosítanak, különösen a légi határátkelőhelyeken annak érdekében, hogy a személyek ellenőrzését a 8. cikknek megfelelően lehessen elvégezni. Az ilyen sávokat a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblák segítségével kell megkülönböztetni.

A tagállamok külön sávokat biztosíthatnak tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeiken, valamint a 22. cikket nem alkalmazó tagállamok közötti közös határokon. Amennyiben a tagállamok külön sávokat biztosítanak e határokon, a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblákat használják.

A tagállamok a határt átlépő személyek forgalmának optimális lebonyolítása érdekében gondoskodnak arról, hogy a sávok jelzéssel való ellátása egyértelmű legyen – azokban az esetekben is, amelyekben a különböző sávokra vonatkozó szabályok alkalmazását a (4) bekezdés alapján felfüggesztik.

(2) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében szereplő jelzőtáblával („EU, EGT, CH”) ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B1. („vízum nem szükséges”) és B2. („minden útlevél”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sávokat is.

Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik az 539/2001/EK rendelettel összhangban a tagállamok külső határainak átlépésekor nem esnek vízumkötelezettség alá, továbbá az érvényes tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok az e rendelet III. mellékletének B1. („vízum nem szükséges”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sávokat használhatják. Használhatják továbbá az e rendelet III. mellékletének B2. („minden útlevél”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sávokat is.

Minden más személy a III. melléklet B2. részében („minden útlevél”) szereplő jelzőtáblával ellátott sávot használja.

Az első, második és harmadik albekezdésben említett jelzőtáblákon szereplő jelzéseket azon nyelven vagy nyelveken lehet feltüntetni, amelyet vagy amelyeket az egyes tagállamok megfelelőnek tartanak.

A III. melléklet B1. („vízum nem szükséges”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sáv biztosítása nem kötelező. A tagállamok a gyakorlati igényekkel összhangban határozzák meg, hogy alkalmazzák-e ezt a lehetőséget, és ha igen, mely határátkelőhelyeken.

(3) A tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeken a tagállamok a forgalmat különböző – személy- és tehergépjárművek és autóbuszok szerinti – sávokba terelhetik a III. melléklet C. részében szereplő jelzőtáblák használatával.

A tagállamok szükség szerint, a helyi körülményekre figyelemmel megváltoztathatják a jelzőtáblákon feltüntetett jelzéseket.

▼M3

(3a) Amennyiben a tagállamok elektronikus átléptető kapuk, illetve önkiszolgáló rendszerek vagy automatizált határellenőrzési rendszerek használata mellett döntenek, a III. melléklet D. részében előírt jelzőtáblákat használják a megfelelő sávok jelölésére.

(3b) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 8d. cikk szerint nemzeti könnyítési programot hoznak létre, a nemzeti könnyítési programban részt vevő harmadik országbeli állampolgároknak fenntartott külön sávok működtetése mellett is dönthetnek. A vonatkozó sávok jelölésére a III. melléklet E. részében előírt jelzőtáblákat használják.

▼B

(4) Valamely határátkelőhelyeken a forgalom átmeneti egyenetlen eloszlása esetén az illetékes hatóságok a forgalom egyenetlenségének megszüntetéséhez szükséges időre felfüggeszthetik a különböző sávok alkalmazására vonatkozó szabályokat.

▼M3

11. cikk

Az úti okmányok bélyegzése

(1) Amennyiben egy tagállam nemzeti jogszabályai erről kifejezetten rendelkeznek, a tagállam belépéskor és kilépéskor bélyegezőlenyomattal láthatja el az olyan harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait, akik az e tagállam által kiadott tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek.

(2) A 693/2003/EK rendelettel összhangban kiállított, egyszerűsített vasúti átutazási okmánnyal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok úti okmányát belépéskor és kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni. Továbbá a 693/2003/EK rendelettel összhangban kiállított, érvényes egyszerűsített átutazási okmánnyal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok úti okmányát, akik az átutazást vasúton hajtják végre és nem szállnak ki valamely tagállam területén, belépéskor és kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

(3) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait belépéskor és kilépéskor, ha egy vagy két beutazás céljából kiadott, rövid távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízum alapján olyan tagállam területére lépnek be vagy lépnek ki, amely még nem alkalmazza teljeskörűen a schengeni vívmányokat, de az EES-t működteti, belépéskor és kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

(4) A bélyegzőlenyomatok elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat a IV. melléklet tartalmazza.

12. cikk

A rövid távú tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek való megfelelés vélelme

(1) A 12a. cikk sérelme nélkül, ha a tagállamok egyikének területén tartózkodó valamely harmadik országbeli állampolgár számára nem hoztak létre egyéni aktát EES-ben vagy a harmadik országbeli állampolgár belépési és kilépési adatrekordja a tartózkodás engedélyezett időtartamának lejártát követően nem tartalmaz kiutazási dátumot, az illetékes hatóságok vélelmezhetik, hogy a harmadik országbeli állampolgár nem felel meg vagy már nem felel meg a tagállamok területén való engedélyezett tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek.

▼M3

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett vélelmet az olyan harmadik országbeli állampolgárokra nem lehet alkalmazni, akik bármilyen hitelt érdemlő módon bizonyítani tudják, hogy a szabad mozgás uniós joga őket megilleti, illetve tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek. Adott esetben (EU) 2017/2226 rendelet 35. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben említett vélelem megdönthető, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár bármilyen hitelt érdemlő módon – például utazási jegy vagy a tagállamok területén kívül való tartózkodásának, vagy a korábbi tartózkodási engedély vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum lejárati dátumának bizonyítására alkalmas eszköz útján – bizonyítja, hogy a rövid távú tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeket betartotta.

A vélelem megdöntése esetén – az (EU) 2017/2226 rendelet 20. cikkével összhangban – az illetékes hatóságok szükség esetén egyéni aktát hoznak létre az EES-ben, illetve rögzítik az EES-ben, hogy az érintett személy mely időpontban és hol lépte át valamelyik tagállam külső határát vagy olyan tagállam belső határát, amely még nem alkalmazza teljeskörűen a schengeni vívmányokat, de az EES-t működteti.

(4) Amennyiben nem dől meg az (1) bekezdésben említett vélelem, a tagállamok területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően vissza lehet küldeni.

A szabad mozgás uniós jogával rendelkező harmadik országbeli állampolgárok kizárólag a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően küldhetők vissza.

12a. cikk

Átmeneti időszak és átmeneti intézkedések

(1) Az EES működésének megkezdését követő 180 napos időszakban annak a belépéskor és a kilépéskor való ellenőrzése érdekében, hogy a rövid távú tartózkodás céljából belépésre jogosult személyek nem lépték-e túl az engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát, valamint adott esetben annak a belépéskor való ellenőrzése érdekében, hogy az érintett személyek nem lépték-e túl az egy vagy két beutazás céljából kiadott, rövid távú tartózkodásra jogosító vízum által engedélyezett beutazások számát, a belépést vagy kilépést megelőző 180 napban a tagállamok területén történő tartózkodást a határőrök úgy veszik figyelembe, hogy az EES-ben rögzített belépési és kilépési adatokon túl ellenőrzik az úti okmányokban szereplő bélyegzőlenyomatokat is.

(2) Ha az érintett személy az EES működésének megkezdése előtt belépett a tagállamok területére és az EES működésének megkezdése után lép ki onnan, a kilépéskor az EES-ben egyéni aktát kell létrehozni és a belépési és kilépési adatrekordba be kell vinni a belépési dátumot az (EU) 2017/2226 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően. E bekezdés alkalmazása nem korlátozódik az (1) bekezdésben említett, az EES működésének megkezdését követő 180 napos időszakra. A beléptetőbélyegző-lenyomat dátuma és az EES-ben rögzített adat közötti eltérés esetén a bélyegzőlenyomat az irányadó.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

▼M7

13. cikk

Határőrizet

(1) A határőrizet fő célja a jogellenes határátlépések megakadályozása vagy felderítése, a helyzetismeret javításához való hozzájárulás, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala. A határőrizet magában foglalja kockázatelemzések elvégzését is. A 3. és a 4. cikk sérelme nélkül a határt illegálisan átlépő és az érintett tagállam területén tartózkodásra nem jogosult személyeket el kell fogni és velük szemben le kell folytatni a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő eljárásokat.

(2) A határőrök a határőrizet ellátására felhasználnak minden szükséges erőforrást, beleértve az álló vagy mozgó egységeket is. A 4. cikkben foglalt kötelezettségeknek teljes mértékben eleget téve, a határőrizetet oly módon kell végrehajtani, hogy az megakadályozza a határátkelőhelyek közötti jogellenes határátlépést és a határátkelőhelyeken történő ellenőrzés megkerülését, vagy visszatartsa ettől az érintett személyeket.

(3) A határátkelőhelyek közötti őrizetet a fennálló vagy várható kockázatoknak és veszélyeknek megfelelő létszámban és módszerekkel szolgálatot teljesítő határőrök végzik. Az említett őrizet felhasználja a helyzetképeket annak érdekében, hogy kevesebb migráns veszítse el életét a külső határokon, azok mentén vagy azok közelében. Az említett őrizet végrehajtásának időszakát és az egyéb technikákat vagy módszereket gyakran és váratlanul kell változtatni, hogy hatékonyan felderítsék vagy megelőzzék a jogellenes határátlépéseket.

(4) Az őrizetet álló és mozgó egységek hajtják végre, akik feladataikat járőrözéssel, illetve az ismert vagy valószínűsített kockázatot jelentő helyen elhelyezkedve látják el. Az ilyen őrizet célja a jogellenes határátlépések megakadályozása, vagy hogy a külső határ jogellenes átlépésével kapcsolatban személyeket fogjanak el. Az őrizet technikai eszközök – azon belül elektronikus eszközök – felszerelések, megfigyelő rendszerek és adott esetben valamennyi típusú helyhez kötött vagy mobil infrastruktúra alkalmazásával is végrehajtható.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 37. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a határőrizetre irányadó további intézkedésekre vonatkozóan, beleértve a határőrizetre vonatkozó közös minimumelőírások kidolgozását. E közös minimumelőírásoknak figyelembe kell venniük a határok típusát – azaz szárazföldi, tengeri vagy légi határok –, az egyes külső határszakaszokra vonatkozóan az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 34. cikkének megfelelően megállapított hatásszinteket és egyéb releváns tényezőket, például a földrajzi sajátosságokat.

▼B

14. cikk

A beléptetés megtagadása

(1) Meg kell tagadni annak a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállamok területére történő beléptetését, aki nem teljesíti az 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt, és nem tartozik az

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o.).

▼B

6. cikk (5) bekezdésében említett személyek közé. Ez nem érinti a menedékjogra és a nemzetközi védelemre, illetve a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó különös rendelkezések alkalmazását.

(2) A beléptetés megtagadására csak megindokolt döntés alapján kerülhet sor, a megtagadás indokainak pontos megjelölésével. A döntést a nemzeti jog által felhatalmazott hatóság hozza meg. A döntés azonnal végrehajtható.

A beléptetés megtagadásáról szóló, pontosan megindokolt, megalapozott döntését az V. melléklet B. részében megállapított formanyomtatványon kell közölni, amelyet a nemzeti jog által a beléptetés megtagadására felhatalmazott nemzeti hatóság tölt ki. A kitöltött formanyomtatványt át kell adni az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, aki e formanyomtatványon igazolja a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés kézhezvételét.

▼M3

Azoknak a harmadik országbeli állampolgároknak az adatait, akiknek a rövid távú tartózkodás céljából történő beléptetését megtagadták, e rendelet 6a. cikke (2) bekezdésével és az (EU) 2017/2226 rendelet 18. cikkével összhangban az EES-ben rögzíteni kell.

▼B

(3) Azok a személyek, akiknek a beléptetését megtagadták, jogorvoslattal élhetnek. A jogorvoslati eljárást a nemzeti jognak megfelelően kell lefolytatni. A harmadik országbeli állampolgár részére írásban rendelkezésére kell bocsátani azon kapcsolattartó helyek listáját, ahol információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban a nevében eljárni jogosult képviselőkről.

A jogorvoslati kérelem benyújtásának nincs halasztó hatálya a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés végrehajtására.

▼M3

Amennyiben a jogorvoslati eljárás eredménye szerint a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés megalapozatlan volt, a nemzeti jognak megfelelően nyújtott bármely kártérítés sérelme nélkül, az érintett harmadik országbeli állampolgár jogosult arra, hogy a beléptetést megtagadó tagállam az EES-be bevitt adatokat helyesbítse vagy pótolja az érvénytelenített beléptetőbélyegző-lenyomatot vagy elvégezze mindkettőt, valamint bármely egyéb esetleges érvénytelenítést vagy kiegészítést kijavítson.

▼B

(4) A határőröknek biztosítaniuk kell, hogy az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a beléptetését megtagadták, nem lép be az érintett tagállam területére.

(5) A tagállamok statisztikát készítenek azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás indokairól, azon személyek állampolgárságáról, akiknek a beléptetését megtagadták, és azon határ típusáról (szárazföldi, légi vagy tengeri), amelynél a beléptetést megtagadták, és az adatokat a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) szerint évente benyújtják a Bizottságnak (Eurostatnak).

(6) A beléptetés megtagadására irányadó részletes szabályokat az V. melléklet A. része tartalmazza.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

▼B

III. FEJEZET

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök, valamint a tagállamok közötti együttműködés

15. cikk

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök

A tagállamok megfelelő létszámú személyi állományt és elegendő számú eszközt alkalmaznak, hogy a külső határokon történő ellenőrzéseket – a 7–14. cikknek megfelelően – oly módon hajtsák végre, amely hatékony, egységes és magas szintű ellenőrzést biztosít.

16. cikk

A határellenőrzések végrehajtása

(1) Az e rendelet 7–14. cikkében meghatározott határellenőrzést a határőrök e rendelet rendelkezéseivel és a nemzeti joggal összhangban végzik el.

E határellenőrzés elvégzése nem érinti a nemzeti jog által a határőrök számára biztosított és e rendelet hatályán kívül eső, büntetőeljárás megindítására vonatkozó jogkört.

A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek legyenek, figyelembe véve a határőrök számára a 2007/2004/EK rendelettel létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) által létrehozott és kidolgozott egységes alaptantervet. A tantervnek különleges képzést kell tartalmaznia a kiszolgáltatott helyzetű személyeket, például a kísérő nélküli kiskorúakat és az emberkereskedelem áldozatait érintő helyzetek felismerésére és kezelésére vonatkozóan. Az Ügynökség támogatásával a tagállamok a határőröket a feladataik elvégzéséhez szükséges nyelvek tanulására ösztönzik.

(2) A tagállamok a 39. cikknek megfelelően megküldik a Bizottságnak a nemzeti joguk alapján a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok jegyzékét.

(3) Az eredményes határellenőrzés érdekében a tagállamok szoros, állandó együttműködést biztosítanak a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok között.

17. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tagállamok segítséget nyújtanak egymásnak, és állandó, szoros együttműködést tartanak fenn a határellenőrzés eredményes végrehajtása céljából, e rendelet 7–16. cikkével összhangban. A tagállamok minden ehhez szükséges információcserét elvégeznek.

(2) A tagállamok közötti, a külső határok ellenőrzésével kapcsolatos operatív együttműködést az Ügynökség koordinálja.

▼B

(3) Az Ügynökség hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok operatív szinten továbbra is együttműködhetnek a külső határokon a többi tagállammal és/vagy harmadik országokkal, beleértve az összekötő tisztviselők cseréjét, amennyiben ez az együttműködés kiegészíti az Ügynökség munkáját.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az Ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását.

A tagállamok tájékoztatják az Ügynökséget az első albekezdésben említett operatív együttműködésről.

(4) A tagállamok biztosítják a határellenőrzés előírásaira és az alapvető jogokra vonatkozó képzést. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni az Ügynökség által létrehozott és továbbfejlesztett közös képzési követelményeket.

18. cikk

Közös ellenőrzés

(1) Azok a tagállamok, amelyek a 22. cikket a közös szárazföldi határaikon nem alkalmazzák, a közös határaikon olyan közös ellenőrzést végezhetnek az említett cikk alkalmazása kezdetének napjáig, amely esetében egy személy csak egy alkalommal állítható meg határforgalom-ellenőrzés céljából, a tagállamok 7–14. cikkből származó egyéni kötelezettségének sérelme nélkül.

E célból a tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően kötött bármely megállapodásról.

IV. FEJEZET

A határforgalom-ellenőrzésekre vonatkozó különleges szabályok

19. cikk

A különböző határátkelőhely-típusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

A VI. mellékletben megállapított különleges szabályok a különböző határátkelőhely-típusokon végrehajtott ellenőrzésekre és a határátkelőhelyek átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak.

Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak a 5. és 6. és a 8–14. cikktől való eltéréseket.

20. cikk

A személyek egyes kategóriáinak ellenőrzésére vonatkozó különleges szabályok

(1) A VII. mellékletben megállapított különleges szabályok a személyek következő kategóriáira vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak:

▼M3

a) az állam- és kormányfők, valamint a nemzeti kormányok tagjai és az őket kísérő házastársak, továbbá hivatalos küldöttségük tagjai, valamint az uralkodók és a királyi család egyéb magas rangú tagjai;

▼B

b) pilóták és légiszemélyzet;

c) tengerészek;

d) diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai;

e) határ menti ingázók;

f) kiskorúak;

g) mentési szolgálatok, rendőrség és tűzoltóság, valamint határőrség;

h) nyílt tengeri munkavállalók.

Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak a 5. és 6. és a 8–14. cikktől való eltéréseket.

(2) A tagállamok – a 39. cikkel összhangban – megküldik a Bizottságnak a diplomáciai vagy konzuli képviseletekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára a tagállamok külügyminisztériumai által kiállított igazolványok mintáit.

V. FEJEZET

▼M7

A külső határokra vonatkozó különleges intézkedések

▼B

21. cikk

Külső határokon alkalmazott intézkedések és az Ügynökség támogatása

(1) Amennyiben az 1053/2013/EU rendelet 14. cikkével összhangban elkészített értékelő jelentés a külső határellenőrzés elvégzése terén mutatkozó súlyos hiányosságokat állapít meg, valamint az említett rendelet 15. cikkében említett ajánlásoknak való megfelelés biztosítása érdekében, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján bizonyos különleges intézkedések elfogadását ajánlhatja az értékelt tagállamnak, amely intézkedések a következők közül az egyiket vagy mindkettőt felölelhetik:

a) európai határőrcsapatok kiküldésének kezdeményezése a 2007/2004/EK rendelet előírásainak megfelelően,

b) a tagállam kockázatértékelésen alapuló, többek között a személyzettel és felszereléssel való ellátással kapcsolatos információkat is tartalmazó stratégiai terveinek benyújtása véleményezésre az Ügynökséghez.

Az említett végrehajtási jogi aktust a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a 38. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott bizottságot az (1) bekezdésben említett intézkedések végrehajtása terén elért eredményekről, valamint azoknak a megállapított hiányosságokra gyakorolt hatásairól.

A Bizottság az Európai Parlamentet és a Tanácsot szintén tájékoztatja a fentiekről.

▼B

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett értékelő jelentés azt állapítja meg, hogy az értékelt tagállam súlyosan elhanyagolja kötelezettségeit, és ebből következően az 1053/2013/EU rendelet 16a. cikkének (4) bekezdésével összhangban három hónapon belül jelentést kell tennie a vonatkozó cselekvési terv végrehajtásáról, az említett három hónapos időszak leteltét követően pedig a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a helyzet továbbra is fennáll, akkor ez az ezen rendelet 29. cikkében előírt eljárás alkalmazását vonhatja maga után, feltéve hogy az erre vonatkozó valamennyi feltétel teljesül.

▼M7

21a. cikk

Az Unióba történő utazásra vonatkozó ideiglenes korlátozások

(1) Ezt a cikket a nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzetekre kell alkalmazni.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján a tagállamokba történő utazásra vonatkozó, a külső határokon alkalmazandó ideiglenes korlátozásokat előíró végrehajtási rendeletet fogadhat el.

Az ideiglenes utazási korlátozások magukba foglalhatnak a tagállamokba való beutazásra vonatkozó ideiglenes korlátozásokat és a belső határellenőrzés nélküli térségen belül a közegészségügy védelméhez szükséges, egészséggel kapcsolatos ideiglenes korlátozásokat. Ezek az egészséggel kapcsolatos ideiglenes korlátozások magukban foglalhatják a tesztelést, a karantént és az önkéntes karantént.

Az Unióba történő utazásra vonatkozó ideiglenes korlátozásoknak arányosaknak és megkülönböztetéstől menteseknek kell lenniük. Ha egy tagállam a végrehajtási jogi aktusban foglaltaknál szigorúbb korlátozásokat fogad el, e korlátozások nem járhatnak negatív hatással a belső határellenőrzés nélküli térség működésére nézve. Az uniós jog szerinti szabad mozgás jogát élvező személyekre vonatkozó, ideiglenes egészségügyi korlátozásoknak mindenkor meg kell felelniük a 2004/38/EK irányelvnek.

(3) A személyek alábbi kategóriái az utazásuk céljától függetlenül mentesülnek a beutazásra vonatkozó korlátozások alól:

a) az uniós jog szerinti szabad mozgás jogával rendelkező személyek;

b) azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a 2003/109/EK irányelv értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, valamint azon személyek – ideértve a nemzetközi védelemben részesülő személyeket is –, akik más uniós vagy nemzeti jogi eszközökből eredően tartózkodási joggal, vagy akik hosszú távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízummal rendelkeznek, továbbá mindezen személyek családtagjai.

(4) A XI. melléklet A. részében felsorolt személyek kategóriái mentesülnek a beutazásra vonatkozó korlátozások alól.

(5) A XI. melléklet B. részében felsorolt személyek bármely kategóriája mentesül a beutazásra vonatkozó korlátozások alól, amennyiben ez a kategória szerepel a (2) bekezdésben említett végrehajtási rendeletben.

▼M7

(6) A (2) bekezdésben említett végrehajtási rendelet adott esetben:

a) azonosítja – amennyiben azt a nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet jellege megköveteli – a XI. melléklet B. részében felsorolt, alapvetően szükséges utazást végző személyek azon kategóriáit, akik mentesülnek a beutazásra vonatkozó korlátozások alól;

b) meghatározza azokat a földrajzi területeket vagy harmadik országokat, ahonnan az utazások korlátozások alá tartozhatnak vagy mentesülhetnek a korlátozások alól, és meghatározza az ilyen területek vagy országok helyzetének és a bevezetett utazási korlátozásoknak objektív módszertan és objektív kritériumok – azon belül különösen a járványügyi helyzet – alapján történő rendszeres felülvizsgálatára szolgáló eljárást;

c) megállapítja azokat a feltételeket, amelyek mellett a nem alapvetően szükséges utazások korlátozhatók vagy mentesülhetnek a korlátozások alól, beleértve a mentesség alátámasztására bemutatandó bizonyítékokat, valamint a b) pontban említett területeken vagy országokban való tartózkodás időtartamára és jellegére vonatkozó feltételeket;

d) meghatározza a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett személyekre esetlegesen vonatkozó, az egészséggel kapcsolatos ideiglenes minimumkorlátozásokat;

e) a (4) és az (5) bekezdéstől eltérve megállapítja azokat a feltételeket, amelyek mellett utazási korlátozások vezethetők be az alapvetően szükséges utazást végző személyekkel szemben.

(7) Az alapvetően szükséges utazást végző személyek tagállamokba való beutazására vonatkozó korlátozásokat csak kivételesen, szigorúan korlátozott időtartamra lehet bevezetni addig, amíg nem áll rendelkezésre elegendő információ az (1) bekezdésben említett nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzetekről, és amíg a Tanács a Bizottság javaslata alapján nem határozza meg és el nem fogadja az említett személyekre alkalmazandó, a közegészség védelméhez szükséges egyéb egészségügyi korlátozásokat.

▼B

III. CÍM

BELSŐ HATÁROK

I. FEJEZET

A határellenőrzés hiánya a belső határokon

22. cikk

A belső határok átlépése

A belső határokat bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától.

▼M7

23. cikk

Ellenőrzések a tagállamok területén

A határellenőrzés hiánya a belső határokon nem érinti a következőket:

a) a nemzeti jogi által rájuk ruházott rendőrségi vagy egyéb közhatalmi hatáskörnek az egyes tagállamok illetékes hatóságai általi gyakorlása területükön – beleértve belső határ menti területeiket is –, amennyiben az ilyen hatáskör gyakorlása nem a határforgalom-ellenőrzéssel azonos hatású. Az ilyen hatáskörök gyakorlása adott esetben magában foglalhatja a közbiztonságot vagy a közrendet fenyegető veszélyek kezelése céljából a területen általánosan alkalmazott felügyeleti és ellenőrző technológiák alkalmazását. A hatáskörök illetékes hatóságok általi gyakorlása különösen akkor nem minősül a határforgalom-ellenőrzés lefolytatásával azonos hatásúnak, ha az intézkedések megfelelnek az alábbi feltételek mindegyikének:

   i. céljuk nem a határellenőrzés;

   ii. általános rendőrségi információkon vagy – amennyiben a cél egy járványügyi kockázatot jelentő betegség terjedésének megfékezése, akkor – közegészségügyi információkon, valamint és az illetékes hatóságoknak a közbiztonságot és a közrendet érintő esetleges veszélyekkel kapcsolatos tapasztalatán alapulnak és különösen a következőkre irányulnak:

      — a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem,

      — az illegális bevándorlás csökkentése, vagy

      — az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ által azonosított, járványügyi kockázatot jelentő betegség megfékezése;

   iii. előkészítésük és végrehajtásuk módja egyértelműen eltér a külső határokon történő szisztematikus személyellenőrzésekétől, beleértve azokat az eseteket is, amikor közlekedési csomópontokon vagy közvetlenül a személyszállítási szolgáltatást végző járművek fedélzetén hajtják végre azokat, és feltéve, hogy kockázatértékelésen alapulnak.

b) a tagállamok illetékes hatóságai vagy a fuvarozók számára biztosított az a lehetőség, hogy a nemzeti joggal összhangban a közlekedési csomópontokon biztonsági személyellenőrzéseket végezzenek, feltéve, hogy az ilyen ellenőrzések a tagállam területén belül utazó személyekre is vonatkoznak;

c) a tagállamok számára biztosított az a lehetőség, hogy jogszabályban írják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget;

d) annak lehetősége, hogy a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (Schengeni Egyezmény) 22, illetve 45. cikkének rendelkezései szerint a tagállamok jogszabályban előírják a harmadik országbeli állampolgárok számára azon kötelezettséget, hogy bejelentkezzenek, amikor a területükre lépnek, valamint a szállást nyújtó létesítmények vezetői számára azon kötelezettséget, hogy biztosítsák, hogy a harmadik országbeli állampolgárok – a kísérő házastársak, a kísérő kiskorúak, illetve az utazó csoportok tagjainak kivételével – bejelentkezési nyomtatványokat töltsenek ki és írjanak alá.

▼M7

23a. cikk

A belső határ menti területeken elfogott személyek átadására vonatkozó eljárás

(1) A 22. cikk sérelme nélkül ez a cikk megállapítja a 23. cikkben említett határ menti területeken elfogott harmadik országbeli állampolgárok átadására vonatkozó eljárást azon körülmények fennállása esetén, amikor teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az érintett harmadik országbeli állampolgár elfogására mindkét tagállam illetékes hatóságainak bevonásával, kétoldalú együttműködés keretében végzett ellenőrzések során került sor, amely magában foglalhatja különösen a közös rendőrségi járőrözést, feltéve, hogy a tagállamok megállapodtak abban, hogy az említett kétoldalú együttműködési kereten belül ilyen eljárást alkalmaznak; valamint

b) az elfogó hatóságok számára azonnal rendelkezésre álló információk – beleértve az érintett személy nyilatkozatait, személyazonosító okmányát, úti okmányát vagy az említett személynél talált más okmányokat – vagy a vonatkozó nemzeti és uniós adatbázisokban végzett keresések eredményei alapján egyértelmű jelek utalnak arra, hogy a harmadik országbeli állampolgár közvetlenül a másik tagállamból érkezett, és ha megállapítást nyer, hogy a harmadik országbeli állampolgár nem jogosult annak a tagállamnak a területén tartózkodni, ahová érkezett.

Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott eljárás nem alkalmazandó az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 3. cikkének 13. pontjában meghatározottak szerinti kérelmezőkre, illetve az (EU) 2024/1347 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 3. cikkének 4. pontjában meghatározottak szerinti nemzetközi védelemben részesülő személyekre.

Olyan harmadik országbeli állampolgár átadása esetén, akiről az átadó tagállam vélelmezi, hogy kiskorú, ez az átadó tagállam tájékoztatja a fogadó tagállamot erről a vélelemről, és mindkét tagállam biztosítja, hogy minden intézkedést a gyermek mindenek felett álló érdekét szem előtt tartva és saját nemzeti jogukkal összhangban hozzanak meg.

(2) A 2008/115/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, egy tagállam illetékes hatóságai – amennyiben az e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek – dönthetnek úgy, hogy a XII. mellékletben meghatározott eljárás szerint haladéktalanul átadják az érintett harmadik országbeli állampolgárt annak a tagállamnak, ahonnan az adott személy érkezett.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1348, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1347 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemben részesülő személyként való elismerésére, a menekültek vagy a kiegészítő védelemre jogosult személyek egységes jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról, a 2003/109/EK tanácsi irányelv módosításáról és a 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1347, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj)

▼M7

(3) A határ menti területeken elfogott és e cikkben foglalt eljárás keretében átadott harmadik országbeli állampolgároknak joguk van fellebbezni. Az átadási határozattal szembeni fellebbezést az átadó tagállam nemzeti jogának megfelelően kell lefolytatni. Az említett harmadik országbeli állampolgárok számára a Charta 47. cikkével összhangban hatékony jogorvoslatot kell biztosítani. A harmadik országbeli állampolgárok számára olyan nyelven, amelyet megértenek, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megértenek, az átadó tagállamnak írásbeli tájékoztatást kell nyújtania azon kapcsolattartó helyek listájáról, ahol információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban nevükben eljárni jogosult képviselőkről. A fellebbezés benyújtásának nincs halasztó hatálya.

(4) Ha valamely átadó tagállam a (2) bekezdésben említett eljárást alkalmazza, a fogadó tagállam köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a XII. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően fogadja az érintett harmadik országbeli állampolgárt. A 2008/115/EK irányelv valamennyi vonatkozó rendelkezését alkalmazni kell a fogadó tagállamban.

(5) A tagállamok kétoldalú együttműködési keretük keretében gyakorlati szabályokat határoznak meg, többek között azzal a céllal, hogy főszabályként elkerüljék az e cikkben említett eljárás alkalmazását, különösen a belső határok azon szakaszaira vonatkozóan, ahol a határellenőrzést visszaállították vagy meghosszabbították.

(6) Az e cikkben meghatározott eljárás nem érinti a 2008/115/EK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében említett meglévő kétoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket.

(7) A tagállamok 2025. július 11-től és azt követően évente benyújtják a Bizottságnak a XII. melléklet A. részének 4. pontjával összhangban rögzített adatokat.

▼B

24. cikk

A forgalom akadályainak megszüntetése a belső határok közúti határátkelőhelyein

▼M7

A tagállamok megszüntetik a belső határokon a közúti határátkelőhelyeken zajló folyamatos forgalom valamennyi akadályát, különösen a nem kizárólag a közúti közlekedésbiztonság miatt elrendelt, vagy a 23. cikk a) pontjában említett technológiák használatához szükséges sebességkorlátozásokat.

▼B

Ugyanakkor a tagállamoknak készen kell állniuk az ellenőrzéshez szükséges feltételek biztosítására a határellenőrzés visszaállítása esetére.

▼B

II. FEJEZET

A határellenőrzés ideiglenes visszaállítása a belső határokon

▼M7

25. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának vagy meghosszabbításának általános kerete

(1) Ha a belső határellenőrzés nélküli térségben az egyik tagállamban a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély áll fenn, akkor a szóban forgó tagállam kivételesen visszaállíthatja a határellenőrzést belső határainak egészén vagy azok meghatározott részein.

A közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély különösen az alábbiakból eredhet:

a) terrortámadások vagy -fenyegetések, valamint a szervezett bűnözés súlyos formáiból eredő veszélyek is;

b) nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzetek;

c) olyan kivételes helyzet, amelyet a harmadik országbeli állampolgárok tagállamok közötti hirtelen, nagymértékű, jogellenes mozgása jellemez, amely jelentős terhet ró a jól felkészült illetékes hatóságok erőforrásaira és kapacitásaira összességében, és amely valószínűleg veszélyezteti a belső határellenőrzés nélküli térség általános működését, amint azt az információelemzés és minden – többek között a releváns uniós ügynökségektől származó – rendelkezésre álló adat is bizonyítja;

d) nagyszabású vagy nagy horderejű nemzetközi események;

(2) A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására minden esetben csak végső eszközként szolgáló intézkedésként kerülhet sor. A határellenőrzés ideiglenes visszaállításának alkalmazási köre és időtartama nem lépheti túl az azonosított komoly veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértéket.

A 25a. és a 28. cikk alapján csak akkor állítható vissza vagy hosszabbítható meg a határellenőrzés, ha a tagállam megállapította, hogy az ilyen intézkedés szükséges és arányos, figyelembe véve a 26. cikk (1) bekezdésében említett kritériumokat, valamint az ilyen ellenőrzés meghosszabbítása esetén figyelembe véve a 26. cikk (2) bekezdésében említett kockázatértékelést is. A határellenőrzés a 29. cikkel összhangban is visszaállítható, figyelembe véve a 30. cikkben említett kritériumokat.

(3) Ha ugyanaz a komoly veszély fennmarad, a belső határokon történő határellenőrzés a 25a., vagy a 29. cikkel összhangban meghosszabbítható, vagy ha a veszély nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzetekkel kapcsolatos, akkor a 28. cikkel összhangban meghosszabbítható.

Akkor állapítható meg, hogy ugyanaz a komoly veszély fennmarad, ha a tagállam által a határellenőrzés meghosszabbítására vonatkozóan előterjesztett indokolás ugyanazon az indokokon alapul, mint amelyek a határellenőrzés kezdeti visszaállítását indokolták.

▼M7

25a. cikk

Előre nem látható vagy előrelátható események miatt fellépést igénylő esetekre vonatkozó eljárás

(1) Amennyiben egy valamely tagállam közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető komoly veszély előre nem látható, és azonnali fellépést igényel, a tagállam kivételesen és azonnal visszaállíthatja a belső határokon történő határellenőrzést.

(2) A tagállam a határellenőrzés e cikk (1) bekezdése szerinti visszaállításával egyidejűleg a 27. cikk (1) bekezdésével összhangban értesíti az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és a többi tagállamot a határellenőrzés visszaállításáról.

(3) Amennyiben egy tagállam visszaállítja a határellenőrzéseket a belső határokon az (1) bekezdés alapján, a határellenőrzés legfeljebb egy hónapig maradhat fenn. Ha a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély az említett időtartamnál hosszabban fennmarad, a tagállam további időszakokra meghosszabbíthatja a belső határokon történő határellenőrzést, aminek maximális időtartama nem haladhatja meg a három hónapot.

(4) Amennyiben egy tagállamban a közrendet vagy belső biztonságot fenyegető komoly veszély előre látható, a tagállam legkésőbb 4 héttel a határellenőrzés tervezett visszaállítása előtt, vagy – ha a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítását szükségessé tevő körülmények kevesebb, mint 4 héttel a tervezett visszaállítás előtt válnak ismertté a tagállam számára – a lehető legrövidebb időn belül a 27. cikk (1) bekezdésével összhangban értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és a többi tagállamot.

(5) Amennyiben e cikk (4) bekezdése alkalmazandó, valamint a (6) bekezdés sérelme nélkül, a belső határokon történő határellenőrzés legfeljebb hat hónapos időtartamra állítható vissza. Amennyiben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély az említett időtartamon túl is fennmarad, a tagállam legfeljebb hat hónapos megújítható időtartamokra meghosszabbíthatja a belső határokon történő határellenőrzést. A meghosszabbításokról a 27. cikkel összhangban, és az e cikk (4) bekezdésében említett határidőkön belül értesíteni kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a többi tagállamot. Az e cikk (6) bekezdésére is figyelemmel, a belső határokon történő határellenőrzés maximális időtartama nem haladhatja meg a 2 évet.

(6) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy olyan jelentős kivételes helyzet áll fenn valamely fennmaradó komoly veszély kapcsán, amely az e cikk (5) bekezdésében említett maximális időtartamon túl továbbra is indokolja a belső határokon történő határellenőrzés fenntartását, akkor a belső határellenőrzés legfeljebb további hat hónapos időtartamú meghosszabbításával kapcsolatos szándékáról értesíti az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és a többi tagállamot. Az értesítésre legkésőbb a tervezett meghosszabbítás előtt négy héttel sort kell keríteni, és – figyelembe véve a Bizottság által a 27a. cikk (3) bekezdése szerint kibocsátott véleményt – annak a 26. cikk (2) bekezdésével összhangban egy olyan kockázatértékelést is tartalmaznia kell, amely kitér a következőkre:

a) annak indokolása, hogy miért fenyegeti továbbra is veszély a közrendet vagy a belső biztonságot;

▼M7

b) annak indokolása, hogy a veszély kezelésére szolgáló alternatív intézkedések miért tekinthetők vagy miért bizonyultak eredménytelennek az értesítés időpontjában;

c) a belső határokon történő határellenőrzéshez társuló számításba vett enyhítő intézkedések ismertetése;

d) adott esetben a belső határokon történő határellenőrzés megszüntetése céljából számításba vett eszközök, lépések, feltételek és ütemezés ismertetése.

Az első albekezdésben említett értesítést követő három hónapon belül a Bizottság új véleményt bocsát ki a belső határokon történő határellenőrzés meghosszabbításának szükségességéről és arányosságáról. Az értesítés kézhezvételét követően a Bizottság saját kezdeményezés alapján elindíthatja, vagy valamely közvetlenül érintett tagállam kérésére elindítja a 27a. cikk (1) bekezdése szerinti konzultációs folyamatot.

Amennyiben egy jelentős kivételes helyzetben az e bekezdésben említett eljárás eredményeként megerősítést nyer, hogy továbbra is szükség van belső határokon történő határellenőrzésre, de az első albekezdésben említett további hat hónapos időszak nem elegendő ahhoz, hogy a fennmaradó veszély kezelésére hatékony alternatív intézkedések álljanak rendelkezésre, a tagállam dönthet úgy, hogy a második albekezdésben említett kockázatértékeléssel összhangban a belső határokon történő határellenőrzést utoljára, további, legfeljebb hat hónappal meghosszabbítja. Amennyiben egy tagállam így dönt, haladéktalanul értesíti a Bizottságot a belső határokon történő határellenőrzés meghosszabbítására irányuló szándékáról. A Bizottság haladéktalanul ajánlást fogad el ennek az utolsó meghosszabbításnak a Szerződésekkel – különösen a szükségesség és az arányosság elvével – való összeegyeztethetőségéről. Ebben az ajánlásban – adott esetben más tagállamokkal együtt – meg kell határozni a végrehajtandó esetleges hatékony kompenzációs intézkedéseket is.

26. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának és meghosszabbításának feltételei

(1) A tagállam különösen a következőket értékeli annak megállapítása érdekében, hogy a 25. cikk (2) bekezdése szerint szükséges és arányos-e a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása:

a) a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására irányuló intézkedés megfelelősége, tekintettel az azonosított komoly veszély jellegére és különösen arra, hogy a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása valószínűsíthetően megfelelő megoldást nyújt-e a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszély megfelelő orvoslására, valamint hogy az ilyen visszaállítással elérni kívánt célok elérhetők-e a következők révén:

i. alternatív intézkedések alkalmazása, például a 23. cikk a) pontjában említett, a területen belül végrehajtott ellenőrzések keretében végzett arányos ellenőrzések;

ii. a 23a. cikkben említett eljárás alkalmazása;

iii. az uniós jogban előírt egyéb rendőrségi együttműködési formák;

▼M7

iv. a tagállamokba való beutazásra vonatkozó ideiglenes korlátozásokkal kapcsolatos, a 21a. cikk (2) bekezdésében említett közös intézkedések;

b) az intézkedés várható hatása az alábbiakra:

i. a személyek mozgása a belső határellenőrzés nélküli térségben; valamint

ii. a határrégiók működése, figyelembe véve a közöttük fennálló szoros társadalmi és gazdasági kötelékeket.

(2) Amennyiben a belső határokon történő határellenőrzés a 25a. cikk (5) bekezdésével összhangban hat hónapja érvényben van, az érintett tagállam kockázatértékelést végez, amelynek a 27. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt elemeken túlmenően magában kell foglalnia az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok újraértékelését is.

(3) A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása vagy annak meghosszabbítása esetén az érintett tagállamok gondoskodnak arról – különös figyelmet fordítva a határrégiók közötti szoros társadalmi és gazdasági kötelékekre, valamint az alapvetően szükséges utazást végző személyekre –, hogy a határellenőrzést olyan intézkedések kísérjék, amelyek alkalmasak a személyek és az áruszállítás határokon történő ellenőrzésének visszaállításából eredő hatás enyhítésére.

27. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására vagy meghosszabbítására vonatkozó értesítés és kockázatértékelés

(1) A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására vagy meghosszabbítására vonatkozó tagállami értesítések a következő információkat tartalmazzák:

a) a visszaállítás vagy meghosszabbítás indokolása, amely tartalmazza a közrendjét vagy a belső biztonságát fenyegető, komoly veszélyt jelentő eseményeket részletesen leíró valamennyi releváns adatot;

b) a javasolt visszaállítás vagy meghosszabbítás alkalmazási köre, megjelölve, hogy a belső határok mely részén vagy részein tervezik visszaállítani vagy meghosszabbítani a határellenőrzést;

c) az engedélyezett átkelőhelyek neve;

d) a határellenőrzés tervezett visszaállításának vagy meghosszabbításának időpontja és időtartama;

e) a 26. cikk (1) bekezdésében, meghosszabbítás esetén pedig a 26. cikk (2) bekezdésében említett, szükségességgel és arányossággal kapcsolatos értékelés;

f) adott esetben más tagállamok által meghozandó intézkedések.

Az értesítést két vagy több tagállam közösen is benyújthatja.

▼M7

A tagállamok az értesítést a Bizottság által a (6) bekezdés alapján megállapítandó sablon felhasználásával nyújtják be.

(2) Amennyiben a 25a. cikk (5) bekezdésének megfelelően a határellenőrzés hat hónapja érvényben van, az ilyen ellenőrzés meghosszabbítására vonatkozó későbbi értesítések kockázatértékelést is kell, hogy tartalmazzanak. A kockázatértékelés bemutatja a komoly veszély mértékét és várható alakulását, különösen azt, hogy a komoly veszély várhatóan mennyi ideig marad fenn, és a belső határok mely szakaszait érintheti, valamint a belső határokon történő határellenőrzés által érintett vagy valószínűleg érintetté váló többi tagállammal folytatott koordinációs intézkedésekre vonatkozó információkat.

(3) Amennyiben a tagállamok a határellenőrzést a 25. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett helyzet miatt állítják vissza vagy hosszabbítják meg, akkor az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában előírt értékelésnek kockázatértékelést és információkat is tartalmaznia kell az ilyen hirtelen, nagymértékű jogellenes mozgásról, beleértve a releváns uniós ügynökségektől azok megbízatásának megfelelően beszerzett információkat és a releváns információs rendszerekből származó adatelemzést is.

(4) Az érintett tagállam a Bizottság kérésére rendelkezésre bocsát minden további információt, többek között a belső határokon történő határellenőrzés tervezett meghosszabbítása által érintett tagállamokkal folytatott koordinációs intézkedésekről, valamint megadja a 23. és 23a. cikkben említett intézkedések esetleges alkalmazásának értékeléséhez szükséges további tájékoztatást.

(5) A közbiztonsági okokból – a folyamatban lévő nyomozások bizalmasságát figyelembe véve – indokolt esetekben a tagállamok nem kötelesek megadni az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett valamennyi információt. Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti értesítést benyújtó tagállamok – amennyiben ez szükséges és a nemzeti joggal összhangban van – dönthetnek úgy, hogy az értesítésben szereplő információk egészét vagy egy részét – különösen a kockázatértékeléseket – minősített adatnak nyilvánítja. Az ilyen minősítés nem zárja ki, hogy a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítása által érintett többi tagállam megfelelő és biztonságos csatornákon keresztül hozzáférjen az információkhoz. Az ilyen minősítés nem zárja ki, hogy a tagállamok az információkat az Európai Parlament rendelkezésére bocsássák. Az Európai Parlament részére e cikk szerint továbbított információk és dokumentumok továbbítása és kezelése nem terjedhet ki a (2) bekezdésben említett kockázatértékelésre, és annak meg kell felelnie a minősített adatok továbbítására és kezelésére vonatkozó szabályoknak.

(6) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett sablon megállapítása céljából végrehajtási jogi aktust fogad el és a sablont online elérhetővé teszi. Az említett végrehajtási jogi aktust a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼M7

27a. cikk

Konzultáció a tagállamokkal és a Bizottság véleménye

(1) A 27. cikk (1) bekezdése szerint benyújtott értesítések kézhezvételét követően a Bizottság saját kezdeményezésére konzultációs folyamatot alakíthat ki, vagy a belső határokon történő határellenőrzés által közvetlenül érintett valamely tagállam kérésére konzultációs folyamatot alakít ki, amelynek részeként együttes ülésekre kerül sor a belső határon történő határellenőrzés visszaállítását vagy meghosszabbítását tervező tagállam, valamint a többi tagállam – különösen az ilyen intézkedések által közvetlenül érintett tagállamok – és a releváns uniós ügynökségek részvételével.

A konzultáció célja, hogy megvizsgálják különösen a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszélyt, a belső határokon történő határellenőrzés tervezett visszaállításának szükségességét és arányosságát, figyelembe véve az alternatív intézkedések megfelelőségét, és – ha a határellenőrzést már visszaállították – az ilyen határellenőrzés hatását, valamint a tagállamok közötti kölcsönös együttműködés végrehajtása biztosításának módjait a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása kapcsán.

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítását vagy meghosszabbítását tervező tagállam a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról vagy meghosszabbításáról való döntés, valamint a belső határokon történő határellenőrzés során figyelembe veszi az említett konzultáció eredményeit.

(2) A belső határokon történő határellenőrzés visszaállításával vagy meghosszabbításával kapcsolatban benyújtott értesítések kézhezvételét követően a Bizottság vagy bármely tagállam – az EUMSZ 72. cikkének sérelme nélkül – véleményt bocsát ki, ha az értesítésben és adott esetben a kockázatértékelésben foglalt információk vagy bármely egyéb kiegészítő tájékoztatás alapján – aggályai vannak a belső határokon történő határellenőrzés tervezett visszaállításának vagy meghosszabbításának szükségességét vagy arányosságát illetően.

(3) A belső határokon történő határellenőrzésnek a 25a. cikk (4) bekezdésén alapuló meghosszabbítására vonatkozó olyan értesítések kézhezvételét követően, amelyek eredményeként összesen 12 hónapig folytatódik a határellenőrzés a belső határokon, a Bizottság véleményt bocsát ki az ilyen határellenőrzés szükségességéről és arányosságáról.

A Bizottság véleménye legalább a következőket tartalmazza:

a) annak értékelése, hogy a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása vagy meghosszabbítása megfelel-e a szükségesség és az arányosság elvének;

b) annak értékelése, hogy kellően megvizsgálták-e a komoly veszély elhárítására irányuló alternatív intézkedéseket;

Amennyiben a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának értékelése során úgy ítélik meg, hogy az tiszteletben tartja a szükségesség és az arányosság elvét, a véleménynek adott esetben ajánlásokat kell tartalmaznia a tagállamok közötti, a belső határokon történő határellenőrzés hatásának korlátozása és a fennmaradó veszély csökkentéséhez való hozzájárulás érdekében zajló együttműködés javítására vonatkozóan.

▼M7

(4) A (2) vagy (3) bekezdésben említett vélemény kibocsátása esetén a Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban konzultációs folyamatot alakít ki annak érdekében, hogy a véleményt megvitassa a tagállamokkal.

28. cikk

A belső határellenőrzés nélküli térség általános működését veszélyeztető nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet esetére vonatkozó különös mechanizmus

(1) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a belső biztonságot vagy a közrendet fenyegető nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet több tagállamot is érint, veszélyeztetve ezzel a belső határellenőrzés nélküli térség általános működését, javaslatot tehet a Tanács részére a határellenőrzés tagállamok általi visszaállításának – a nemzeti és uniós szinten meghozandó megfelelő enyhítő intézkedéseket is beleértve – az engedélyezéséről szóló végrehajtási határozat elfogadására, amennyiben a 21a. és a 23. cikkben említett, rendelkezésre álló intézkedések nem elegendőek a nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet kezeléséhez. A tagállamok felkérhetik a Bizottságot, hogy terjesszen elő ilyen javaslatot Tanács részére.

(2) Az (1) bekezdésben említett tanácsi végrehajtási határozat legfeljebb hat hónapos időszakra vonatkozik, és a Bizottság javaslata alapján további legfeljebb hat hónapos időszakokra meghosszabbítható mindaddig, amíg a nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet fennmarad, figyelembe véve a (4) bekezdésben említett felülvizsgálatot.

(3) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdésben említett nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet miatt visszaállítják vagy meghosszabbítják a határellenőrzést, ezen ellenőrzésnek az (1) bekezdésben említett tanácsi végrehajtási határozat hatálybalépésétől kezdve az említett határozaton kell alapulnia.

(4) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett nagymértékű közegészségügyi szükséghelyzet alakulását, valamint az ugyanazon bekezdésben említett tanácsi végrehajtási határozattal összhangban elfogadott intézkedések hatását annak értékelése céljából, hogy ezek az intézkedések továbbra is indokoltak-e, és – ha az intézkedések nem indokoltak – annak céljából, hogy javasolja a belső határokon történő határellenőrzés lehető leghamarabbi megszüntetését.

(5) A tagállamok haladéktalanul értesítik az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a többi tagállamot arról, hogy az (1) bekezdésben említett határozatnak megfelelően visszaállították a határellenőrzést.

(6) A tagállamok a 23. cikkben említett egyéb intézkedéseket is hozhatnak a belső határokon történő határellenőrzés hatályának korlátozása érdekében. A Bizottság ezeket az intézkedéseket figyelembe veszi az e cikk (4) bekezdésében említett felülvizsgálat során.

▼B

29. cikk

A schengeni övezet működését általánosan veszélyeztető kivételes körülmények esetén alkalmazható különös eljárás

▼M1

(1) Kivételes körülmények esetén, amikor a belső határellenőrzés nélküli térség általános működését a külső határellenőrzés végzése terén mutatkozó tartós és súlyos, e rendelet 21. cikkében említett hiányosságok, vagy az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 19. cikkének (1) bekezdésében említett tanácsi határozat valamely tagállam általi be nem tartása veszélyezteti, és amennyiben ezek a körülmények a belső határellenőrzés nélküli térségben vagy annak bizonyos részein komoly veszélyt jelentenek a közrendre vagy a belső biztonságra, a tagállamok e cikk (2) bekezdésével összhangban legfeljebb hat hónapos időtartamra visszaállíthatják a belső határokon történő határellenőrzést. Ha a kivételes körülmények továbbra is fennállnak, ez az időszak legfeljebb három alkalommal további hat hónappal meghosszabbítható.

▼B

(2) Végső megoldásként és a belső határellenőrzés nélküli térségen belüli közös érdekek védelme érdekében, továbbá ha egyetlen más intézkedés, különösen a 21. cikk (1) bekezdésében foglalt intézkedések egyike sem alkalmas az azonosított komoly veszély hatékony mérséklésére, a Tanács javasolhatja, hogy egy vagy több tagállam állítsa vissza a határellenőrzést belső határainak teljes hosszán vagy bizonyos részein. A tanácsi ajánlásnak a Bizottság javaslatán kell alapulnia. A tagállamok felkérhetik a Bizottságot, hogy nyújtson be a Tanácsnak ilyen ajánlásra vonatkozó javaslatot.

Ajánlásában a Tanács feltünteti legalább a 27. cikk (1) bekezdése a)–e) pontjában említett információkat.

A Tanács az e cikkben meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban javasolhat hosszabbítást.

Mielőtt a tagállam e bekezdéssel összhangban visszaállítja a határellenőrzést belső határainak teljes hosszán vagy bizonyos részein, erről értesíti a többi tagállamot, az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

(3) Amennyiben valamely tagállam nem hajtja végre a (2) bekezdésben említett ajánlást, késedelem nélkül írásban tájékoztatja a Bizottságot ennek okairól.

A Bizottság ebben az esetben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, melyben értékeli az érintett tagállam által nyújtott indokolást, és a belső határellenőrzés nélküli térséghez fűződő közös érdekek védelmét érintő következményeket.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

▼B

(4) Az olyan helyzetekkel kapcsolatos, megfelelően indokolt sürgős esetekben, amikor a belső határokon történő határellenőrzés (2) bekezdés szerinti meghosszabbítását szükségessé tevő körülmények kevesebb mint tíz nappal az előző visszaállítási időszak vége előtt válnak ismertté, a Bizottság a 38. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktussal elfogadhatja a szükséges ajánlásokat. Legkésőbb 14 nappal az ilyen ajánlások elfogadását követően a Bizottság az e cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtja a Tanácsnak az ajánlásra vonatkozó javaslatot.

(5) Ez a cikk nem érinti azokat az intézkedéseket, amelyeket a tagállamok a 25., 27. és 28. cikk alapján a közrendre vagy a belső biztonságra nézve komoly veszélyt jelentő esetekben fogadhatnak el.

30. cikk

Kritériumok a belső határellenőrzés nélküli térségműködését általánosan veszélyeztető kivételes körülmények esetén a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításához

(1) Amennyiben a Tanács végső megoldásként a 29. cikk (2) bekezdésével összhangban a határellenőrzés egy vagy több belső határon vagy azok egy részén történő ideiglenes visszaállítását ajánlja, megvizsgálja, hogy az adott intézkedés várhatóan milyen mértékben nyújt megfelelő megoldást a belső határellenőrzés nélküli térségben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszéllyel szemben, továbbá megvizsgálja az intézkedésnek az adott veszélyhez mért arányosságát. Ez a vizsgálat az érintett tagállam(ok) és a Bizottság által benyújtott részletes információkon és az esetleg rendelkezésre álló egyéb releváns információkon – köztük e cikk (2) bekezdése szerint megszerzett információkon – alapul. A vizsgálat elvégzésekor különösen az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

a) nemzeti és/vagy európai szinten igénybe vehető vagy igénybe vett technikai vagy pénzügyi támogatási intézkedések, így többek között az olyan uniós szervek, irodák és ügynökségek által nyújtott segítség rendelkezésre állása, mint az Ügynökség, a 439/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Menekültügyi Támogató Hivatal vagy a 2009/371/IB határozattal létrehozott Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), valamint, hogy az ilyen intézkedések várhatóan milyen mértékben nyújtanak megfelelő megoldást a belső határellenőrzés nélküli térségben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszéllyel szemben;

b) az 1053/2013/EU rendelettel összhangban végrehajtott értékelések során megállapított, külső határellenőrzéssel kapcsolatos súlyos hiányosságok jelenlegi és várható jövőbeli hatása; valamint, hogy az ilyen súlyos hiányosságok milyen komoly veszélyt jelentenek a belső határellenőrzés nélküli térségben a közrendre vagy a belső biztonságra;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 439/2010/EU rendelete (2010. május 19.) az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal létrehozásáról (HL L 132., 2010.5.29., 11. o.).

▼B

c) a belső határon történő határellenőrzés visszaállításának várható hatása a belső határellenőrzés nélküli térségen belül a személyek szabad mozgására.

(2) A tanácsi ajánlásra vonatkozó javaslatnak a 29. cikk (2) bekezdése szerinti elfogadása előtt a Bizottság:

a) további információk benyújtására kérheti fel a tagállamokat, az Ügynökséget, az Europolt vagy más uniós szerveket, irodákat vagy ügynökségeket;

b) helyszíni ellenőrzéseket végezhet a tagállamok, valamint az Ügynökség, az Europol és bármely más érintett uniós szerv, iroda vagy ügynökség szakértőinek támogatásával, azért, hogy az ajánlás szempontjából lényeges információkat szerezzen be vagy ellenőrizzen.

31. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács tájékoztatása

A Bizottság és az érintett tagállam(ok) a lehető leghamarabb tájékoztatják az Európai Parlamentet és a Tanácsot bármely olyan okról, amely szükségessé teheti a 21. cikk, valamint a 25–30. cikk alkalmazását.

32. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása esetén alkalmazandó rendelkezések

Amennyiben a belső határokon a határellenőrzés visszaállítására kerül sor, a II. cím vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

▼M7

33. cikk

Jelentés a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról

(1) Azok a tagállamok, amelyek belső határokon határellenőrzést végeztek, legkésőbb négy héttel a belső határokon történő határellenőrzés megszüntetését követően jelentést nyújtanak be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról, és adott esetben meghosszabbításáról.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a határellenőrzést a 25a. cikk (5) bekezdésében említettek szerint meghosszabbították, az érintett tagállam a határellenőrzés kivételes fenntartása esetén 12 hónap elteltével, majd azt követően 12 hónappal jelentést nyújt be.

(3) A jelentés beszámol különösen a határellenőrzés szükségességének és arányosságának kezdeti és nyomon követő értékeléséről és a 26. cikkben említett kritériumok teljesüléséről, az ellenőrzések operatív végrehajtásáról, a szomszédos tagállamokkal folytatott gyakorlati együttműködésről, az intézkedésnek a személyek szabad mozgását érintő hatásáról különösen a határrégiókban, valamint a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának eredményességéről, kitérve a határellenőrzés visszaállításának szükségességére és arányosságára vonatkozó utólagos értékelésre is.

▼M7

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben megállapítja az ilyen jelentés egységes formátumát, és azt online elérhetővé teszi. Az említett végrehajtási jogi aktust a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A Bizottság véleményt bocsáthat ki a határellenőrzés egy vagy több belső határon vagy azok részein történő ideiglenes visszaállításáról készített utólagos értékelésről.

(6) A Bizottság évente legalább egyszer jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak együttesen a belső határellenőrzés nélküli térség működéséről (a továbbiakban: a schengeni térség helyzetéről szóló jelentés). A Bizottság a schengeni rendszer helyzetéről szóló jelentést külön is megvitathatja az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal. A jelentés tartalmazza az összes olyan határozat felsorolását, amelyeket adott évben a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása céljából hoztak, valamint a Bizottság által a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására tekintettel hozott intézkedéseket. A jelentésnek különös figyelmet kell fordítania a 12 hónapnál hosszabb ideje érvényben lévő határellenőrzésre. Emellett tartalmaznia kell annak értékelését, hogy szükséges és arányos volt-e a határellenőrzés visszaállítása, illetve annak meghosszabbításai a jelentés által lefedett időszakban, valamint a belső határellenőrzés nélküli térségben megfigyelhető, a harmadik országbeli állampolgárok jogellenes mozgásával kapcsolatos tendenciákra vonatkozó információkat is, figyelembe véve a releváns uniós ügynökségektől származó információkat és a releváns információs rendszerekből származó adatelemzést is.

▼B

34. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

A Bizottság és az érintett tagállam koordinált módon tájékoztatja a nyilvánosságot a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról szóló döntésről és különösen az intézkedés kezdő és záró időpontjáról, kivéve ha ezen információkat magasabb prioritást élvező biztonsági okokból nem célszerű közzétenni.

35. cikk

Titoktartási szabályok

Az érintett tagállam kérésére a többi tagállam, az Európai Parlament és a Bizottság tiszteletben tartja a határellenőrzés visszaállításával és meghosszabbításával kapcsolatban szolgáltatott információ, valamint a 33. cikk szerint elkészített jelentés bizalmas jellegét.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

▼M7

36. cikk

A mellékletek módosítása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III., a IV. és a VIII. melléklet módosítására vonatkozóan.

▼M7

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére az alapvetően szükséges utazást végző személyek kategóriáinak a XI. melléklet B. részéhez való hozzáadása céljából.

(3) Ha kellően indokolt esetben, tekintettel a nagymértékű közegészségügyi vészhelyzet jellegére, rendkívül sürgős okból szükséges, az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 37a. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.

▼B

37. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 13. cikk (5) bekezdésében és a 36. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikk (5) bekezdésében és a 36. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 13. cikk (5) bekezdése és a 36. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼M7

37a. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, feltéve, hogy az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 37. cikk (5) bekezdésének megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

▼B

38. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

39. cikk

Értesítések

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot:

a) a tartózkodási engedélyek listájáról, megkülönböztetve a 2. cikk 16. pontjának a) alpontja és a 2. cikk 16. pontjának b) alpontja hatálya alá tartozó engedélyeket, továbbá a 2. cikk 16. pontja b) alpontjának hatálya alá tartozó engedélyek listájához mintákat mellékelve. A 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártyák esetében kifejezetten fel kell tüntetni, hogy ilyen kártyáról van szó, továbbá mintát kell mellékelni azokhoz a tartózkodási kártyákhoz, amelyeket nem az 1030/2002/EK rendelettel megállapított egységes formátum alapján adtak ki.

b) a határátkelőhelyeik listájáról;

c) a nemzeti hatóságok által évente meghatározott, a külső határok átlépéséhez szükséges referenciaösszegekről;

d) a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok listájáról;

e) a külügyminisztériumok által kiállított igazolványok mintáiról;

f) a külső határok átlépésére vonatkozó szabályok alóli, a 5. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kivételekről;

g) a 11. cikk (3) bekezdésében említett statisztikáról;

▼M7

h) a határrégiónak minősülő területekről és az azokban bekövetkezett minden releváns változásról.

▼B

(2) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapja* C sorozatában történő közzététel révén vagy bármely más megfelelő módon hozzáférhetővé teszi a tagállamok és a nyilvánosság számára.

40. cikk

Kishatárforgalom

Ez a rendelet nem érinti a kishatárforgalomra vonatkozó uniós szabályokat és a kishatárforgalomra vonatkozó, hatályos kétoldalú megállapodásokat.

▼B

41. cikk

Ceuta és Melilla

E rendelet rendelkezései nem érintik a Ceuta és Melilla városára vonatkozó különleges szabályokat, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez történő csatlakozási megállapodásának záróokmányában foglalt, a Spanyol Királyságnak a Ceuta és Melilla városáról szóló nyilatkozatában ([1]) meghatározottak szerint.

42. cikk

A tagállamok által közölt információk

A tagállamok értesítik a Bizottságot a 23. cikk c) és d) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, az 5. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és az e rendelet által engedélyezett kétoldalú megállapodásokról. E rendelkezések későbbi módosításait öt munkanapon belül kell bejelenteni.

A tagállamok által közölt információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában teszik közzé.

▼M3

42a. cikk

Átmeneti intézkedések az EES-t még nem működtető tagállamok vonatkozásában

(1) Az (EU) 2017/2226 rendelet 66. cikkének (3) bekezdésében említett tagállamok határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait belépéskor, illetve kilépéskor rendszeresen bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Az (EU) 2017/2226 rendelet 66. cikkének (3) bekezdésében említett tagállamok határait átlépő, e rendelet 6a. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait belépéskor, illetve kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Az úti okmányok bélyegzőlenyomattal való ellátására vonatkozó kötelezettségeket akkor is alkalmazni kell, amikor e rendelet 9. cikkének megfelelően könnyített határforgalom-ellenőrzés van érvényben.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, nem kell bélyegzőlenyomattal ellátni a 6a. cikk (3) bekezdésének a,) b) és f) pontjában, a 6a. cikk (3) bekezdése g) pontjának i., ii., iii., és vii. alpontjában és a 6a. cikk (3) bekezdésének j) pontjában említett harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait.

(3) E rendelet azon rendelkezéseit, amelyek az EES-ben rögzített belépési és kilépési adatokra, valamint az EES-ben nem szereplő ilyen adatokra vonatkoznak – így különösen a 8. cikk (3) bekezdése a) pontjának iiia. alpontját és g) pontjának iv. alpontját, a 8d. cikk (4) bekezdésének d) pontját és a 12. cikket – a beléptető és kiléptető bélyegzőlenyomatokra értelemszerűen alkalmazni kell.

([1]) HL L 239., 2000.9.22., 73. o.

▼M3

(4) Amennyiben a tartózkodás időtartamával kapcsolatos feltételek teljesülése vonatkozásában a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban megdől a vélelem, az EES-t még nem működtető tagállam területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár jogosult arra, hogy az úti okmányában feltüntessék, mikor és hol lépte át a szóban forgó tagállam külső vagy belső határát. A harmadik országbeli állampolgár kaphat egy példányt a VIII. mellékletben szereplő formanyomtatványból is.

(5) A bélyegzésre vonatkozó, IV. mellékletben megállapított rendelkezéseket alkalmazni kell.

(6) Az (EU) 2017/2226 rendelet 66. cikkének (3) bekezdésében említett tagállamok bélyegzőlenyomattal látják el azoknak a harmadik országbeli állampolgároknak az úti okmányait, akiknek a rövid távú tartózkodás céljából történő beléptetését határaikon megtagadták. A bélyegzést az V. melléklet A. része 1. pontjának d) alpontjában meghatározott előírásoknak megfelelően kell elvégezni.

(7) Az (1)–(6) bekezdés szerinti, az úti okmányok bélyegzőlenyomattal való ellátására vonatkozó kötelezettségeket addig a napig kell alkalmazni, amikor az érintett tagállamban az EES megkezdi működését.

▼M7

42b. cikk

A határrégiókra vonatkozó értesítés

A közös belső határokkal rendelkező tagállamok 2025. január 11-ig szoros együttműködésben meghatározzák területük határrégiónak minősülő térségeit – figyelembe véve a közöttük fennálló szoros társadalmi és gazdasági kötelékeket –, és értesítik erről a Bizottságot.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az azokban bekövetkezett minden érdemi változásról.

▼B

43. cikk

Értékelési mechanizmus

(1) A Szerződésekkel összhangban, illetve azoknak a kötelezettségszegési eljárásokra vonatkozó rendelkezései sérelme nélkül, e rendeletnek az egyes tagállamok általi végrehajtását egy értékelési mechanizmus révén értékelni kell.

(2) Az értékelési mechanizmus szabályait az 1053/2013/EU rendelet határozza meg. Ezen értékelési mechanizmussal összhangban a tagállamok és a Bizottság közösen rendszeres, objektív és részrehajlás nélküli értékeléseket végeznek e rendelet helyes alkalmazásának ellenőrzése érdekében, a Bizottság pedig a tagállamokkal szorosan együttműködve koordinálja az értékeléseket. A mechanizmus keretében minden tagállamot legalább ötévenként egy, a Bizottság képviselőiből, illetve a tagállamok által kijelölt szakértőkből álló kis létszámú csoport értékel.

Az értékelések a belső és a külső határoknál tett, bejelentett és be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket foglalhatnak magukban.

Ezen értékelési mechanizmusnak megfelelően a Bizottság felel a többéves és az éves értékelési programok, valamint az értékelő jelentések elfogadásáért.

▼B

(3) Hiányosságok esetén azok orvoslását célzó intézkedésekre vonatkozó ajánlások fogalmazhatók meg az érintett tagállamok számára.

Amennyiben a Bizottság az 1053/2013/EU rendelet 14. cikkével összhangban elfogadott értékelő jelentésben súlyos hiányosságokat tár fel a külső határellenőrzés végrehajtásában, úgy e rendelet 21. és 29. cikke alkalmazandó.

(4) Az Európai Parlamentet és a Tanácsot az értékelés valamennyi szakaszában tájékoztatni kell, és valamennyi vonatkozó dokumentumot meg kell küldeni a számukra a minősített dokumentumokra vonatkozó szabályokkal összhangban.

(5) Az Európai Parlamentet azonnal és teljes körűen tájékoztatni kell minden olyan javaslatról, amelynek célja az 1053/2013/EU rendeletben meghatározott szabályok módosítása vagy új szabályokkal történő felváltása.

44. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 562/2006/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a X. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

45. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼B

I. MELLÉKLET

A beutazási feltételek teljesítését igazoló okmányok

A 6. cikk (3) bekezdésében említett igazoló okmányok többek között a következők lehetnek:

a) üzleti út esetén:

i. egy cég vagy hatóság meghívója üzleti, szakmai vagy szolgálati célú megbeszélésre, konferenciára vagy rendezvényre;

ii. egyéb okmányok, amelyekből egyértelműen megállapítható az üzleti, szakmai vagy szolgálati kapcsolat;

iii. vásárokra és kongresszusokra szóló belépőjegyek, amennyiben ilyen részvételre sor kerül;

b) tanulmányi vagy egyéb képzési célú utak esetén:

i. oktatási intézménytől származó igazolás elméleti vagy gyakorlati képzésre és továbbképzésre való beiratkozásról;

ii. diákigazolvány vagy a látogatott kurzusokról szóló igazolás;

c) turisztikai vagy magáncélú utazás esetén:

i. a szálláshellyel kapcsolatos igazoló okmányok:

— a meghívó személy meghívója vendégként tartózkodás esetén,

— szálláshelyet biztosító intézménytől származó igazolás vagy bármely egyéb, a tervezett szállást megnevező megfelelő dokumentum;

ii. az útvonallal kapcsolatos igazoló okmányok:

— szervezett utazás lefoglalásának igazolása, illetve bármely egyéb, a tervezett útitervet megnevező megfelelő dokumentum;

iii. a visszatéréssel kapcsolatos igazoló dokumentumok:

— menettérti vagy körutazásra érvényes jegy;

d) politikai, tudományos, kulturális, sport- vagy vallási rendezvények céljából, vagy egyéb okokból történő utazás esetén:

meghívók, belépőjegyek, jelentkezési lapok vagy programfüzetek, lehetőség szerint a meghívó szervezet nevének és a tartózkodás időtartamának feltüntetésével, illetve bármely egyéb, a látogatás célját megnevező dokumentum.

▼B

II. MELLÉKLET

Az információk nyilvántartásba vétele

Valamennyi határátkelőhelyen valamennyi szolgálati információt és bármilyen más fontos információt manuálisan vagy elektronikusan nyilván kell tartani. A nyilvántartásba veendő információnak különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a határforgalom-ellenőrzés elvégzéséért felelős határőr, valamint az adott szolgálatban részt vett egyéb tisztviselők neve;

b) a személyforgalom-ellenőrzésben a 9. cikknek megfelelően bevezetett könnyítések;

c) útlevelet vagy vízumot helyettesítő okmányoknak a határon történő kiadása;

d) őrizetbe vett személyek, valamint feljelentések (bűncselekmények és szabálysértések);

e) azon személyek, akiknek a beléptetését a 14. cikknek megfelelően megtagadták (a megtagadás okai és állampolgárság);

f) a be- és kiléptetőbélyegzők biztonsági kódja, a bélyegzőket bármely adott napon vagy szolgálati időszakban használó határőrök személyazonossága, valamint az elveszett és ellopott bélyegzőkkel kapcsolatos információk;

g) ellenőrzésnek alávetett személyek panaszai;

h) egyéb különösen fontos rendőrségi vagy büntetőjogi intézkedések;

i) rendkívüli események.

▼B

III. MELLÉKLET

A határátkelőhelyeken a sávokat jelölő jelzőtáblák mintája

A. RÉSZ

([1])

([1]) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

▼B

B1. RÉSZ: „vízum nem szükséges”;

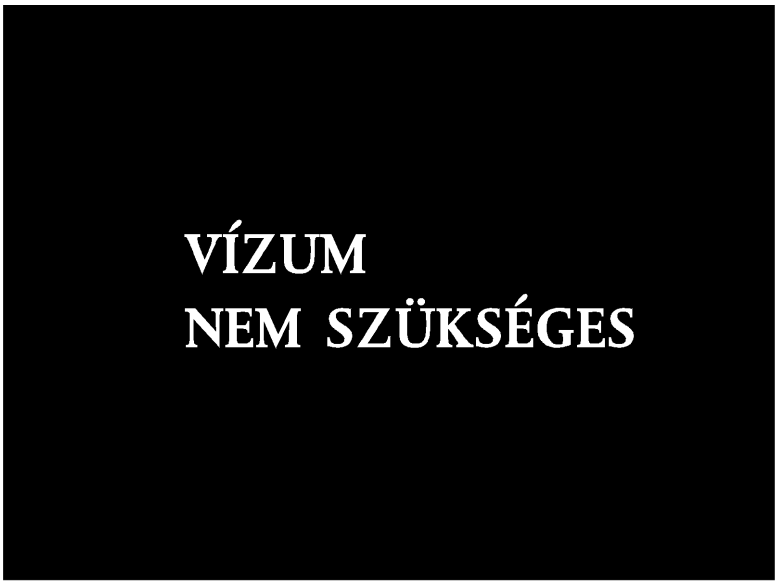

B2. RÉSZ: „minden útlevél”.

▼B

C. RÉSZ

([1])

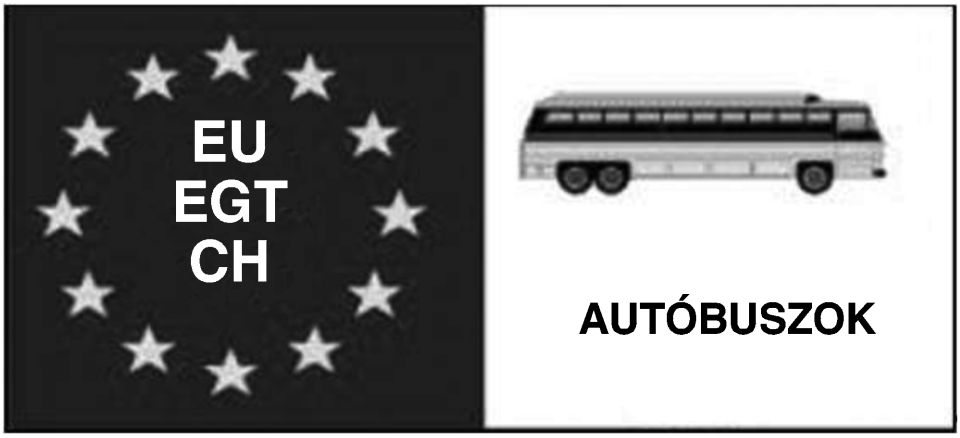

([1])

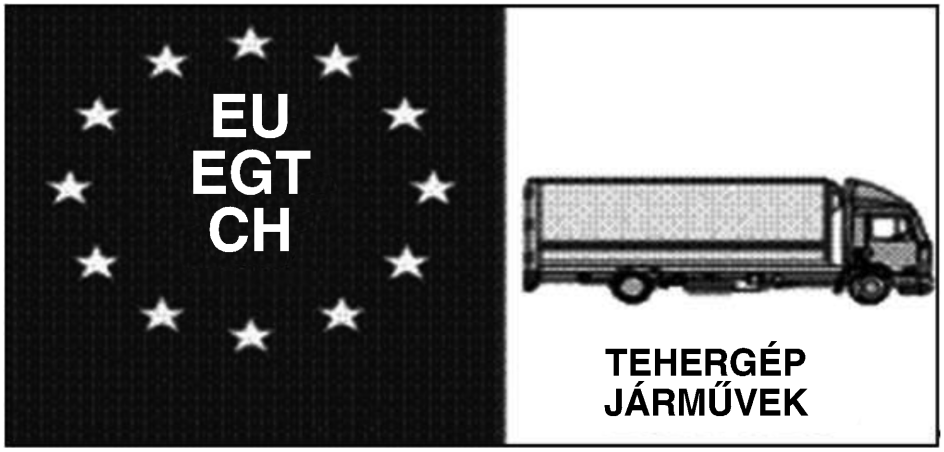

([1])

([1]) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

▼B

VÍZUM
NEM SZÜKSÉGES
SZEMÉLY-
GÉPKOCSIK

VÍZUM
NEM SZÜKSÉGES
AUTÓBUSZOK

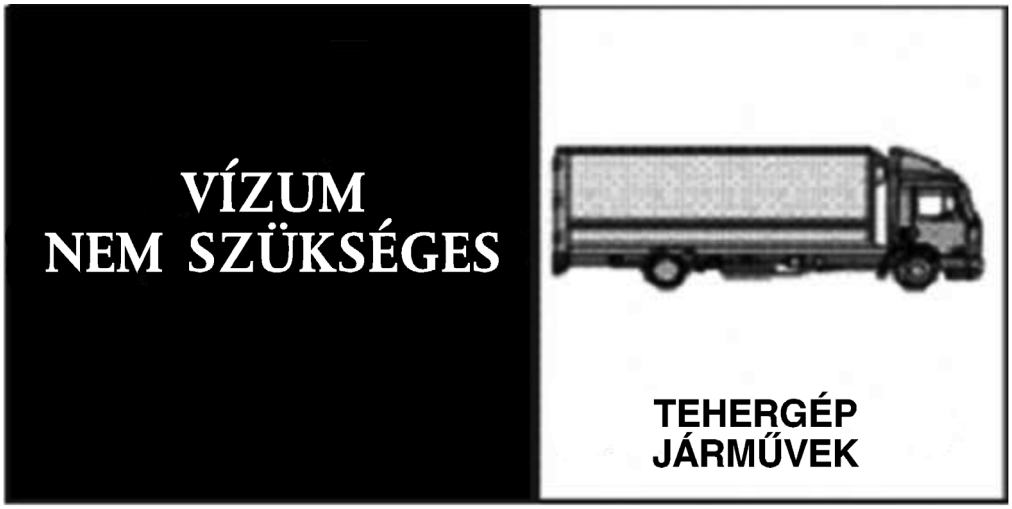
VÍZUM
NEM SZÜKSÉGES
TEHERGÉP
JÁRMŰVEK

▼B

MINDEN
ÚTLEVÉL
SZEMÉLYGÉPKOCSIK

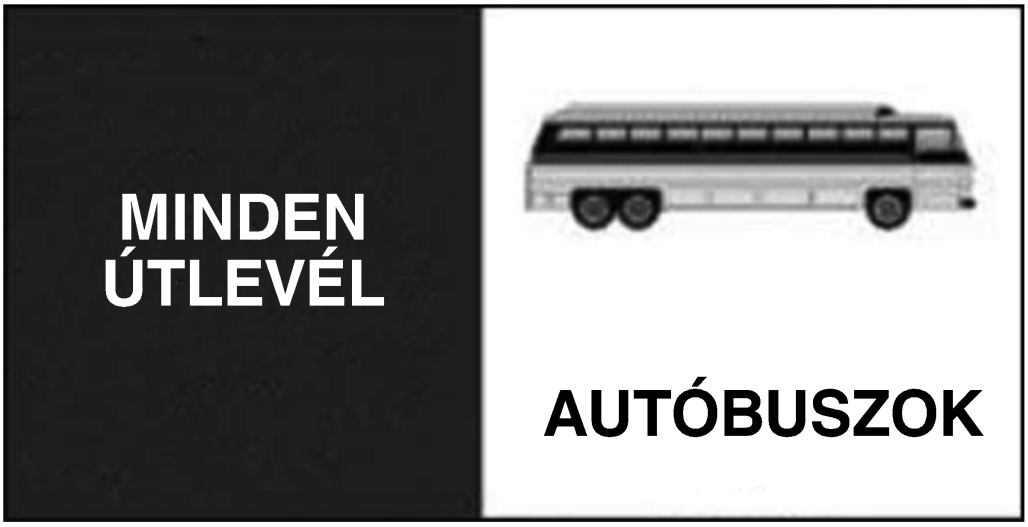
MINDEN
ÚTLEVÉL
AUTÓBUSZOK

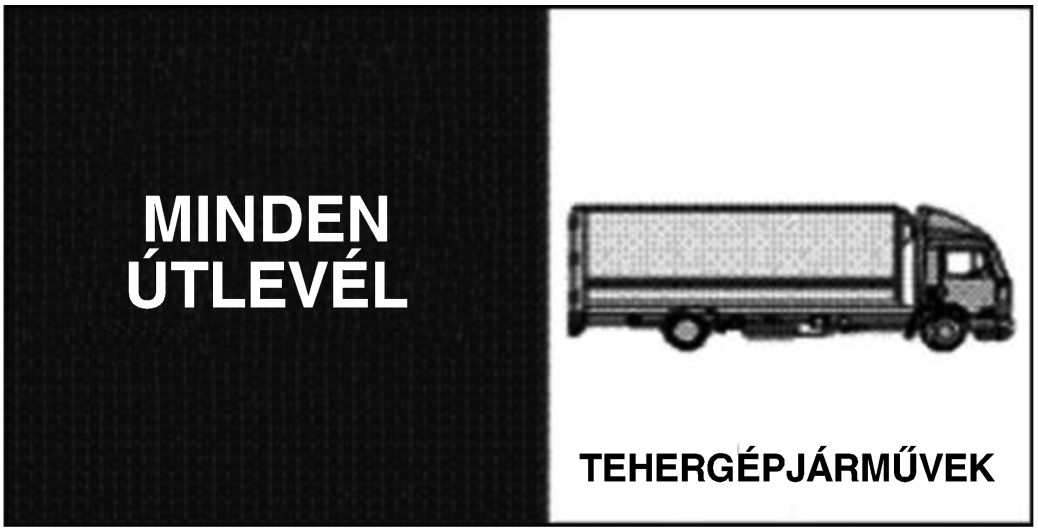
MINDEN
ÚTLEVÉL
TEHERGÉPJÁRMŰVEK

▼**M3**

D. RÉSZ

D1. rész: Az EU/EGT/CH-állampolgárok állampolgárok által igénybe vehető automatizált határellenőrzési sávok

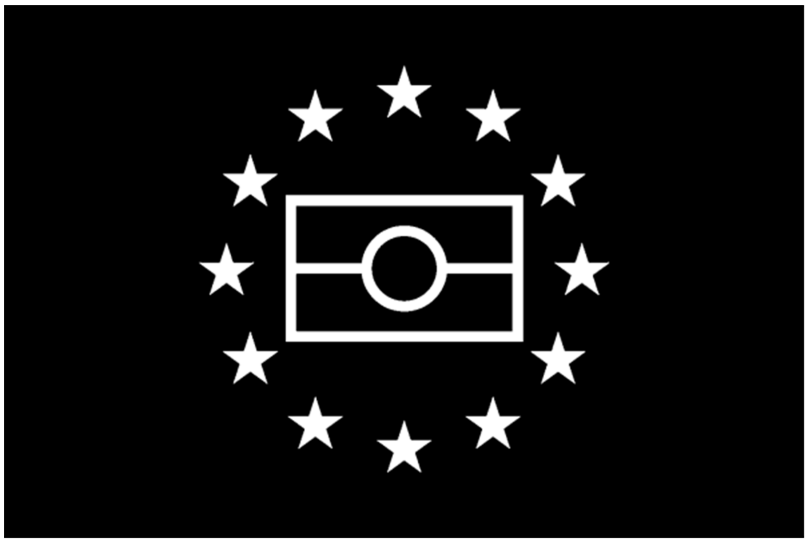

EU / EGT / CH
ÁLLAMPOLGÁROK

Svájc, Liechtenstein, Norvégia és Izland esetében nem szükséges a csillagokat feltüntetni

D2. rész: Harmadik országbeli állampolgárok által igénybe vehető automatizált határellenőrzési sávok

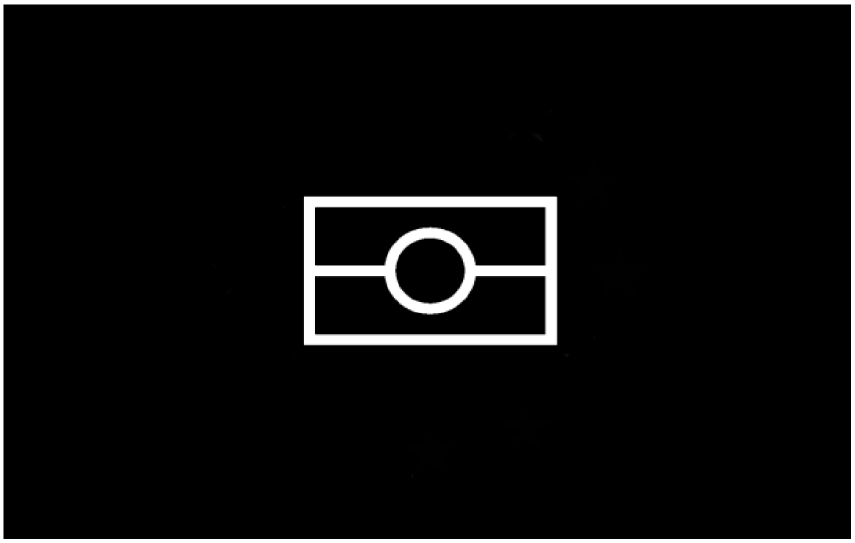

▼M3

HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁROK

D3. rész: Bármely útlevéllel igénybe vehető automatizált határellenőrzési sávok

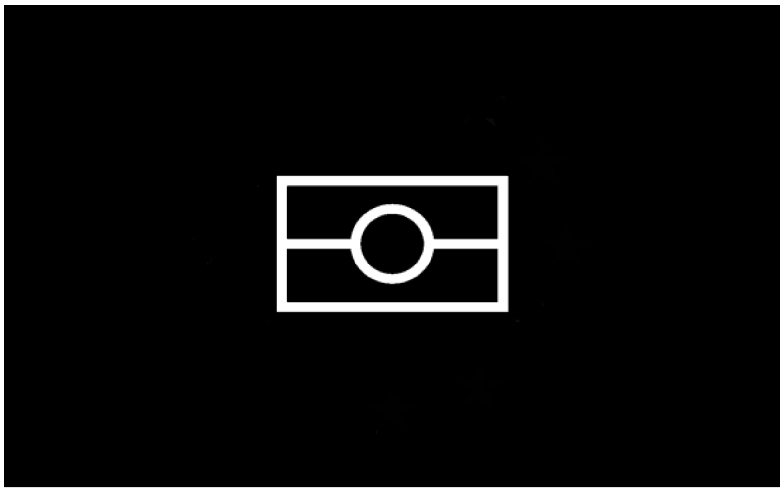

MINDEN ÚTLEVÉL

E. rész: Regisztrált utasok által igénybe vehető sávok

REGISZTRÁLT UTASOK

▼B

IV. MELLÉKLET

Bélyegzőlenyomatok elhelyezése

▼M3

1. Az olyan harmadik országbeli állampolgár úti okmányát, aki a 693/2003/EK rendelettel összhangban kiállított egyszerűsített vasúti átutazási okmány birtokosa, a belépéskor és a kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni. Az olyan harmadik országbeli állampolgár úti okmányát, aki a 693/2003/EK rendelettel összhangban kiállított érvényes egyszerűsített átutazási okmány birtokosa, aki az átutazást vasúton hajtja végre és nem száll ki valamely tagállam területén, a belépéskor és a kilépéskor szintén bélyegzőlenyomattal kell ellátni. Emellett, amennyiben nemzeti joga erről kifejezetten rendelkezik, e rendelet 11. cikkével összhangban a tagállam az olyan harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait belépéskor és kilépéskor bélyegzőlenyomattal láthatja el, akik az általa kiadott tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek.

   Az olyan harmadik országbeli állampolgár úti okmányait, aki egy vagy két beutazás céljából kiadott, rövid távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízum alapján olyan tagállam területére utazik be vagy utazik onnan ki, amely még nem alkalmazza teljeskörűen a schengeni vívmányokat, de az EES-t működteti, a beléptetéskor és kiléptetéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

1a. A bélyegzőlenyomatokra vonatkozó előírásokat a Schengeni Végrehajtó Bizottság SCH/COM-EX (94) 16 rev. és SCH/Gem-Handb (93) 15 (BIZALMAS minősítésű) határozata állapítja meg.

▼B

2. A bélyegzők biztonsági kódját egy hónapot meg nem haladó rendszeres időközönként meg kell változtatni.

▼M3

2a. A vízumkötelezettség és a bélyegzési kötelezettség hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok beléptetésekor és kiléptetésekor a bélyegzőlenyomatot főszabályként a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni. Ha ez az oldal nem használható, a bélyegzőlenyomatot közvetlenül a következő oldalon kell elhelyezni. A géppel olvasható sávot nem szabad bélyegzőnyomattal ellátni.

———————

▼B

4. A tagállamok a határátkelőhelyeken használt beléptető- és kiléptetőbélyegzők biztonsági kódjaival kapcsolatos információcseréért felelős nemzeti kapcsolattartó helyeket neveznek ki, és erről tájékoztatják a többi tagállamot, a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartó helyeknek késedelem nélküli hozzáférést kell biztosítani az érintett tagállam külső határán használt közös beléptetési és kiléptetési bélyegzőkkel kapcsolatos információkhoz, és különösen a következőkre vonatkozó információkhoz:

   a) az a határátkelőhely, amely számára az adott bélyegzőlenyomatot kiadták;

   b) az adott bélyegző adott időben történő használatára kijelölt határőr személyazonossága;

   c) egy adott bélyegzőlenyomat biztonsági kódja adott időben.

   A közös be- és kiléptetőbélyegzőkkel kapcsolatban a fent említett nemzeti kapcsolattartó helyeken keresztül lehet információt kérni.

   A nemzeti kapcsolattartó helyek a kapcsolattartó pontokkal kapcsolatos változásokat, valamint az elveszett és ellopott bélyegzőkkel kapcsolatos információkat is haladéktalanul továbbítják a többi kapcsolattartó helynek, a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak.

▼B

V. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A beléptetés megtagadására vonatkozó eljárások

1. A beléptetés megtagadásakor az illetékes határőr:

a) kitölti a beléptetés megtagadásához használt, a B. részben bemutatott formanyomtatványt. Az érintett harmadik országbeli állampolgár aláírja a formanyomtatványt és megkapja az aláírt formanyomtatvány másolatát. Abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár megtagadja az aláírást, a határőr az aláírás megtagadásának tényét a formanyomtatvány „megjegyzések” rovatában jelzi;

▼M3

b) az olyan harmadik országbeli állampolgárok esetében, akiknek a rövid távú tartózkodás céljából történő beléptetését megtagadták, a beléptetés megtagadására vonatkozó adatokat e rendelet 6a. cikkének (2) bekezdésével és az (EU) 2017/2226 rendelet 18. cikkével összhangban rögzíti az EES-ben;

▼B

c) adott esetben a vízumot a 810/2009/EK rendelet 34. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően megsemmisíti vagy visszavonja;

▼M3

d) az olyan harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik beléptetésének megtagadását az EES-ben nem kell rögzíteni, az útlevélben elhelyez egy beléptetőbélyegző-lenyomatot, azt fekete okmánytintával, keresztirányú áthúzással érvényteleníti, és azzal szemközt a jobb oldalon szintén fekete okmánytintával beírja a beléptetés megtagadása okának/okainak megfelelő betűt/betűket, amelyek felsorolását a beléptetés megtagadásához használt, e melléklet B. részében megadott formanyomtatvány tartalmazza. Emellett az e kategóriákba tartozó személyek esetében a határőr minden beléptetésmegtagadást nyilvántartásba vesz vagy rögzít, az érintett harmadik országbeli állampolgár személyazonosságának, állampolgárságának, a harmadik országbeli állampolgárt határátlépésre feljogosító úti okmány adatainak, a beléptetés megtagadása okának és időpontjának feltüntetésével.

A bélyegzőlenyomatok elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat a IV. melléklet tartalmazza.

▼B

2. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a beléptetését megtagadták, fuvarozó szállította a határra, a helyileg illetékes hatóság:

a) a Schengeni Egyezmény 26. cikkével és a 2001/51/EK tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban utasítja a fuvarozót, hogy vegye át a harmadik országbeli állampolgárt, és haladéktalanul szállítsa vissza abba a harmadik államba, ahonnan elszállította őt, vagy abba a harmadik országba, amely a határátlépésre feljogosító okmányát kiadta, vagy egy olyan harmadik országba, amelybe beutazása biztosított, illetve találjon eszközt a visszaszállításhoz;

b) a visszaszállításig – a nemzeti jognak megfelelően és a helyi körülmények figyelembevételével – megteszi a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a harmadik országbeli állampolgárok, akiknek a beléptetését megtagadták, illegálisan beutazzanak.

3. Amennyiben valamely harmadik országbeli állampolgár esetében mind a beléptetés megtagadása, mind a letartóztatás indokolt, a határőrnek kapcsolatba kell lépnie a nemzeti joggal összhangban meghozandó intézkedésről dönteni jogosult hatóságokkal.

([1]) A Tanács 2001/51/EK irányelve (2001. június 28.) az 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikkében foglalt rendelkezések kiegészítéséről (HL L 187., 2001.7.10., 45. o.).

▼B

B. RÉSZ

A határon a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány

Állam neve
Az állam betűjele (A hivatal neve)
_____

_____ (1)

A BELÉPTETÉS MEGTAGADÁSA A HATÁRON

_____ -én/-án _____ órakor _____ határátkelőhelyen
alulírott _____ előtt megjelent:
vezetéknév: _____ utónév: _____
születési idő: _____ születési hely: _____ nem: _____
állampolgárság: _____ lakóhely: _____
a személyazonosító okmány típusa: _____ száma: _____
kiállításánakhelye: _____ ideje: _____
vízum száma: _____ típusa: _____ kiállító hatóság: _____
érvényességi idejének kezdete: _____ vége: _____
időtartama: _____ nap,a kiállításokai: _____

indulás helye: _____ , az utazás módja: _____ (adja meg az igénybe vett közlekedési eszközt, pl. járatszám), tájékoztatjuk arról, hogy *(adja meg a hatályos nemzeti joggal kapcsolatos információkat)* értelmében az alábbi okok miatt az országba való beutazását megtagadtuk:

☐ A) nem rendelkezik érvényes úti okmánnyal/okmányokkal

☐ B) hamis/hamisított úti okmánnyal rendelkezik

☐ C) nem rendelkezik érvényes vízummal vagy tartózkodási engedéllyel

☐ D) hamis/hamisított vízummal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkezik

☐ E) nem rendelkezik megfelelő dokumentumokkal a tartózkodás céljának és feltételeinek igazolására.

Nem tudta bemutatni a következő dokumentumo(ka)t: _____

☐ F) az Európai Unió tagállamainak területén a megelőző 180-napos időtartamon belül 90 napon át már tartózkodott

☐ G) nem rendelkezik elegendő, a tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, illetve a származási vagy tranzitországba való visszatéréshez elegendő anyagi fedezettel

☐ H) olyan személy, akire vonatkozóan beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzést adtak ki

☐ a SIS-ben

☐ a nemzeti nyilvántartásban

☐ I) Az Európai Unió egy vagy több tagállamának közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait fenyegető személy *(minden egyes tagállamnak meg kell adnia a beléptetés megtagadásának ilyen eseteire vonatkozó nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos információkat)*.

▶ (1) ☐ J) megtagadta a biometrikus adatok szolgáltatását, ha azok szükségesek

☐ az egyéni aktának a határregisztrációs rendszerben (EES-ben) történő létrehozásához,

☐ a határforgalom-ellenőrzések elvégzéséhez. ◀

Megjegyzések

▶ (2) ☐ (ha az adatokat a határregisztrációs rendszerben (EES-ben) tárolják, ezt a határőrnek kell bejelölnie)

Az érintett személyt ezúton tájékoztatjuk, hogy személyes adatait és a beléptetés megtagadására vonatkozó adatokat az (EU) 2017/2226 rendelet 18. cikkével összhangban a határregisztrációs rendszerben (EES-ben) rögzítettük.

Az (EU) 2017/2226 rendelet 52. cikkével összhangban az érintett személy jogosult megszerezni a rá vonatkozóan a határregisztrációs rendszerben (EES-ben) rögzített adatokat, továbbá kérheti a rá vonatkozó pontatlan adatok helyesbítését, valamint a jogellenesen rögzített adatok törlését. ◀

Az érintett személy a nemzeti jog által előírtak szerint jogorvoslattal élhet a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés ellen. Az érintett személy megkapja e dokumentum egy példányát *(minden egyes államnak meg kell adnia a jogorvoslati jogra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal és eljárással kapcsolatos információkat)*.

Érintett személy	Az ellenőrzésért felelős tisztviselő

(1) *Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.*

▶(1) (2) M3

▼B

VI. MELLÉKLET

A különböző határátkelőhely-típusokra és a tagállamok külső határainak átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

1. **Szárazföldi határok**

1.1. *A közúti határforgalom ellenőrzése*

1.1.1. A személyforgalom hatékony ellenőrzése, a közúti forgalom balesetmentes és folyamatos lebonyolítása érdekében az átkelőhelyeken a legcélszerűbb forgalomszabályozást kell alkalmazni. A tagállamok, amennyiben szükséges, forgalomelterelésre és -korlátozásra vonatkozó kétoldalú megállapodásokat köthetnek. Erről a 42. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.1.2. A szárazföldi határokon a tagállamok – amennyiben szükségesnek tartják, és amennyiben a körülmények lehetővé teszik – külön ellenőrző sávokat működtethetnek egyes határátkelőhelyeken, a 10. cikkel összhangban.

A külön sávokat a tagállamok illetékes hatóságai rendkívüli körülmények között, vagy amennyiben forgalmi vagy infrastrukturális feltételek szükségessé teszik, bármikor megszüntethetik.

A tagállamok együttműködhetnek a szomszédos országokkal külön sávok kialakítása céljából a külső határok átkelőhelyein.

1.1.3. Fő szabály szerint a gépjárművel utazók az ellenőrzés alatt a gépjárműben maradhatnak. Azonban, ha a körülmények ezt indokolják, az utasokat fel lehet szólítani a járműből való kiszállásra. Az alapos ellenőrzést egy erre a célra kijelölt helyen kell lefolytatni, amennyiben a helyi körülmények ezt lehetővé teszik. A személyzet biztonsága érdekében az ellenőrzést lehetőség szerint két határőr végzi.

1.1.4. Közös határátkelőhelyek

1.1.4.1. A tagállamok a szomszédos harmadik országokkal kétoldalú megállapodásokat köthetnek vagy tarthatnak hatályban olyan közös határátkelőhelyek létesítéséről, ahol a tagállam határőrei és a harmadik ország határőrei a nemzeti joguknak megfelelően egymás után végzik a ki- és beléptetési ellenőrzéseket a másik fél területén. A közös határátkelőhelyek létesülhetnek akár a tagállam területén, akár a harmadik ország területén.

1.1.4.2. Tagállam területén létesített közös határátkelőhelyek: a tagállam területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a harmadik ország határőreit arra, hogy a következő elvek tiszteletben tartása mellett a tagállamban is elláthassák feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki a tagállam területén nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz.

▼B

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: ha a harmadik ország határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, tájékoztatják a tagállam hatóságait ezekről a tényekről, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban és az érintett személy állampolgárságától függetlenül gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

c) Az Unió területére belépő, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek: a harmadik ország határőrei nem akadályozhatják meg, hogy a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személy belépjen az Unió területére. Ha olyan okok állnak fenn, amelyek az érintett harmadik országból való kiléptetés megtagadását indokolják, a harmadik ország határőrei ezekről az okokról tájékoztatják a tagállam hatóságait, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

1.1.4.3. Harmadik ország területén létesített közös határátkelőhelyek: a harmadik ország területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a tagállam határőreit arra, hogy a harmadik országban is elláthassák feladataikat. E rendelet alkalmazásában a harmadik országok területén létesített közös határátkelőhelyen a tagállamok határőrei által végzett minden ellenőrzést az érintett tagállam területén végrehajtott ellenőrzésnek kell tekinteni. A tagállami határőrök e rendelettel összhangban és a következő elveket tiszteletben tartva látják el feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki átesett a harmadik ország határőrei által végzett kiléptetési ellenőrzésen és ezt követően a harmadik országban jelen lévő tagállami határőröktől nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére.

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: ha a tagállam határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban járnak el. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére vagy az érintett tárgy tagállam területére történő átadását.

c) Hozzáférés az informatikai rendszerekhez: a tagállami határőrök számára biztosítani kell, hogy a 8. cikkel összhangban használhassák a személyes adatokat feldolgozó információs rendszereket. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani az uniós jog által előírt olyan technikai és szervezési biztonsági intézkedések bevezetésére, amelyekre a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés – a harmadik ország hatóságai általi jogosulatlan hozzáférést is beleértve – elleni védelem érdekében szükség van.

1.1.4.4. Szomszédos harmadik országgal közös határátkelőhelyről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal a megállapodásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. A már meglévő kétoldalú megállapodásokról 2014. január 20-i értesíteni kell a Bizottságot.

▼B

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem egyeztethető össze az uniós joggal, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást ésszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetetlenséget.

1.2. *A vasúti határforgalom ellenőrzése*

1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve a tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. A tagállamok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket. Az ellenőrzések az egyik alábbi módon hajthatók végre:

— a tagállam területén található első érkezési vasútállomáson vagy utolsó indulási vasútállomáson,

— a vonaton menet közben, a harmadik országbeli utolsó indulási vasútállomás és a tagállam területén található első érkezési vasútállomás között vagy fordítva,

— a harmadik ország területén található utolsó indulási vasútállomáson vagy az első érkezési vasútállomáson.

1.2.2. Továbbá a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket, úgy is határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését az egyik alábbi módon folytatják le:

— azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak fel,

— azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak le,

— vagy a vonaton, a harmadik ország területén fekvő állomások és a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve, hogy a személyek nem hagyják el a vonatot.

1.2.3. Amennyiben a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több helyen megálló nagysebességű vonatok tekintetében a vasúti fuvarozó az útvonal hátralévő részén kizárólag a tagállamok területén történő utazás céljából szállít utasokat, az ilyen utasok beléptetési ellenőrzését a vonaton menet közben vagy az érkezési állomáson kell elvégezni, kivéve ha ellenőrzésüket az 1.2.1. vagy az 1.2.2. pont első francia bekezdése szerint már elvégezték.

Azokat az utasokat, akik a vonatot kizárólag az útvonal hátralévő, a tagállamok területén történő utazásra kívánják igénybe venni, a vonat indulása előtt egyértelműen tájékoztatni kell, hogy őket menetközben vagy az érkezési állomáson beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

1.2.4. Ellenkező irányú utazáskor a vonaton tartózkodó utasok kiléptetési ellenőrzését hasonló szabályok szerint kell elvégezni.

▼B

1.2.5. A határőr elrendelheti, hogy – szükség esetén a vonatot kísérő személyzet bevonásával – a megbúvásra alkalmas rejtekhelyeket átvizsgálják annak megállapítására, hogy azokban nem találhatóak-e határforgalom-ellenőrzés alá tartozó személyek vagy tárgyak.

1.2.6. Amennyiben feltételezhető, hogy a vonaton bűncselekmény elkövetése miatt feljelentett vagy azzal gyanúsított személyek, vagy illegálisan beutazni szándékozó harmadik országbeli állampolgárok rejtőztek el, és a határőr saját nemzeti rendelkezéseivel összhangban nem intézkedhet, akkor értesítenie kell azokat a tagállamokat, amelyeknek a területe felé vagy területén a vonat közlekedik.

2. **Légi határok**

2.1. *A nemzetközi repülőtereken végzett ellenőrzésekre vonatkozó eljárások*

2.1.1. A tagállamok illetékes hatóságai biztosítják, hogy a repülőtér üzemeltetője megteszi a szükséges intézkedéseket a belső járatok utasforgalmának és a többi járat utasforgalmának fizikai elválasztására. E célból minden nemzetközi repülőtéren megfelelő infrastruktúrát kell kialakítani.

2.1.2. A határforgalom-ellenőrzés helyét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) harmadik országból érkező járat utasait, akik belső légi járaton utaznak tovább, a harmadik országból érkező járat érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek vetik alá. Belső légi járat utasait, akik harmadik országba induló járaton utaznak tovább (átutazó utasok), az utóbbi járat indulási repülőterén kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

b) harmadik országokból érkező olyan légi járatok esetében, amelyek átszálló utasokat nem szállítanak, és a tagállamok repülőterein több alkalommal is leszállnak, miközben az utasok nem váltanak gépet, az alábbiak szerint kell eljárni:

i. a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok utasait, akik a tagállamok területén megelőzőleg vagy utólag nem szállnak át, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

ii. az olyan, harmadik országból érkező vagy oda induló légi járatok utasait, amelyek a tagállamok repülőterein több leszállást hajtanak végre, miközben az utasok nem váltanak gépet (átszálló utasok), és feltéve, hogy kizárólag a tagállamok területén belüli utazásra a járatot az utasok nem vehetik igénybe, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

iii. amennyiben egy légitársaság a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több leszállást végrehajtó járatok esetén az út hátralévő részére kizárólag a tagállamok területén történő utazásra utasokat vehet fel, úgy az utasokat az indulási repülőtéren kiléptetési, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Azon utasok ellenőrzése, akik e közbülső leszállások alkalmával már a repülőgép fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, a ii. alpont szerint történik. A fordított eljárás érvényes azokra a légi járatokra, ahol a célország egy harmadik ország.

▼B

2.1.3. A határforgalom-ellenőrzés általában nem végezhető a repülőn vagy a beszállókapunál, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható. Annak biztosítása érdekében, hogy az utasokat a határátkelőhelyként kijelölt repülőtereken a 7–14. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban ellenőrizzék, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtéri hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket az utasforgalomnak az ellenőrzésre fenntartott létesítményekhez történő irányítására.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtér üzemeltetője megtegye a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy az általános forgalom elől elzárt területre, pl. a tranzitterületre, arra illetéktelenek lépjenek be, illetve azt elhagyják. A tranzitterületen általában nem végezhető ellenőrzés, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható; ezen a területen különösen a repülőtéri tranzitvízum kötelezettsége alá tartozó személyek ellenőrzése végezhető annak megállapítására, hogy rendelkeznek-e ilyen vízummal.

2.1.4. Amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű vis maior vagy közvetlen veszély esetén, illetve hatósági utasításra határátkelőhelynek nem minősülő leszállóhelyen kénytelen leszállni, csak akkor folytathatja útját, ha a határőrség és a vámszervek engedélyét megkapja. Ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű engedély nélkül száll le. Az ilyen légi járműveken utazó személyek ellenőrzésére minden esetben a 7–14. cikket kell alkalmazni.

2.2. *A kisrepülőtereken végrehajtott ellenőrzésekre vonatkozó eljárások*

2.2.1. Biztosítani kell, hogy a személyeket azokon a repülőtereken is a 7–14. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően ellenőrizzék, amelyek a vonatkozó nemzeti jog szerint nem rendelkeznek a nemzetközi repülőtér státussal („kisrepülőterek”), de amelyeken harmadik országból érkező vagy oda induló járatok tervezett útvonala keresztülhaladhat.

2.2.2. A 2.1.1. ponttól eltérően, a 300/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) sérelme nélkül, a kisrepülőtereken nem teszi szükségessé a belső légi járatok és nemzetközi járatok utasforgalmának fizikai szétválasztását biztosító megfelelő intézkedéseket. Továbbá, ha a forgalom nagysága nem igényli, a kisrepülőtéren nem kell folyamatosan határőröknek tartózkodni, amennyiben a szükséges személyzet megfelelő időben biztosítható.

2.2.3. Ha a határőrök jelenléte a kisrepülőtéren nem mindenkor biztosított, a kisrepülőtér igazgatójának megfelelő időben értesítenie kell a határőrséget a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok le- és felszállásáról.

2.3. *Magánrepülőgépen utazó személyek ellenőrzése*

2.3.1. Harmadik országból érkező vagy oda induló magánrepülőgépek esetében a kapitánynak a felszállás előtt el kell juttatnia a rendeltetési tagállam vagy adott esetben az első beutazási tagállam határőrségének egy általános nyilatkozatot, amely többek között tartalmazza – a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény 2. mellékletével összhangban – a repülési tervet és az utasok személyazonosságára vonatkozó információkat.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 300/2008/EK rendelete (2008. március 11.) a polgári légi közlekedés védelmének közös szabályairól és a 2320/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2008.4.9., 72. o.).

▼B

2.3.2. Amennyiben egy harmadik országból érkező és valamely tagállamba tartó magánrepülőgép közbülső leszállást hajt végre más tagállamok területén, a beutazási tagállam illetékes hatóságai határforgalom-ellenőrzést végeznek, és a 2.3.1. pontban említett általános nyilatkozatot beléptetőbélyegző-lenyomattal látják el.

2.3.3. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy járat harmadik ország területén való leszállás nélkül kizárólag a tagállamok területéről érkezik-e vagy oda tart-e, az illetékes hatóságoknak személyellenőrzést kell végrehajtaniuk a repülőtereken és kisrepülőtereken a 2.1–2.2. pontnak megfelelően.

2.3.4. A vitorlázó repülőgépek, szuperkönnyű repülőgépek, helikopterek, kizárólag rövid távolság megtételére képes kis repülőgépek és léghajók be- és kilépésére vonatkozó szabályokat a nemzeti jog, valamint megfelelő esetben kétoldalú megállapodás állapítja meg.

3. **Tengeri határok**

3.1 *Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban:*

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben, vagy az e célra kijelölt, a hajó közvetlen közelében található területen, vagy az ENSZ tengerjogi egyezményében meghatározottak szerinti parti tengeren a hajók fedélzetén kell elvégezni. A tagállamok megállapodásokat köthetnek, amelyek alapján az ellenőrzés – az 1.1.4. pontban foglalt elvek tiszteletben tartása mellett – menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország területét.

3.1.2. A hajóparancsnok, a hajó képviseleti jogával rendelkező személy vagy a hajóparancsnok által szabályszerűen felhatalmazott, illetve az érintett hatóság számára elfogadható módon hitelesített más személy (a továbbiakban mindkét esetben: „hajóparancsnok”) összeállítja a személyzet és az esetleges utasok listáját – amelynek tartalmaznia kell a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezmény (FAL-egyezmény) 5. sz. formanyomtatványán (személyzeti lista) és 6. sz. formanyomtatványán (utaslista) előírt információkat, valamint adott esetben a vízum vagy a tartózkodási engedély számát –, mégpedig legkésőbb:

— huszonnégy órával a kikötőbe való megérkezést megelőzően, vagy

— legkésőbb az előző kikötő elhagyásakor, amennyiben a hajó útjának időtartama rövidebb huszonnégy óránál, vagy

— ha a rendeltetési kikötő nem ismert vagy a hajóút során megváltozott, akkor ennek az információnak a megismerésekor azonnal.

A hajóparancsnok megküldi a listá(ka)t a határőrségnek vagy, ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, akkor az egyéb érintett hatóságoknak, amelyek azt/azokat haladéktalanul továbbítják a határőrségnek.

3.1.3. A határőrségnek vagy a 3.1.2. pontban említett hatóságoknak vissza kell küldeniük az átvételi elismervényt (a lista vagy listák aláírással ellátott egy példányát vagy elektronikus visszaigazolást) a hajóparancsnoknak, aki kérésre köteles azt bemutatni, amikor a hajó a kikötőben tartózkodik.

3.1.4. A hajóparancsnok haladéktalanul köteles az illetékes hatóság felé bejelenteni a személyzet összetételének vagy az utasok számának bármely változását.

Ezenkívül a hajóparancsnok haladéktalanul, a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajóparancsnok a felelős.

▼B

Az 5. és 8. cikktől eltérően a fedélzeten tartózkodó személyeket nem lehet alávetni alapos ellenőrzésnek. Mindazonáltal a határőrök elvégzik a hajó átkutatását és a fedélzeten tartózkodó személyek ellenőrzését, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

3.1.5. A hajóparancsnok időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti az illetékes hatóságot a hajó indulásáról.

3.2. *Egyes hajózási típusokra vonatkozó különleges ellenőrzési eljárások*

K ö r u t a z á s t v é g z ő h a j ó k

3.2.1. A körutazást végző hajó parancsnoka eljuttatja az illetékes hatóságnak a hajó útvonaltervét és menetrendjét, amint azok elkészülnek, de legkésőbb a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül.

3.2.2. Ha a körutazást végző hajó útvonala kizárólag a tagállamok területén fekvő kikötőket érint, az 5. és 8. cikktől eltérően nem kell határforgalom-ellenőrzéseket végezni, és a hajó olyan kikötőkben is kiköthet, amelyek nem minősülnek határátkelőhelynek.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

3.2.3. Ha a körutazást végző hajó útvonala a tagállamok területén fekvő kikötőket és harmadik országbeli kikötőket egyaránt érint, a 8. cikktől eltérően a határforgalom-ellenőrzéseket a következők szerint kell végezni:

a) amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és először érint tagállami területen fekvő kikötőt, a személyzetet és az utasokat a 3.1.2. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

A partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre;

b) amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és újra tagállami területen fekvő kikötőt érint, a személyzetet és az utasokat a 3.1.2. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni olyan mértékben, amennyiben az említett listákban a hajó korábbi, tagállami területen fekvő kikötőben való kikötése óta változás történt.

A partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre;

c) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből érkezik és tagállami kikötőt érint, a partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek vetik alá, ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt indokolja;

▼B

d) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből harmadik országbeli kikötőbe indul, a személyzetet és az utasokat – a személyzeti és utasnévjegyzék alapján – kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Amennyiben a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése ezt indokolja, a partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

e) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből tagállami kikötőbe indul, nem kell kiléptetési ellenőrzést végezni.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

Sétahajózás

3.2.4. Az 5. és 8. cikktől eltérően, a valamely tagállam területén fekvő kikötőből érkező vagy oda induló sétahajón utazó személyeket nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni, és az ilyen hajó olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek.

Azonban az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően, és különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található, el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a sétahajó fizikai átkutatását.

3.2.5. Az 5. cikktől eltérően a harmadik országból érkező sétahajó kivételesen olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek. Ilyen esetekben – annak érdekében, hogy a kikötőbe történő befutásra engedélyt kapjanak – a fedélzeten lévő személyek értesítik a kikötői hatóságokat. A kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék. Az értesítés a fedélzeten tartózkodó személyekről készült utaslista kikötői hatóságokhoz történő benyújtását jelenti. E listát legkésőbb érkezéskor a határőrök rendelkezésére kell bocsátani.

Hasonlóképpen, amennyiben *vis maior* esete miatt a harmadik országból érkező sétahajó olyan kikötőben kíván kikötni, amely nem minősül határátkelőhelynek, a kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék.

3.2.6. Az említett ellenőrzések során a hajó valamennyi műszaki jellemzőjét és a fedélzeten tartózkodó személyek nevét tartalmazó dokumentumot át kell adni. E dokumentum egy példányát át kell adni a beutazási és indulási kikötő hatóságainak. Amíg a hajó a tagállamok egyikének felségvizein marad, e jegyzék egy példányát a hajó iratai között kell tartani.

Part menti halászat

3.2.7. Az 5. és 8. cikktől eltérően, a part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét, akik minden nap, vagy 36 órán belül visszatérnek a bejegyzett kikötőbe vagy a tagállamok területén fekvő bármely kikötőbe anélkül, hogy harmadik ország területén fekvő kikötőben kikötnének, nem kell rendszeresen ellenőrizni. Mindazonáltal, az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál. Az említett kockázatoknak megfelelően el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a hajó fizikai átkutatását.

▼B

3.2.8. Valamely tagállam területén található kikötőben nem bejegyzett, part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét a tengerészekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell ellenőrizni.

K o m p j á r a t o k

3.2.9. A harmadik ország területén fekvő kikötőből induló vagy oda érkező kompjáratok fedélzetén utazó személyeket ellenőrizni kell. Ezzel kapcsolatban a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) amennyiben lehetséges, a tagállamok a 10. cikkel összhangban külön sávokat létesítenek;

b) a gyalogosan közlekedő személyeket egyenként kell ellenőrizni;

c) a járművel utazókat a járműnél kell ellenőrizni;

d) a komp azon utasait, akik autóbusszal utaznak, gyalogosan közlekedő utasoknak kell tekinteni. Ezen utasok az ellenőrzéshez leszállnak az autóbuszról;

e) a teherszállító járművek vezetőit és a kísérőket a járműnél kell ellenőrizni. Ezt az ellenőrzést alapvetően a többi utas ellenőrzésétől elkülönítve kell elvégezni;

f) az ellenőrzések gyors elvégzése érdekében elegendő számú kaput kell biztosítani;

g) különösen a jogellenes bevándorlók leleplezése céljából, szúrópróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni az utasok által használt járműveket, valamint adott esetben a járműben elhelyezett rakományt és egyéb árut;

h) a komp személyzetének tagjait ugyanúgy kell kezelni, mint a kereskedelmi hajó személyzetének tagjait;

i) a 3.1.2. pont (személyzeti és utaslisták benyújtásának kötelezettsége) nem alkalmazandó. Amennyiben a 98/41/EK tanácsi irányelv ([1]) szerint kell összeállítani, akkor a hajóparancsnoknak a lista egy példányát legkésőbb a harmadik országbeli kikötőből való elindulást követő harminc percen belül el kell küldenie a tagállamok területén található érkezési kikötő illetékes hatóságának.

3.2.10. Amennyiben egy harmadik államból érkező és a tagállamok területén többször megálló komp kizárólag a tagállamok területén az út hátralévő részére utasokat vesz fel, úgy ezen utasokat az indulási kikötőben kiléptetési, az érkezési kikötőben pedig beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

Azon személyek ellenőrzése, akik a közbeeső megállások alkalmával már a komp fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, az érkezési kikötőben történik. A fordított eljárás érvényes azokra az esetekre, amikor a célország egy harmadik ország.

([1]) A Tanács 98/41/EK irányelve (1998. június 18.) a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról (HL L 188., 1998.7.2., 35. o.).

▼B

Teherszállító járatok a tagállamok között

3.2.11. A 8. cikktől eltérően nem lehet határforgalom-ellenőrzést végezni a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti teherszállító járatokon, amelyek nem kötnek ki a tagállamok területén kívül és árut szállítanak.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

4. **Belvízi hajózás**

4.1. A „külső határ átlépésével járó belvízi hajózás” magában foglalja valamennyi, üzleti vagy kedvtelési célú, hajó és úszó jármű használatát folyókon, csatornákon és tavakon.

4.2. Az üzleti célú hajók tekintetében a kapitány és a fedélzeten alkalmazott személyek, akik szerepelnek a személyzeti listán, valamint e személyek családtagjai, akik a hajón laknak, a személyzet tagjának vagy azzal egyenértékűnek tekintendők.

4.3. A 3.1–3.2. pontok vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a belvízi hajózás ellenőrzésére.

▼B

VII. MELLÉKLET

A személyek egyes kategóriáira vonatkozó különleges szabályok

▼M3

1. **Az állam- és kormányfők**

Valamint a nemzeti kormányok tagjai és az őket kísérő házastársak, továbbá hivatalos küldöttségük tagjai, valamint az uralkodók és a királyi család egyéb magas rangú tagjai.

A 6. és a 8–14. cikktől eltérve, a tagállamok kormányai vagy nemzetközi szervezetek által hivatalos célra meghívott állam- és kormányfőket, valamint a nemzeti kormányok tagjait és az őket kísérő házastársakat, továbbá hivatalos küldöttségük tagjait, valamint az uralkodókat és a királyi család egyéb magas rangú tagjait, akiknek az érkezését és indulását diplomáciai úton hivatalosan jelezték, nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni.

▼B

2. **Pilóták és légi személyzet**

2.1. A 6. cikktől eltérően, a polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény 9. mellékletében előírtak szerint légijármű-vezetői engedéllyel vagy szakszolgálati engedéllyel rendelkezők hivatásuk gyakorlása során és az említett okmányok alapján:

a) beszállhatnak és kiszállhatnak a közbeeső repülőtéren vagy valamely tagállam területén található érkezési repülőtéren;

b) beléphetnek annak a valamely tagállam területén elhelyezkedő városnak a területére, ahol a közbeeső repülőtér vagy érkezési repülőtér található;

c) bármilyen közlekedési eszközzel valamely tagállam területén található repülőtérre utazhatnak, hogy az arról a repülőtérről induló repülőgépre felszálljanak.

Minden egyéb esetben teljesíteni kell az 6. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeket.

2.2. A 7–14. cikket kell alkalmazni a légi személyzet ellenőrzésére. Ahol csak lehetséges, a légi személyzet ellenőrzésének elsőbbséget kell biztosítani. Pontosabban, az utasok ellenőrzése előtt, vagy egy e célra elkülönített helyen kell őket ellenőrizni. A 8. cikktől eltérően, a határellenőrzésért felelős személyek által ismert személyzetet a hivatásuk ellátása során csak szúrópróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni.

3. **Tengerészek**

Az 5. és 8. cikktől eltérően, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 108. sz. (1958) vagy 185. sz. (2003) egyezményével, a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezményben (FAL-egyezmény) és a vonatkozó nemzeti joggal összhangban kiadott tengerészigazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek, vagy a tagállamok területéről a hajóikra visszatérve kilépjenek anélkül, hogy valamelyik határátkelőhelyen jelentkeznének, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti listáján, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján azonban a határőrök a partraszállás előtt a 8. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.

▼B

4. **Diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai**

4.1. Tekintettel a kiváltságaikra és mentességeikre, a tagállamok által elismert harmadik országok vagy azok kormánya által kiadott diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevél birtokosai, valamint a 4.4. pontban felsorolt nemzetközi szervezetek által kiadott okmányok birtokosai, akik feladataik ellátásával kapcsolatban utaznak, a határforgalom-ellenőrzés során elsőbbségben részesíthetők a többi utassal szemben, bár – adott esetben – továbbra is a vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak.

A 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az említett okmányok birtokosainak nem kell bizonyítaniuk, hogy rendelkeznek megfelelő anyagi fedezettel.

4.2. Ha a külső határon megjelenő személy kiváltságokra és mentességekre hivatkozik, a határőr kérheti, hogy státusát megfelelő okmányok, különösen az akkreditáló állam által kiállított igazolások, diplomata-útlevél vagy egyéb okmány bemutatásával igazolja. Amennyiben kétségei vannak, a tisztviselő sürgős esetben közvetlenül a külügyminisztériumtól kérhet felvilágosítást.

4.3. A diplomáciai vagy konzuli képviseletekhez akkreditált személyek és családtagjaik a 20. cikk (2) bekezdésében említett igazolvány és a határátlépésre jogosító okmány bemutatásával léphetnek be a tagállamok területére. Továbbá, a 14. cikktől eltérően, a határőr nem tagadhatja meg a diplomata-, hivatali és szolgálati útlevelek birtokosainak a tagállamok területére történő beléptetését anélkül, hogy konzultálna a megfelelő nemzeti hatóságokkal. Ez érvényes arra az esetre is, ha a személyre vonatkozóan figyelmeztető jelzést vittek be a SIS-be.

4.4. A nemzetközi szervezetek által a 4.1. pontban meghatározott célokra kiadott okmányok elsősorban a következők:

— az Egyesült Nemzetek laissez-passer igazolványa, amelyet az Egyesült Nemzetek és szakosított intézményeinek személyzete számára adnak ki az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban 1947. november 21-én aláírt egyezmény alapján,

— az Európai Unió (EU) által kiadott laissez-passer igazolvány,

— az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) által kiadott laissez-passer igazolvány,

— az Európa Tanács főtitkársága által kiadott jogszerű határátlépést biztosító igazolvány,

— az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló megállapodás III. cikkének (2) bekezdése szerint kiadott okmányok (katonai személyi igazolvány és utazási parancs, kiküldetési rendelvény, illetve egyéni vagy csoportos menetparancs), valamint a Partnerség a Békéért keretében kiadott okmányok.

5. **Határ menti ingázók**

5.1. A határ menti ingázók ellenőrzésére vonatkozó eljárásokra a határellenőrzés általános szabályai, különösen a 8. és a 14. cikk, az irányadóak.

▼B

5.2. A 8. cikktől eltérően, azokat a határ menti ingázókat, akiket az azonos határátkelőhelyen történő gyakori határátlépés miatt a határőrök jól ismernek, és akikre vonatkozóan – kezdeti ellenőrzés alapján – a SIS-ben vagy valamely nemzeti adatállományban nem adtak ki figyelmeztető jelzést, csak szúrópróbaszerű ellenőrzéseknek kell alávetni annak vizsgálatára, hogy rendelkeznek-e érvényes, a határátlépésre feljogosító okmánnyal és teljesítik-e a szükséges beutazási feltételeket. Ezeket a személyeket időről időre váratlanul, rendszertelen időközökben alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

5.3. Az 5.2. pont rendelkezéseit más kategóriába tartozó, a határt rendszeresen átlépő személyekre is ki lehet terjeszteni.

▼M6

6. **Kiskorúak**

6.1. A határőrök különleges figyelmet fordítanak az – akár felnőtt kíséretében, akár anélkül utazó – kiskorúakra. A külső határt átlépő kiskorúakat – az ezen rendeletben előírtak szerint – a be- és kiutazáskor a felnőttekkel azonos módon kell ellenőrizni.

6.2. Abban az esetben, ha a kiskorút felnőtt kíséri, a határőr ellenőrzi, hogy a kiskorút kísérő személyek rendelkeznek-e szülői felügyeleti vagy törvényes gyámsági joggal, különösen ha a kiskorút csak egy felnőtt kíséri, és alapos a gyanúja annak, hogy a kiskorút jogellenesen vitték el a szülői felügyeleti jogot vagy törvényes gyámságot jogszerűen gyakorló személyek felügyelete alól. Ez utóbbi esetben a határőr további vizsgálatot folytat le az érintettek által adott információk közötti következetlenségek vagy ellentmondások kiderítése érdekében.

6.3. A kíséret nélkül utazó kiskorúak esetében – az úti okmányok és az igazoló okmányok alapos ellenőrzésével – a határőrök biztosítják, hogy a kiskorúak a felettük szülői felügyeletet vagy törvényes gyámságot gyakorló személyek akarata ellenére ne hagyják el az érintett területet.

6.4. A tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontokat jelölnek ki a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot. E nemzeti kapcsolattartó pontok listáját a Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

6.5. A 6.1., 6.2. és 6.3. pontban meghatározott bármely körülménnyel kapcsolatos kétség esetén a határőrök igénybe veszik a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontok listáját.

6.6. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyermekek biometrikus adatainak ellenőrzését vagy ezen adatok alapján a gyermekek azonosítását végző határőrök célzott képzésben részesüljenek annak érdekében, hogy e feladatokat gyermekbarát és a gyermekek igényeire érzékeny módon tudják ellátni, teljes mértékben tiszteletben tartva a gyermek mindenek felett álló érdekét és az ENSZ gyermekjogi egyezményében megállapított garanciákat. Ha a gyermeket szülő vagy törvényes gyám kíséri, ennek a személynek jelen kell lennie a gyermek biometrikus adatainak ellenőrzésénél vagy az ilyen adatok alapján végzett személyazonosításánál. Mindennemű erőszak alkalmazása tilos. A tagállamok szükség esetén gondoskodnak arról, hogy a határátkelőhelyek infrastruktúráját a gyermekek biometrikus adatainak felhasználását lehetővé tevő módon átalakítsák.

▼B

7. **Mentési szolgálatok, rendőrség, tűzoltóság és határőrség**

A mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság szükséghelyzetben eljáró tagjainak beutazására és kiutazására, valamint a határőrök szakmai feladataik ellátása során történő határátlépésére vonatkozó rendelkezéseket a nemzeti jogban kell meghatározni. A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal a személyek e kategóriáinak be- és kiutazására vonatkozóan. Ezek a rendelkezések és kétoldalú megállapodások tartalmazhatnak a 5., 6. és 8. cikktől való eltéréseket.

8. **Nyílt tengeri munkavállalók**

A 5. és 8. cikktől eltérően nem lehet alapos ellenőrzésnek alávetni azokat a nyílt tengeri munkavállalókat, akik tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatérnek a tagállamok területére anélkül, hogy harmadik ország területén tartózkodtak volna.

Mindazonáltal az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala egy nyílt tengeri létesítmény közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál.

▼B

VIII. MELLÉKLET

Állam neve

Állam logója ..... (Hivatal neve)

_____

_____ (1)

A RÖVID TARTÓZKODÁS IDŐTARTAMÁRA VONATKOZÓ FELTÉTEL TELJESÍTÉSÉRE VONATKOZÓ BIZONYÍTÉK ELFOGADÁSA, AMENNYIBEN AZ ÚTI OKMÁNYBAN NEM SZEREPEL BE-VAGY KILÉPTETŐBÉLYEGZŐ LENYOMATA

_____ -án/-én _____ órakor _____ helyen,

a(z) _____ aláíró hatóság előtt megjelent:

vezetéknév: _____ utónév: _____

születési idő: _____ születési hely: _____ nem: _____

állampolgárság: _____ lakóhely: _____

úti okmány: _____ száma: _____

kiállításának helye: _____ ideje: _____

vízum száma: _____ kiállító hatóság (szükség esetén): _____

időtartama, a kiállítás okai: _____

Tekintettel a tagállamok területén való tartózkodása időtartamára vonatkozóan általa bemutatott bizonyítékra, úgy kell tekinteni, hogy a fent nevezett személy _____ tagállam területére _____-án/-én _____ órakor lépett be vagy onnan a megjelölt időpontban lépett ki _____ határátkelőhelyen.

Az aláíró hatóság elérhetősége:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Az érintett személy kézhez kapja e dokumentum másolatát.

Éeintett személy	Felelős tisztviselő + bélyegző

(1) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele

▼B

IX. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak jegyzéke

Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 296/2008/EK rendelete (HL L 97., 2008.4.9., 60. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 81/2009/EK rendelete (HL L 35., 2009.2.4., 56. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.)	Kizárólag az 55.cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 265/2010/EU rendelete (HL L 85., 2010.3.31., 1. o.)	Kizárólag a 2. cikk
A 2011. évi csatlakozási okmány V. mellékletének 9. pontja	
Az Európai Parlament és a Tanács 610/2013/EU rendelete (HL L 182., 2013.6.29., 1. o.)	Kizárólag az 1. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 1051/2013/EU rendelete (HL L 295., 2013.11.6., 1. o.)	

▼B

X. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 562/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szófordulat	2. cikk, bevezető szófordulat
2. cikk, 1–8. pont	2. cikk, 1–8. pont
2. cikk, 8a. pont	2. cikk, 9. pont
2. cikk, 9. pont	2. cikk, 10. pont
2. cikk, 10. pont	2. cikk, 11. pont
2. cikk, 11. pont	2. cikk, 12. pont
2. cikk, 12. pont	2. cikk, 13. pont
2. cikk, 13. pont	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 14. pont	2. cikk, 15. pont
2. cikk, 15. pont	2. cikk, 16. pont
2. cikk, 16. pont	2. cikk, 17. pont
2. cikk, 17. pont	2. cikk, 18. pont
2. cikk, 18. pont	2. cikk, 19. pont
2. cikk, 18a. pont	2. cikk, 20. pont
2. cikk, 19. pont	2. cikk, 21. pont
3. cikk	3. cikk
3a. cikk	4. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1a) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (5) bekezdés
6. cikk	7. cikk
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, a) pont	8. cikk, (3) bekezdés, a) pont

▼B

Az 562/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
7. cikk, (3) bekezdés, aa) pont	8. cikk, (3) bekezdés, b) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ab) pont	8. cikk, (3) bekezdés, c) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ac) pont	8. cikk, (3) bekezdés, d) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ad) pont	8. cikk, (3) bekezdés, e) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ae) pont	8. cikk, (3) bekezdés, f) pont
7. cikk, (3) bekezdés, b) pont	8. cikk, (3) bekezdés, g) pont
7. cikk, (3) bekezdés, c) pont	8. cikk, (3) bekezdés, h) pont
7. cikk, (3) bekezdés, d) pont	8. cikk, (3) bekezdés, i) pont
8. cikk	9. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	10. cikk (2) bekezés, első és második albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	10. cikk (2) bekezés, harmadik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	10. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	10. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés
9. cikk, (3) és (4) bekezdés	10. cikk, (3) és (4) bekezdés
10. cikk, (1) és (5) bekezdés	11. cikk, (1) és (5) bekezdés
10. cikk, (6) bekezdés	—
11. cikk	12. cikk
12. cikk	13. cikk
13. cikk	14. cikk
14. cikk	15. cikk
15. cikk	16. cikk
16. cikk	17. cikk
17. cikk	18. cikk
18. cikk	19. cikk
19. cikk	20. cikk
19a. cikk (IV. fejezet)	—
19a. cikk (IVa. fejezet)	21. cikk

▼B

Az 562/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
20. cikk	22. cikk
21. cikk	23. cikk
22. cikk	24. cikk
23. cikk	25. cikk
23a. cikk	26. cikk
24. cikk	27. cikk
25. cikk	28. cikk
26. cikk	29. cikk
26a. cikk	30. cikk
27. cikk	31. cikk
28. cikk	32. cikk
29. cikk	33. cikk
30. cikk	34. cikk
31. cikk	35. cikk
32. cikk	36. cikk
33. cikk	37. cikk
33a. cikk	38. cikk
34. cikk	39. cikk
35. cikk	40. cikk
36. cikk	41. cikk
37. cikk	42. cikk
37a. cikk	43. cikk
38. cikk	—
39. cikk	44. cikk
40. cikk	45. cikk
I–VIII. melléklet	I–VIII. melléklet
—	IX. melléklet
—	X. melléklet

▼M7

XI. MELLÉKLET

ALAPVETŐEN SZÜKSÉGES UTAZÁS

A. rész

A 21a. cikk (4) bekezdésében említett személyek kategóriái:

1. egészségügyi szakemberek, egészségügyi kutatók és idősgondozással foglalkozó szakemberek;

2. határ menti ingázó munkavállalók;

3. szállító személyzet;

4. diplomaták, nemzetközi szervezetek személyzete és nemzetközi szervezetek által meghívott olyan személyek, akiknek a fizikai jelenléte szükséges e szervezetek megfelelő működéséhez, katonai személyzet, és a humanitárius segítségnyújtásban dolgozók, valamint a polgári védelmi személyzet feladataik ellátása során;

5. tranzitutasok;

6. kényszerítő családi okokból utazó utasok;

7. tengerészek;

8. nemzetközi védelemre szoruló személyek vagy olyan személyek, akiknek humanitárius okból van szükségük a beutazásra.

B. rész

A 21a. cikk (5) bekezdésében említett személyek kategóriái

1. egy szomszédos országban kisgyermekkori nevelésben és gondozásban részesülő gyermekek és oktatásban részt vevő tanulók és az őket kísérő gyámjaik, akik az ilyen nevelésben való részvétel céljából lépik át a határt, valamint oktatási célból utazó diákok vagy személyek;

2. idénymunkások, beleértve az élelmiszer-termelő munkavállalókat is;

3. azok a személyek, akik állatgondozás miatti kényszerítő okokból vagy egyedi esetekben a mezőgazdasághoz és az erdészethez szükséges intézkedések miatt utaznak;

4. magasan képzett munkavállalók, valamint kulcsfontosságú és tudományos személyzet, akiknek a foglalkoztatása gazdasági, társadalmi és biztonsági szempontból szükséges, és akiknek a munkáját nem lehet elhalasztani vagy külföldön elvégezni;

5. a honvédelemért, a közrendért, a közegészségügyért és a nemzetbiztonságért felelős hatóságok személyzete, azaz a rendőrség, a határrendészet, a bevándorlási, a közegészségügyi, a polgári védelmi osztályok stb. személyzete vagy a bűnüldöző hatóságok képviselői, amennyiben az utazás a hivatali feladatok ellátásához kapcsolódik, beleértve a kritikus infrastruktúrák működtetéséért és karbantartásáért felelős személyzetet is;

6. a halászok és a hajókon vagy part menti bányászati és tengeri fúrótornyokon munkát végző vagy szolgáltatást nyújtó személyek, tengerészeti munkaszerződéstől eltérő munkaviszony alapján;

7. a tagállamba alapvető egészségügyi szolgáltatások igénybevétele céljából beutazó személyek, beleértve a sürgősségi járművek utasait is;

8. az alapvetően szükséges utazást végző házastársa (házas társa, bejegyzett élettársa, élettársa) és gyermekei, beleértve a családegyesítés céljából utazó harmadik országbeli állampolgárokat is;

▼**M7**

9. igazságügyi hatóság idézésének teljesítése céljából utazó harmadik országbeli állampolgárok;

10. a Nemzetközi Újságírói Szövetség által kiállított nemzetközi sajtóigazolvánnyal rendelkező személyek;

11. gondozásra szoruló személyek, akik gondozóikhoz utaznak.

▼M7

XII. MELLÉKLET

A. rész

A belső határ menti területeken elfogott személyek átadására vonatkozó eljárás

(1) A 23a. cikk (2) bekezdése szerinti átadási határozatokat az e melléklet B. részében meghatározott, az illetékes nemzeti hatóság által kitöltött formanyomtatványon kell kiadni. A határozatok azonnal hatályba lépnek.

(2) A kitöltött formanyomtatványt át kell adni az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, aki a formanyomtatvány aláírásával igazolja az átadási határozat kézhezvételét, és meg kell kapnia az aláírt formanyomtatvány másolatát.

Abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár megtagadja a formanyomtatvány aláírását, az illetékes hatóság az aláírás megtagadásának tényét a formanyomtatvány „megjegyzések” rovatában jelzi.

(3) Az átadási határozatot kiadó nemzeti hatóságok az e melléklet B. részében meghatározott formanyomtatványon rögzítik az adatokat.

(4) Az átadási határozatot kiadó nemzeti hatóságok évente tájékoztatják a Bizottságot a más tagállamoknak átadott személyek számáról, jelezve, hogy mely tagállam(ok)nak adták át a személyeket, melyek azok az az indokok, amelyek alapján megállapítható, hogy e személyeknek nem volt joguk az adott tagállamban tartózkodni, és – amennyiben ez az információ rendelkezésükre áll – milyen állampolgárságúak az elfogott, harmadik országbeli állampolgárok.

(5) A határ menti területeken elfogott és ezen eljárás keretében átadott harmadik országbeli állampolgároknak joguk van fellebbezni. Az átadási határozattal szembeni fellebbezést a nemzeti jognak megfelelően kell lefolytatni. A harmadik országbeli állampolgárok számára a Charta 47. cikkével összhangban hatékony jogorvoslatot kell biztosítani. A harmadik országbeli állampolgár számára olyan nyelven, amelyet megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megért, írásbeli tájékoztatást kell nyújtani kapcsolattartó helyek listájáról, ahol információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban a nevében eljárni jogosult képviselőkről. A fellebbezés benyújtásának nincs halasztó hatálya.

(6) Az illetékes nemzeti hatóságok gondoskodnak arról, hogy az átadási határozat hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárt a 23a. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kétoldalú együttműködés keretében átadják a fogadó tagállam illetékes hatóságainak. Az átadásra haladéktalanul, de legkésőbb 24 órán belül sort kell keríteni. Ezt követően az átadási eljárásra nem kerülhet sor, és adott esetben a 2008/115/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. A fogadó tagállam illetékes nemzeti hatóságai e célból együttműködnek az átadó tagállam illetékes nemzeti hatóságaival.

▼M7

B. rész

A belső határ menti területeken elfogott személyek átadására vonatkozó formanyomtatvány

 Állam neve

Az állam betűjele (A hivatal neve)

_____

_____

ÁTADÁSI ELJÁRÁS A BELSŐ HATÁR MENTI TERÜLETEKEN

_____-án/-én (időpontban) _____ helyszínen (adja meg a közelben lévő belső határ típusát vagy az elfogással kapcsolatos egyéb releváns információkat a Schengeni határellenőrzési kódex 23a. cikkével összhangban)_____

Előttünk, alulírott _____ megjelent:

Személyes adatok (a rendelkezésre állás függvényében)

Vezetéknév:_____ Utónév:_____

Születési idő:_____ Születési hely:_____ Nem:_____

Állampolgárság:_____ Lakóhely:_____

A személyazonosító okmány típusa:_____ száma:_____

Kiállításának helye: _____ ideje:_____

Vízumszám, ha van _____ típus:_____ amelyet _____ adott ki

Érvényes _____ -tól/től _____ -ig

_____ napos időszakra: _____

Érkezett:_____ -ból/-ből, az utazás módja:_____ (adja meg az igénybe vett közlekedési eszközt, pl. járatszámot), tájékoztatjuk arról, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex 23a. cikke értelmében, átadásra fog kerülni _____-nak/-nek:

Annak indokolása, hogy a személynek miért nincs joga a tagállamban tartózkodni:

Megjegyzések

□ Az érintett személy megtagadta a formanyomtatvány aláírását.

Az érintett személy _____ A felelős hatóságok _____

Az érintett személy a nemzeti joggal összhangban jogorvoslattal élhet az átadással szemben. Az érintett személy megkapja ennek az okmánynak egy másolatát (minden egyes államnak meg kell adnia a jogorvoslati jogra vonatkozó nemzeti jogszabályokra és eljárásra való hivatkozásokat, valamint azon kapcsolattartó helyek listáját, ahol információval tudnak szolgálni a harmadik országbeli állampolgár nevében eljárni jogosult képviselőkről).